

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.ΚΡ.
Αριθμός Αδείας
611



ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

30 Νοέμβρη 2016

www.sekonline.gr

No 1251

Τσίπρας με ΕΕ και ΔΝΤ όπως Σαμαράς και ΓΑΠ

ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ, Η ΙΔΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΤΑΝΕΙ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ, ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΙΑ

Γυρίστε
στις σελίδες 2, 3

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
εργατικής αντίστασης

- ΟΧΙ ιδιωτικοποιήσεις
- Κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση
- Αιχμές σε μισθούς και συντάξεις
- Κάτω τα χέρια από τις συμβάσεις & τα συνδικάτα
- Προσλήψεις

Κυριακή 4 Δεκέμβρη
10πμ ΕΣΗΕΑ Ακαδημίας 20

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Συντονίζουμε
την Αντίσταση
Οργανώνουμε
την Πανεργατική

σελ. 9, 10, 11, 12, 13

8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ
ΑΠΕΡΓΙΑ
ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ
ΕΞΕΛΚΩΜΟΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΠΑΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ
ΣΤΗ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ 10πμ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΟΝΙΑ



24/11 απεργία της ΑΔΕΔΥ

4ο ΜΝΗΜΟΝΙΟ

Παζαρεύουν πόσο άγριο θα είναι...

Με την επίσκεψη δυο "φίλων", του Πιερ Μοσκοβισί, του επιτρόπου Οικονομικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Μπενουά Κερέ, μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, άνοιξε αυτή η εβδομάδα στην Ελλάδα. Τα καλά λόγια, για την πορεία της αξιολόγησης, την ανάγκη διευθέτησης του χρέους, τις θυσίες του ελληνικού λαού, θα βρίσκονται σε αφθονία. Αλλά εκτός από "τσάι και συμπάθεια" δεν έχουν τίποτα άλλο να προσφέρουν.

Τυπικά η κυβέρνηση δεν έχει εγκαταλείψει ακόμα τον στόχο της ολοκλήρωσης της αξιολόγησης στο Eurogroup της 5ης Δεκέμβρη. Η Βουλή κατακλύζεται αυτές τις μέρες από νομοσχέδια και τροπολογίες που έχουν σαν στόχο να καλύψουν "έγκαιρα" τις απαιτήσεις των δανειστών. Όπως έγραφε η Καθημερινή στην ηλεκτρονική της σελίδα το πρωί της Δευτέρας, "η εθνική αντιπροσωπεία εισέρχεται από σήμερα σε μια περίοδο πυρετωδών διαδικασιών... Η αρχή γίνεται στις 12 το μεσημέρι καθώς σε συνεδρίαση της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου εισάγεται προς συζήτηση το σχέδιο νόμου 'για ένα νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας'... Για τις 3μμ έχει προγραμματιστεί άλλη συνεδρίαση της ίδιας Επιτροπής, αυτή τη φορά για το νο-

μοσχέδιο που προβλέπει 'απλοποίηση των διαδικασιών σύστασης επιχειρήσεων και άρση κανονιστικών εμποδίων στον ανταγωνισμό'... Για αύριο Τρίτη έχει προγραμματιστεί να συνεδριάσει δύο φορές, πρωί-απόγευμα, η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων για να ολοκληρώσει τη συζήτηση επί του Προϋπολογισμού... την Πέμπτη πρόκειται να τεθεί προς ψήφιση το σχέδιο νόμου για την 'ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία'..."

Στην πράξη, όμως, οι πιθανότητες να κλείσει η αξιολόγηση μέσα στη φετινή χρονιά έχουν ήδη εξανημιστεί. Υπάρχουν πολλοί λόγοι για αυτή την αναβολή. Ο σημαντικότερος είναι η διαφωνία ανάμεσα στο ΔΝΤ και την Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Η κυβέρνηση του Τσίπρα ήλπιζε σε μια συμφωνία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, όμως, με πρώτο και καλύτερο τον Βόλφγκανγκ Σόμπλε, αρνείται και το "γενναίο" κούρεμα και την υπογραφή οποιασδήποτε συμφωνίας που δεν θα περιλαμβάνει το ΔΝΤ. Το αποτέλεσμα είναι να πιέζεται η κυβέρνηση να σπάσει και άλλες "κόκκινες γραμμές" -να κατεβάσει το αφορολόγητο όριο στις 5000 Ευρώ, για παράδειγμα ή να κόψει και άλλο τις συντάξεις. Το πότε και πού θα καταλήξουν αυτές οι διαπραγματεύσεις είναι αυτή τη στιγμή ακόμα αβέβαιο. Πολιτικά, όμως, η αναβολή της ολοκλή-

ρωσης της αξιολόγησης έχει ήδη βαριές συνέπειες για την κυβέρνηση.

Το τρίτο μνημόνιο λήγει, τυπικά, το 2018. Τα πρωτογενή πλεονάσματα, ακόμα και αν μπορούσαν να φτάσουν το αδιανόητο όριο του 3.5% του ΑΕΠ που έχουν βάλει σαν στόχο οι μνημονιακές προβλέψεις, δεν μπορούν να καλύψουν τις πρόσθετες ανάγκες του δημοσίου - την πληρωμή των τόκων και των δόσεων προς τους δανειστές, δηλαδή. Θεωρητικά, υπάρχουν μόνο δυο τρόποι για να αποφευχθεί μια χρεοκοπία: ο πρώτος είναι η "έξοδος στις αγορές". Ο δεύτερος η "παράταση του προγράμματος".

Όνειρο θερινής νυκτός

Ο πρώτος τρόπος (ο άμεσος δανεισμός από το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα) εξακολουθεί, παρά τα όσα λέει κατά καιρούς η κυβερνητική προπαγάνδα, να μοιάζει με όνειρο θερινής νυκτός. Τα επιτόκια των δεκαετών τίτλων του ελληνικού δημοσίου βρίσκονται κοντά στο 7% και οι ελπίδες ότι θα πέσουν μέσα στον επόμενο χρόνο σε βιώσιμα επίπεδα είναι πρακτικά μηδαμινές. Αυτό σημαίνει ότι ο δεύτερος τρόπος, η παράταση του προγράμματος, είναι στην πραγματικότητα μονόδρομος.

Το τρίτο μνημόνιο, είναι αλήθεια, έχει ήδη προβλέψει τη δυνατότητα αυτής της παράτασης με τη μορφή ενός τετραετούς "μεσοπρό-

θεσμου προγράμματος-γέφυρα" που θα κάλυπτε τη μεταβατική περίοδο από τη λήξη του μνημονίου μέχρι την "πλήρη έξοδο" της Ελλάδας στις αγορές. Το πρόγραμμα αυτό, όμως, περιλαμβάνει από την αρχή "δεσμευτικά όρια δαπανών" για τα δυο τουλάχιστον πρώτα από τα τέσσερα συνολικά χρόνια της διάρκειάς του. Όπως έγραφε και πάλι η Καθημερινή, "αν η κυβέρνηση καταθέσει μέχρι το τέλος του έτους το Μεσοπρόθεσμο, αυτό θα αφορά την περίοδο 2017-2020 και θα έχει δεσμευτικά όρια δαπανών για το 2017 και το 2018, τις χρονιές που έτσι και αλλιώς... έχει συμφωνήσει τον στόχο του πλεονάσματος... Αν όμως συμφωνηθεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα το 2017, τότε τα όρια δαπανών θα τεθούν και στο έτος 2019..."

Η προϋπόθεση για να κατατεθεί το Μεσοπρόθεσμο, όμως, είναι η ολοκλήρωση της αξιολόγησης και η έναρξη των διαπραγματεύσεων για το χρέος. Με απλά λόγια, αν η κυβέρνηση δεν καταφέρει να κλείσει την αξιολόγηση στο Eurogroup της 5ης Δεκέμβρη θα πρέπει στη συνέχεια να υπογράψει από τώρα νέα μέτρα για το 2019. Το πώς ακριβώς θα ονομάζεται αυτός ο νέος "ζουρλομανδίας" λιτότητας καμιά σημασία δεν έχει. Στην ουσία δεν θα είναι παρά ένα ακόμα, το τέταρτο κατά σειρά, μνημόνιο.

Η κρίση και οι προσπάθειες διαχείρισής της σε βάρος των εργατών και των φτωχών έχουν δημιουργήσει πολιτικά ένα εκρηκτικό τοπίο σε ολόκληρο τον "αναπτυγμένο" κόσμο.

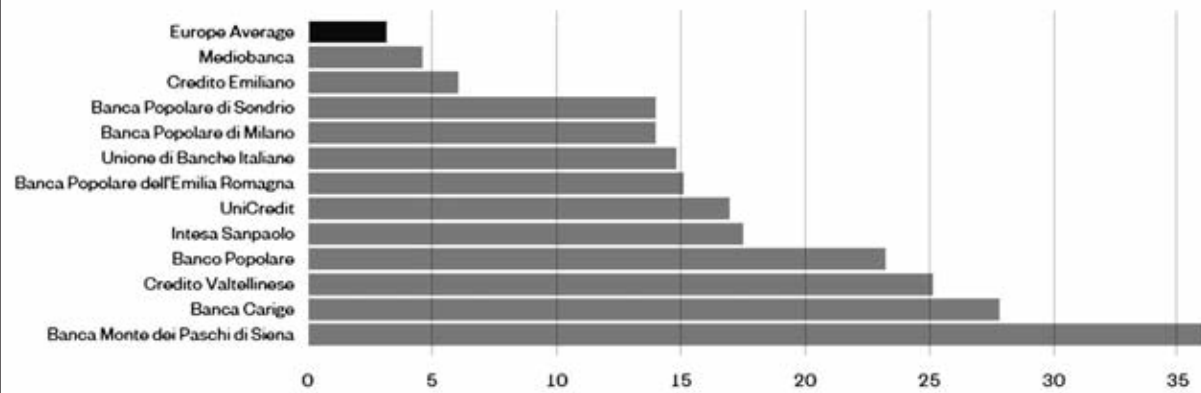
Το αποτέλεσμα του καλοκαιρινού δημοψηφίσματος στη Βρετανία για την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν "έκπληξη" για τους περισσότερους αναλυτές, που προσπάθησαν να παρουσιάσουν το Brexit σαν αποτέλεσμα της ξενοφοβίας, του ρατσισμού και της επιρροής της "λαϊκιστικής δεξιάς". Στην πραγματικότητα, όμως, υπάρχει μια λέξη που μπορεί από μόνη της να εξηγήσει την οργή του κόσμου απέναντι στα "πρότζεκτ" των από πάνω: η λέξη λιτότητα. Από το 2008 μέχρι το 2013, σύμφωνα με μια πρόσφατη μελέτη, το μέσο εισόδημα στη Βρετανία έκανε βουτιά 9%. Μόνο μια ευρωπαϊκή χώρα έχει να επιδείξει αντίστοιχες "επιδόσεις" μέσα σε αυτή την οκταετία: η Ελλάδα.

Την ερχόμενη Κυριακή γίνονται δυο σημαντικές εκλογικές αναμετρήσεις στην Ευρώπη: οι προεδρικές εκλογές στην Αυστρία και το δημοψήφισμα για τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις στην Ιταλία. Και οι δυο απειλούν να μετατραπούν σε "θύελλες" για τις άρχουσες τάξεις, το Ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Αυστρία κινδυνεύει να έχει από την επόμενη εβδομάδα, να έχει πρώτη φορά ύστερα από το χιτλερικό Anschluss (την προσάρτηση στη Γερμανία) και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Debt Woes

Italian banks have some of the highest non-performing loan ratios in Europe



Οι Ιταλικές τράπεζες έχουν τα χειρότερα "κόκκινα δάνεια" της Ευρώπης

...ενώ η κρίση βαθαίνει

έναν ναζί, τον Νόρμπερτ Χόφερ, στην προεδρία.

Και η Ιταλία απειλείται να βρεθεί στη δίνη της ακυβερνησίας αν ο πρωθυπουργός Ματέο Ρέντζι, χάσει το δημοψήφισμα και παραιτηθεί (όπως έχει ήδη δηλώσει). Και τα προγνωστικά προβλέπουν μέχρι τώρα επικράτηση του "όχι" την ερχόμενη Κυριακή. Τα τρία βασικά κόμματα της αντιπολίτευσης στην Ιταλία - η ακροδεξιά Λέγκα του Βορρά, το Κίνημα των Πέντε Αστέρων του Πέπε Γκριλίο και η κεντροδεξιά Φόρτσα Ιτάλια του Σίλβιο Μπερλουσκόνι τάσσονται δημόσια ενάντια στο Ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το πραγματικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Ιταλία δεν είναι οι "υπερξουσίες" της Γερουσίας, που θέλει να ψαλιδίσει το δημοψήφισμα του Ρέντζι. Το πραγματικό πρόβλημα είναι οι τράπεζες. "Αν η τραπεζική κρίση στην Ιταλία δεν αντιμετωπιστεί έγκαιρα", προειδοποιεί το οικονομικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Bloomberg "υπάρχουν ανησυχίες ότι μπορεί να εξαπλωθεί σε ολόκληρη την Ευρώπη". Οκτώ μεγάλες ιταλικές τράπεζες είναι σήμερα "φορτωμένες" με κόκκινα δάνεια συνολικής αξίας 400 δισεκατομμυρίων Ευρώ. Πρόκειται για ένα τρομαχτικό ποσό που αντιστοιχεί στο 23% του ιταλι-

κού ΑΕΠ και στο 40% των κόκκινων δανείων της Ευρωζώνης.

Οι ιταλικές τράπεζες ούτε έχουν τα κεφάλαια, ούτε μπορούν να τα βρουν από "την αγορά" για να καλύψουν τις τερατώδεις ζημιές που κουβαλάει αυτό το βουνό από τα "μη εξυπηρετούμενα" δάνεια. Στο χρηματιστήριο οι τραπεζικές μετοχές βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση. Η Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, η τρίτη μεγαλύτερη (και πιο προβληματική από όλες) τράπεζα της Ιταλίας έχει χάσει από το 2008 μέχρι σήμερα το 99% της αξίας της. Το Bloomberg δεν διστάζει να τις χαρακτηρίσει με το πραγματικό τους όνομα: τράπεζες ζόμπι.

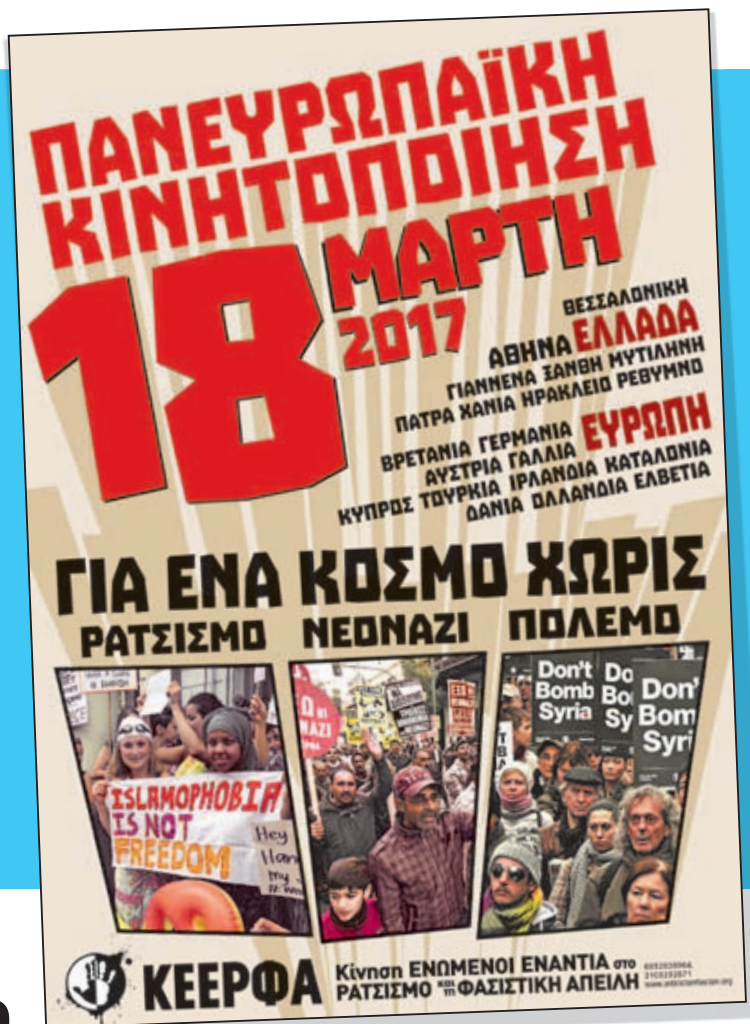
Η κυβέρνηση του Ρέντζι προσπάθησε το καλοκαίρι να αξιοποιήσει το

Brexit για να παρακάμψει τους Ευρωπαϊκούς κανονισμούς (που απαγορεύουν πλέον τη διάσωση των τραπεζών αν δεν έχει προηγηθεί "κούρεμα" των καταθέσεων, των ομολόγων κλπ) και να ανακεφαλαιοποιήσει τις τράπεζες με δημόσιο χρήμα. Αλλά οι προσπάθειές του σκόναψαν στη σκληρή στάση της κυβέρνησης της Μέρκελ που φοβάται, λίγους μήνες πριν τις εκλογές στη Γερμανία, μην κατηγορηθεί για "δώρα" απέναντι στους τραπεζίτες - παρόλο που η ίδια η Γερμανία έχει να αντιμετωπίσει τα αντίστοιχα προβλήματα της Deutsche Bank.

Ο Ρέντζι προσπάθησε στην ουσία να κερδίσει χρόνο: μια μικρή ανακεφαλαιοποίηση τώρα από τις αγορές και μετάθεση του προβλήματος για μετά τις γερμανικές εκλογές. Αλλά η ταχτική του γυρίζει τώρα μπούμερανγκ: η προοπτική της πολιτικής αστάθειας που συνοδεύει το δημοψήφισμα έχει τρομοκρατήσει τους επενδυτές. Οι 8 προβληματικές τράπεζες, γράφει η εφημερίδα Financial Times, κινδυνεύουν με άμεση χρεοκοπία αν επικρατήσει το "όχι".

Οι άρχουσες τάξεις κατάφεραν, με την πολιτική της διαρκούς λιτότητας, να μετατρέψουν την οικονομική κρίση σε πολιτική. Τώρα το τέρας που δημιούργησαν έρχεται να τους εκδικηθεί: η πολιτική κρίση απειλεί να ρίξει την ίδια την οικονομία στα τάρταρα.

Σωτήρης Κοντογιάννης



Με την άλλη Ευρώπη που παλεύει τη λιτότητα και το ρατσισμό

Για άλλη μια φορά αυτές τις μέρες ο Αλέξης Τσίπρας και η κυβέρνησή του διαπραγματεύονται με την Ευρωπαϊκή Ένωση τους όρους για μια νέα συμφωνία χρηματοδότησης του ελληνικού δημόσιου χρέους, άλλο ένα μνημόνιο που η αρίθμησή του δεν έχει καμιά σημασία.

Τις προηγούμενες φορές υπήρχε πάντα η δικαιολογία ότι τέτοιες συμφωνίες κερδίζουν χρόνο και στο μεταξύ θα αλλάξουν οι συσχετισμοί μέσα στην ΕΕ καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκει συμμάχους- τον Ολάντ, τον Ρέντσι, τον Ομπάμα. Τώρα πια, αυτό το μοτίβο έφτασε στο τέρμα του, για έναν πολύ απλό αλλά βασικό λόγο:

Οι συμφωνίες που υπογράφει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, τόσο οι μνημονιακές όσο και οι ρατσιστικές όπως η συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για τον αποκλεισμό των προσφύγων, φέρνουν την κυβέρνηση σε σύγκρουση με τον κόσμο που αντιπαλεύει τη λιτότητα και το ρατσισμό σε όλη την Ευρώπη.

Φόρμουλες

Όσες φόρμουλες κι αν εφεύρουν ο Τσίπρας με τον Μοσκοβισί, δεν μπορούν να συγκαλύψουν το γεγονός ότι μιλάνε για να κάνουν «βιώσιμο» το χρέος μέσα από τη διαιώνιση αιματηρών πρωτογενών πλεονασμάτων που βγαίνουν από τη σφαγή των κοινωνικών δαπανών. Όσες φορές κι αν επαναλάβει ο Μουζάλας ότι η τήρηση της συμφωνίας Μέρκελ-Ερντογάν είναι το καλύτερο που μπορεί να γίνει, δεν μπορεί να σβήσει τη βαρβαρότητα της κούρδισας γιαγιάς που κήκε μαζί με το εγγονάκι της μέσα στο στρατόπεδο συγκέντρωσης που έφτιαξε.

Αντί για κομμάτι της λύσης, ο Τσίπρας και οι υπουργοί του έχουν γίνει κομμάτι της πολιτικής που βυθίζει όλη την Ευρώπη στη δίνη της πολιτικής και οικονομικής κρίσης. Αντί να αλλάζουν τους συσχετισμούς προς το καλύτερο, συνεργάζονται με αυτούς που οι πολιτικές τους δίνουν αέρα στα πανιά της ακροδεξιάς παντού.

Γι' αυτό, έχει ξεχωριστή σημασία στη σημερινή συγκυρία να αναδείξουμε τον άλλο δρόμο που υπάρχει, το δρόμο του κοινού αγώνα με το κίνημα που αντιτίθεται στη λιτότητα, στο ρατσισμό και την άνοδο της ακροδεξιάς σε όλη την Ευρώπη.

Άμεσα αυτό σημαίνει να οργανώσουμε την Πανεργατική απεργία στις 8 Δεκέμβρη, ενάντια στο μαγειρείο του νέου μνημόνιου. Εκείνη τη μέρα πρέπει να γίνει ένας σεισμός όπως έγινε στις 4 Φλεβάρη και αυτή τη φορά να μην αφήσουμε να πάει χαμένη η δυναμική του πανεργατικού ξεσηκωμού.

Δεμένη με αυτή την προσπάθεια είναι η καμπάνια για την πανευρωπαϊκή μέρα δράσης ενάντια στο ρατσισμό στις 18 Μάρτη. Μεγάλα κινήματα όπως το Αντισταθείτε στο Ρατσισμό στη Βρετανία και οι αντιφασίστες της Αυστρίας που διαδηλώνουν στη Βιέννη ενάντια στην άνοδο του Χόφερ συντονίζονται ήδη για τις 18 Μάρτη. Μαζί τους κι εμείς και όλοι όσοι πήραν μέρος στη διεθνή συνάντηση που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ γι' αυτό το σκοπό πρόσφατα.

Με τέτοια βήματα μπορούμε να δυναμώσουμε την εργατική αντίσταση παντού, να χτίσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά που παλεύει για την ανατροπή και όχι τη σταθεροποίηση της ΕΕ-φρούριο της λιτότητας και του ρατσισμού.



Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Θα το βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο Φειδίου 14 (πίσω από Τηάνια-ΡΕΞ) www.marxistiko.gr τηλ. 2105247584

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ



Στηρίξτε την Εργατική Αλληλεγγυή

Πριν από 5 χρόνια, προτού ενεργοποιηθώ στην ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας, ούτε που ήξερα την Εργατική Αλληλεγγυή. Από τότε είμαι τακτικός και φανατικός αναγνώστης και υποστηρικτής της. Έχει μια πλήρη ενημέρωση για τους εργατικούς αγώνες, συνολικότερη ανάλυση για ιστορικά και πολιτικά θέματα αλλά και συγκεκριμενοποίηση στόχων για το κίνημα, θεωρία και δράση μαζί.

Εκεί όμως που η Εργατική Αλληλεγγυή ξεχωρίζει είναι στην προβολή των αγώνων ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό. Συνεχής κάλυψη της δίκης της Χρυσής Αυγής, των κινητοποιήσεων υπέρ των προσφύγων σε όλη την Ελλάδα από την Ξάνθη και την Μυτιλήνη μέχρι τα Χανιά, επιχειρήματα αιχμηρά που βοήθανε τον καθένα μας στη μάχη για ανοιχτά σύνορα και πόλεις, για να είναι καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες και τα παιδιά τους στις πόλεις και τα σχολεία μας. Δεν υπάρχει άλλο έντυπο στην Ελλάδα που να δείχνει κυριολεκτικά τόση αλληλεγγυή στους μετανάστες, τους φτωχούς και τους εργάτες.

Συνεχίστε έτσι, εύγε! Και καλή επιτυχία στην οικονομική σας εξόρμηση!

Λεωνίδας Κοντουδάκης
ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας

Στα 32.193 ευρώ ανέβηκε ο δείκτης της εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγυής. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν οικονομική ενίσχυση στις εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους και γειτονιές.

Ενδεικτικά: 70 ευρώ στον Άγιο Σάββα, από 10 ευρώ στο Τζάνειο, στο Ογκολογικό, στο Θριάσειο, στην Ξυλοτεχνία στο Περιστέρι, 36 ευρώ στα Γιάννενα, 22 στη Θεσσαλονίκη, 20 στο Ίλιον, 16 στην Πάτα, 14 στον Πειραιά, 11 στον Βόλο. Ευχαριστούμε επιπλέον τους Ανδρέα Χ., Δημήτρη Τ., Μαρία Μ., Γιώργο Π. και Φωτεινή Π. που ανανέωσαν τη συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγυή και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω καθώς και για τις προσωπικές σας ενισχύσεις που συνεχίζονται: Γιάννης Τ. 500 ευρώ, Νίκος Θ. 300, Στέλλα Σ. 150 ευρώ, από 100 ευρώ Λεάνδρος Μ., Γιώργος Τ. και Μαρία Μ., Δάνος Π. 50, από 35 ευρώ Αργυρώ Κ., Δημήτρης Σ. και Γιάννης Σ., από 20 ευρώ Ιωάννα Θ., Χρήστος Μ., Βασίλης Μ., Στέλλα Γ., Ευκλείδης Μ., Γιάννης Β., Βασίλης Μ., από 10 ευρώ Βάση Μ., Γιάννης Θ., Βασιλεία Χ., Μαρία Τ., Φωτεινή Λ., Μαρία Α., Γαρυφαλλένια Π. 6 ευρώ, από 5 ευρώ Σωκράτης Τ. και Μάνος Β.

Παναναπηρικό συλλαλητήριο 2/12



Από την Πανελλαδική Παναναπηρική διαδήλωση στις 4/11/15

Πανελλαδική παναναπηρική κινητοποίηση οργανώνει την Παρασκευή 2 Δεκέμβρη ενόψει της 3ης Δεκέμβρη, Παγκόσμιας Ημέρας Ατόμων με Αναπηρία, η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ) καλώντας τα άτομα με αναπηρία, με χρόνιες παθήσεις και τις οικογένειές τους να βρεθούν στην συγκέντρωση στις 10πμ στην Ομόνοια και στην πορεία στη Βουλή που θα ακολουθήσει.

“Εμείς, τα άτομα με αναπηρία, οι γονείς και κηδεμόνες ατόμων με νοητική αναπηρία, αυτισμό, σύνδρομο Down, εγκεφαλική παράλυση, βαριές και πολλαπλές αναπηρίες, τα άτομα με χρόνιες παθήσεις, στις 2 Δεκέμβρη 2016, όπως και κάθε μέρα, δηλώνουμε την απόφασή μας να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να ανατρέψουμε τις δυσμενείς καταστάσεις που βιώνουμε λόγω των επώδυνων και σκληρών μέτρων”, τονίζεται στην ανακοίνωση της ΕΣΑμεΑ.

Όπως καταγγέλλουν αναπηρικές οργανώσεις η κατάσταση με τις μνημονιακές επιθέσεις έχει φτάσει στο απροχώρητο. Αφού από το 2012 πάνω από 70.000 βαριά ανάπηροι έμειναν χωρίς επίδομα αφού τα ΚΕΠΑ λειτουργώντας ως μηχανισμός περικοπών της κυβέρνησης τα έχουν κατακρεουργήσει. Από τους 212.000 που έπαιρναν κάποιο επίδομα το Μάρτη του 2012 σήμερα είναι κάτω από

150.000, ενώ σύμφωνα με εκτιμήσεις υπολογίζεται πως οι βαριά ανάπηροι αυτή τη στιγμή είναι πάνω από 500.000.

Πολλοί είναι οι ανάπηροι που με αποδεδειγμένο ποσοστό αναπηρίας δεν έχουν καμία στήριξη. Αποτέλεσμα των τεράστιων περικοπών είναι πως χιλιάδες εργαζόμενοι που δούλευαν για δεκαετίες αλλά σήμερα αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας δεν μπορούν να βγουν στη σύνταξη ούτε μπορούν να πληρώσουν τις αναγκαίες θεραπείες τους. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που ανάπηροι αναγκάζονται να δουλέψουν εκθέτοντας σε κίνδυνο την υγεία τους ακόμα και την ίδια τους την ζωή.

Η κινητοποίηση στις 2 Δεκέμβρη έρχεται λίγες μόλις μέρες μετά την απεργία της ΑΔΕΔΥ και λίγο πριν την Πανεργατική απεργία στις 8 Δεκέμβρη και αποτελεί κρίκο στις αντιμνημονιακές μάχες της περιόδου και μάλιστα την στιγμή που η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ετοιμάζεται να τα παραδώσει με την 2η αξιολόγηση όλα στις διαθέσεις των θεσμών, του ΔΝΤ, της ΕΚΤ, της ΕΕ.

Το συλλαλητήριο στις 2 Δεκέμβρη αποτελεί το αναγκαίο σκαλοπάτι σύνδεσης του εργατικού κινήματος με το κίνημα των αναπήρων στην κοινή μάχη ενάντια στην διάλυση των κοινωνικών αγαθών όπως της υγείας και της πρόνοιας.

Κ.Μ.

Η αναπηρία είναι ζήτημα ταξικό

Κατεβαίνουμε στην κινητοποίηση στις 2 Δεκέμβρη παλεύοντας για τα δίκαια αιτήματά μας ενάντια στην μνημονιακή εξαθλίωση που θέλουν να καταδικάσουν τους ανάπηρους. Θέλουμε να μετατρέψουμε την Παγκόσμια Μέρα για την Αναπηρία σε σκαλοπάτι για να κάνουμε καθημερινούς αγώνες στα οικοτροφεία, στα ιδρύματα, στα σχολεία, οπουδήποτε γίνεται παραβίαση των δικαιωμάτων των αναπήρων. Σε αυτό τον αγώνα χρειάζεται να χτυπήσουμε και τις διάφορες κυρίαρχες λογικές, που προωθούνται από τα ΜΜΕ και το σύστημα, ότι τους αναπήρους πρέπει να τους κρατάμε μακριά από την πολιτική. Αυτό φυσικά είναι εκ του πονηρού γιατί γνωρίζουμε ότι οι ανάπηροι και η αναπηρία είναι προϊόντα των συνθηκών που δημιουργεί το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα που καταστρέφει τις ζωές των απλών ανθρώπων. Γι' αυτό και τα ζητήματα της αναπηρίας είναι προφανώς ζητήματα πολιτικά και ακόμα περισσότερο ταξικά.

Με αυτή την οπτική κατανοούμε γιατί ο μόνος τρόπος για να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας είναι οι μαζικοί αγώνες, οι καταλήψεις, οι απεργίες, οι διαδηλώσεις. Είναι οι ίδιοι τρόποι που παλεύει και το εργατικό κίνημα και που στο παρελθόν έχουν χρησιμοποιηθεί και από το αναπηρικό κίνημα. Χρειάζεται να θυμηθούμε και να ξαναχρησιμοποιήσουμε αυτές τις αγωνιστικές παραδόσεις.

Είναι προφανές πως είναι αναγκαία μια αντικαπιταλιστική πτέρυγα μέσα στο αναπηρικό κίνημα. Τις δεκαετίες του 60 και του 70 υπήρχαν πολλά αναπηρικά κινήματα με αντικαπιταλιστικό και αντιμπεριαλιστικό χαρακτήρα και πρέπει να ξαναπιάσουμε αυτό το νήμα των αγώνων και των ριζοσπαστικών αλλαγών που αυτά προκάλεσαν με την κριτική τους στην κυρίαρχη πολιτική και λογική.

Σύνδεση

Από τη μεριά μας είναι αναγκαίο να συνδέσουμε τα ζητήματα της αναπηρίας με τα ευρύτερα ζητήματα της εργατικής τάξης και όλων των καταπιεσμένων στρωμάτων. Πρέπει να συνδεθούμε με τους άστεγους, την gay κοινότητα, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ανάμεσα στους πρόσφυγες της φτώχειας και του πολέμου βρίσκονται χιλιάδες ανάπηροι άνθρωποι. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν έχουν ούτε φαρμακευτική κάλυψη, ούτε προνοιακό σύστημα που να τους καλύπτει.

Αυτός είναι και ο λόγος που από τη μεριά της αντικαπιταλιστικής αριστεράς παρεμβαίνουμε στο αναπηρικό κίνημα. Πρώτα απ' όλα για να σταθούμε στο πλευρό των αναπήρων που χτυπιούνται βάνουσα από τις μνημονιακές πολιτικές. Οι ανάπηροι σήμερα βρίσκονται όμηροι στις ουρές των ΚΕΠΑ που με αυθαίρετο τρόπο κατεβάζουν τα ποσοστά αναπηρίας διαλύοντας επιδόματα και συντάξεις μόνο και μόνο για να ακολουθήσουν τις μνημονιακές εντολές για περικοπές. Είμαστε οι πρώτοι που νιώθουμε στην καθημερινότητά μας τις επιθέσεις και τους αποκλεισμούς στην υγεία και στην παιδεία, με την άρνηση πρόσβασης ακόμα και με βασικές υποδομές όπως ράμπες σε δημόσια κτήρια και λεωφορεία.

Όμως από την μεριά του αναπηρικού κινήματος δεν πρέπει να ξεχνάμε πως βιώνουμε βάνουσα αυτό που βιώνει και ολόκληρη η κοινωνία και ειδικά η εργατική τάξη σήμερα, με τη λιτότητα και τις περικοπές. Από αυτή τη σκοπιά η κινητοποίησή μας έρχεται να προστεθεί στις αντιμνημονιακές μάχες αυτών των εβδομάδων αφού έρχεται μετά την σημαντική απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 24 Νοέμβρη και λίγο πριν την Πανεργατική απεργία στις 8 Δεκέμβρη, μάχες που οι ανάπηροι πρέπει να συμμετέχουν ενεργά μαζί με την υπόλοιπη εργατική τάξη.

Γι' αυτό και η 24ωρη απεργία που προκήρυξε η ΠΟΕΔΗΝ για στήριξη της κινητοποίησής των αναπήρων είναι μια σπουδαία κίνηση. Μακάρι να υπάρχουν πιο μόνιμες συνδέσεις με το εργατικό κίνημα και της οργανώσεις της εργατικής τάξης και για την δυναμικότερη διεκδίκηση των αιτημάτων μας αλλά και συνολικότερα στη μάχη για να ξηλώσουμε όλα τα μνημόνια και τις επιθέσεις που μας έχουν επιβάλει.

Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

Με απεργία στηρίζει η ΠΟΕΔΗΝ

24ωρη Πανελλαδική Απεργία στήριξης στην Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία προκήρυξε για την Παρασκευή 2 Δεκέμβρη η ΠΟΕΔΗΝ “για τους εργαζόμενους με αναπηρία, τους γονείς αναπήρων και για κάθε ευαίσθητοποιημένο εργαζόμενο σε θέματα αναπηρίας”. Στην ανακοίνωσή της η ομοσπονδία των εργαζόμενων στα νοσοκομεία καλεί σε συμμετοχή και στο συλλαλητήριο των αναπήρων στις 10πμ στην Ομόνοια τονίζοντας πως: “Διεκδικούμε την κατάργηση των Μνημονιακών πολιτικών που τσακίζουν τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους”.

“Οι περικοπές που έχουν επιβάλει τα μνημόνια έχουν τσακίσει πρώτα

και κύρια την οποιαδήποτε δυνατότητα των ατόμων με αναπηρία να έχουν αξιοπρεπή πρόσβαση στο σύστημα υγείας και πρόνοιας. Οι τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό, σε εξοπλισμό, σε φάρμακα αναγκάζουν τους ανάπηρους να τρέχουν στην ιδιωτική υγεία, να αγοράζουν τα φάρμακα μόνοι τους ή αλλιώς να περιμένουν στις ουρές ακόμα και για βασικές υγειονομικές λειτουργίες.

Είναι σημαντικό βήμα ότι η ΠΟΕΔΗΝ καλεί σε απεργία συμπαράστασης στους ανάπηρους. Χρειάζεται όμως αυτή η απεργία να μην είναι απλά στα λόγια και στα χαρτιά αλλά να είναι πραγματική με τη δυνατότητα σε όλους τους εργαζόμενους στη

δημόσια υγεία και πρόνοια να κατέβουν στο δρόμο όχι μόνο για να συμπαρασταθούν σε ένα χτυπημένο κομμάτι της τάξης και της κοινωνίας όπως είναι οι ανάπηροι, αλλά και για να παλέψουμε όλοι μαζί ενάντια στις μνημονιακές επιθέσεις”, τόνισε μιλώντας στην Ε.Α. ο Σπύρος Στάικος από το ΔΣ του Σωματείου των εργαζόμενων στο Απτικό Νοσοκομείο.

“Ο μόνος τρόπος για να επιβάλουμε πως δεν θα διαλύσουν την πρόσβαση στην δημόσια υγεία είναι όλοι μαζί να σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο χωρίς προκαταλήψεις και λογικές περιθωριοποίησης και να διεκδικήσουμε πως η υγεία θα παραμείνει δημόσιο αγαθό”.

“Μαύρη Παρασκευή” βγήκαν στην πλατεία οι ρακοσυλλέκτες

Μαζική συγκέντρωση μπροστά στο Δημαρχείο της Αθήνας την ώρα της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου την Παρασκευή 25/11, πραγματοποίησαν εκατοντάδες ρακοσυλλέκτες άντρες, γυναίκες και μικρά παιδιά διεκδικώντας το αυτονόητο δικαίωμά τους στη δουλειά και την αξιοπρέπεια. Η συγκέντρωση έξω από το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας ήταν η συνέχεια του ξεσηκωμού των ρακοσυλλεκτών, που ξεκίνησε μετά την αστυνομική επιχείρηση με μπουλντόζες που έκλεισε το παζάρι στον Ελαιώνα την Κυριακή 13 Νοέμβρη. Ο δήμαρχος Καμίνης με το επιχείρημα ότι στο παζάρι γίνεται “παρεμπόριο” στερεί και μάλιστα μέσα στα Χριστούγεννα, το μεροκάματο σε εκατοντάδες ρακοσυλλέκτες και καταδικάζει τις οικογένειες τους στην φτώχεια.

Μετά από αυτή την επίθεση, τα πέντε σωματεία των ρακοσυλλεκτών της Αθήνας ενώθηκαν κάτω από την ομπρέλα της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα και από τότε βρίσκονται στους δρόμους. Διαδήλωσαν για πρώτη φορά στην πορεία του Πολυτεχνείου στις 17 Νοέμβρη, πραγματοποίησαν συγκέντρωση στον Ελαιώνα και πορεία στην Ιερά Οδό στις 20/11, συμμετείχαν στην απεργιακή συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ στις 24/11 και την επόμενη μέρα πραγματοποίησαν μαζική συγκέντρωση έξω από το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας. Το παρών στη συγκέντρωση έδωσαν και μέλη της ΚΕΕΡΦΑ, συζητώντας με τους ρακοσυλλέκτες το ζήτημα της κοινής πάλης ντόπιων και μεταναστών ενάντια στο ρατσισμό τους φασίστες και τη φτώχεια.

Παρά την μαζική κινητοποίηση ο δήμαρχος Καμίνης έφερε τα ΜΑΤ στην είσοδο του Δημαρχείου, ενώ ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου **Λαμπρακάκης** προχώρησε αρχικά σε σκανδαλώδη απαγόρευση εισόδου αντιπροσωπείας των σωματείων ρακοσυλλεκτών στη συνεδρίαση “διότι ο δήμαρχος δεν θέλει να συζητήσει το θέμα προ ημερησίας διατάξεως”. Μόνο κατόπιν διαμαρτυριών δημοτικών συμβούλων επετράπη η είσοδος τους. Μέσα στο Δημοτικό Συμβούλιο έφτασαν να επαναλάβουν την ψηφοφορία για να εμποδίσουν να μπει προ ημερησίας διατάξης η συζήτηση του θέματος αφού στην πρώτη ψηφοφορία ψήφισαν λευκό οι μισοί σύμβουλοι της παράταξης Καμίνης. Τελικά ο δήμαρχος αρνήθηκε να συζητήσει πρόταση για προσωρινή λειτουργία μέχρι τα Χριστούγεννα.

Τη συγκέντρωση της Παρασκευής 25/11 άνοιξε ο **Θοδωρής Κατσιλιέρης**, επικεφαλής της **Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα Σωματείων Ρακοσυλλεκτών**, ο οποίος τόνισε ότι οι ρακοσυλλέκτες είναι αυτοί οι οποίοι κάνουν στην ουσία την πραγματική ανακύκλωση στους δρόμους της Αθήνας, μαζεύοντας καθημερινά εκατοντάδες κυβικά μετάλλων τα οποία τα πωλούν στις μάντρες των σκράπ για να βγάλουν ένα ελάχιστο μεροκάματο. “Δεν έχει γίνει ποτέ έλεγχος αν αυτές οι μάντρες λειτουργούν νόμιμα ή παράνομα. Γιατί αυτές οι μάντρες είναι τα ενδιάμεσα τσιράκια των μεγάλων επιχειρήσεων της Χαλυβουργίας. Παίρνουν το μέταλλο, το θερμοποιούν και το εξαгонν. Εμείς δουλεύουμε και κάθε μέρα οι μάντρες μας κλέβουν στο ζύγι και μας εκβιάζουν. Αυτό το προϊόν που είναι κυρίως εξαγωγί-



25/11, οι ρακοσυλλέκτες διαδηλώνουν έξω από το Δημαρχείο της Αθήνας

μο, στο όνομα δήθεν της ανακύκλωσης είναι για αυτούς το μεγαλύτερο μέτρο εκμετάλλευσης. Αν ο Καμίνης ενδιαφέρεται για τη νομιμότητα ας τους κάνει έλεγχο και ας βάλει η πολιτεία σταθερές τιμές στην πώληση των σκραπ. Αυτό που γίνεται στην Ελλάδα δε συμβαίνει σε καμία άλλη χώρα. Σε όλη τη Ευρώπη τα αντίστοιχα σωματεία των ρακοσυλλεκτών παίρνουν επιδότηση. Αν ο Δήμος έπρεπε να μαζέψει από τους δρόμους τα εκατοντάδες κυβικά που μαζεύονται κάθε μέρα, θα έπρεπε να έχει ένα ολόκληρο επιτελείο εργαζομένων”.

“Θα κερδίσουμε”

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Καμπέρ**, πρόεδρος του **Σωματείου Ερμής**: “Πλέον δεν είμαστε ένα μικρό σωματείο. Είμαστε μαζί πέντε σωματεία και τα μέλη μας είναι πάνω από 1000 άτομα και μαζί με τις οικογένειές μας ξεπερνάμε τις 7.000. Εδώ μαζευτήκαμε σήμερα και θα κερδίσουμε. Δε θέλουμε να κάνουμε Χριστούγεννα στα συσσίτια του Δήμου. Πουλάμε αυτά που βρίσκουμε, δε ζητάμε τίποτα, δεν είμαστε παρεμπόριο, είμαστε οι γνήσιοι ρακοσυλλέκτες της Αθήνας, είμαστε ενωμένοι και θα τα καταφέρουμε”. Στη συνέχεια το λόγο πήραν ο **Μουσταφά**, πρόεδρος του **σωματείου “Ενόδιος Ερμής”**, ο **Άρης Κυριακούλης** από το **σωματείο “Πρόεδρος Αθηνών”**, ο **Αλέξης Καλλέργης** από το **σωματείο “Αλληλεγγύη”**, ο **Αστρίτ Καλέμι** από το **σωματείο “Αναγέννηση”**, ζητώντας από το Δήμο και την Περιφέρεια να τους δώσουν το δικαίωμα να βγάλουν το μεροκάματό τους μέσα στα Χριστούγεννα.

Στη συγκέντρωση χαιρέτησε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** δημοτικός σύμβουλος από την **“Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας”**: “Ο Δήμος της Αθήνας έχει φτιάξει μια διαπαραταξιακή επιτροπή για το θέμα του παζαριού, η οποία συνεδρίασε μία φορά πριν 3-4 μήνες και ξανά την προηγούμενη Δευτέρα. Όταν δεν έχει τελειώσει αυτή η ιστορία πώς στέλνει την αστυνομία να διαλύσει το παζάρι; Επί δύο εβδομάδες η αστυνομία έχει αποκλείσει αυτό το χώρο. Είναι απαράδεκτο να υπάρχουν έγγραφα του Δήμου που

μιλάνε για παρεμπόριο. Μας θυμίζει αυτό, 3-4 χρόνια πριν, τις μέρες που μαζί με την αστυνομία κυνηγούσαν τους μετανάστες μικροπωλητές. Είναι απαράδεκτο να φέρονται στους ρακοσυλλέκτες σαν εγκληματίες. Θέλουμε σεβασμό στους φτωχούς ρακοσυλλέκτες. Δεν μπορεί όλα να δουλεύουν για τους μεγαλοκαρχαρίες και να αποκαλείται παρεμπόριο ο ρακοσυλλέκτης. Για το δήμο της Αθήνας είναι μια μεγάλη βοήθεια, γιατί μαζεύει πράγματα που δεν τα μαζεύουν οι υπηρεσίες του. Θέλουμε ένα παζάρι όπως το θέλουν οι ρακοσυλλέκτες και οι κάτοικοι της πόλης. Θέλουμε η φωνή τους να ακουστεί στο Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας”.

Ο **Νίκος Σοφιανός** δημοτικός σύμβουλος από τη **Λαϊκή Συσπείρωση Δήμου Αθήνας** είπε: “Σήμερα διαφημίζουν την ‘μαύρη παρασκευή’, μία πατέντα για να κάνουν χρυσές δουλειές οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι πολυεθνικές στο εμπόριο. Οι ρακοσυλλέκτες και η πλειοψηφία αυτού του λαού περνάει μαύρες μέρες από αυτή την πολιτική. Μαύρες Κυριακές περνάνε όσοι δουλεύουν και όσοι εξαρτώνται από τη δουλειά που γίνεται στο παζάρι. Το Δημοτικό Συμβούλιο μετά από πίεση και τη δική σας παρουσία έχει αποφασίσει ότι θα διαμορφώσει χώρο στον οποίο θα υπάρχει συγκεκριμένος αρκετός αριθμός ρακοσυλλεκτών που θα βγάζει το μεροκάματο. Αυτή την απόφαση η δημοτική αρχή την κάνει μπαλάκι με την Περιφέρεια. Δεν πρέπει να δεχτείτε στην πλάτη σας να παίζεται αυτό το παζάρι. Έχετε τη δυνατότητα και με τη στήριξη πολλών δημοτικών συμβούλων να διαμορφωθεί αυτό στην Αθήνα ένα σύγχρονο παζάρι, το οποίο θα εξασφαλίζει και το μεροκάματό σας και η πλειοψηφία του λαού της Αθήνας να έχει τη δυνατότητα να αγοράζει φτηνά. Πρέπει να απαιτήσουμε, να πιέσουμε και να κερδίσουμε αυτό το ελάχιστο που δικαιούστε”.

“Μετά από αυτές τις εξελίξεις συνεχίζουμε τον αγώνα”, ανακοίνωσε η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα, που πραγματοποίησε νέα κινητοποίηση στο χώρο του παζαριού του Ελαιώνα, το Σάββατο 26/11.

Κατερίνα Θωίδου



Χριστουγεννιάτικη ντροπή του Καμίνη

“Καμίνης, Δούρου και Τσίπρας καταδικάζουν χριστουγεννιάτικα στην πείνα τους ρακοσυλλέκτες”, ανακοίνωσε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** Δημοτικός Σύμβουλος με την **Ανταρσία** στις γειτονιές της Αθήνας:

“Η άλλη Αθήνα των φτωχών μίλησε αλλά βρήκε μπροστά της μια άκαρδη και αυταρχική στάση από το Δήμαρχο Καμίνη που ούτε το ότι πλησιάζουν Χριστούγεννα δεν υπολόγισε για να επιτρέψει τη προσωρινή λειτουργία του παζαριού.

Ο Δήμαρχος Καμίνης διεκδικεί διεθνή βραβεία για την ανοχή στη διαφορετικότητα αλλά φροντίζει να κρύβεται πίσω από την κατασταλτική δράση της ΕΛΑΣ. Την ίδια ώρα οι υπηρεσίες του Δήμου της Αθήνας, με έγγραφο που καταμαρτυρεί ότι συνεργάστηκαν στην εκκαθαριστική επιχείρηση με τα ΜΑΤ και τις μπουλντόζες, προχωρώντας στο χαρακτηρισμό ως παρεμπόριο του παζαριού(!) των ρακοσυλλεκτών, συνδράμουν στην ποινικοποίηση του εργασίας των ρακοσυλλεκτών.

Ο Δήμος της Αθήνας πρέπει να εγκαταλείψει τη πολιτική που πριμοδοτεί τους μεγαλοεπιχειρηματίες και στοχοποιεί τους ρακοσυλλέκτες, μια ομάδα φτωχών, Ρομά και μουσουλμάνων της Θράκης που προσπαθούν να ξεφύγουν από τις ουρές των συσσιτίων.

Ευθύνη έχει η ίδια η κυβέρνηση Τσίπρα που ανέθεσε στον Τόσκα και την Αστυνομία να διαλύσουν το παζάρι με την Αστυνομία. Ευθύνη έχει η περιφερειάρχης Ρένα Δούρου που αδρανεύει.

Καλούμε τους εργαζόμενους και την νεολαία να βρεθούν στο πλευρό των ρακοσυλλεκτών.

Καλούμε τους δημοτικούς συμβούλους να βρεθούν το χώρο του παζαριού και να μην επιτρέψουν να καταδικαστεί στην πείνα ο κόσμος των ρακοσυλλεκτών”.

Ομόφωνο ψήφισμα των δημοσιογράφων της ΕΡΤ Να σταματήσει η προβολή των νοσταλγών του Χίτλερ

Συνεχίζονται οι αντιδράσεις για το θέμα της προβολής της ναζιστικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής από την ΕΡΤ. Ομόφωνο ψήφισμα που ζητά από τη διοίκηση της ΕΡΤ να σταματήσει να προβάλλει τους νοσταλγούς του Χίτλερ, πέρασε στη συνέλευση των δημοσιογράφων της ΕΡΤ που έγινε τη Δευτέρα 28/11.

Το ψήφισμα που κατατέθηκε με πρωτοβουλία του δημοσιογράφου **Νάσου Μπράτσου**, αναφέρει: “Το τελευταίο διάστημα οι καλύψεις δραστηριοτήτων της Χρυσής Αυγής, οδήγησαν στις διαμαρτυρίες αρκετών πολιτών και φορέων προς την ΕΡΤ, η διοίκηση της οποίας ανακοίνωσε ότι η κάλυψη έγινε με προτροπή της προηγούμενης σύνθεσης του ΕΣΡ.

Το αποτέλεσμα όμως ήταν η προβολή εκδηλώσεων μίσους, των δραστών της δολοφονίας Φύσσα, των επιθέσεων σε Αιγύπτιους ψαράδες και σε συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ, για να θυμίσουμε μόνο μερικά από τα όσα βαρύνουν τους υπόδικους νεοναζιστές.

Η προβολή όλων των στοιχείων και ειδήσεων που βοηθούν στην αποκάλυψη της εγκληματικής δράσης των στοιχείων αυτών, είναι αναγκαία και χρήσιμη. Δεν είναι όμως αναγκαία η δημοσιογραφική κάλυψη κηρυγμάτων μίσους, ρατσισμού, προτροπής σε βία και ό,τι άλλο έχει η ατζέντα των συγκεκριμένων.

Δεν πρόκειται για πλουραλισμό, αλλά για επιλογή που οι ίδιοι εκλαμβάνουν σαν «πράσινο φως» στα τάγματα εφόδου ώστε να επιχειρήσουν την επανεμφάνισή τους.

Ήδη μετά τις πρόσφατες καλύψεις, οι επιθέσεις και οι απειλές σε συναδέλφους μας σε Χίο και Λέσβο, σε δημοκρατικούς πολίτες στο Ρέθυμνο, στο Εφετείο της Αθήνας, αλλά και τα γεγονότα στα hot spot με την ανάμειξη ρατσιστικών στοιχείων, πρέπει να αξιολογηθούν σοβαρά.

Ο δημοσιογραφικός κόσμος θα συνεχίσει να δίνει τη μάχη της ενημέρωσης, που σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να εμποδίσουν τραμπουκισμοί και απειλές.

Η Ελλάδα υπήρξε χώρα που είδε στο παρελθόν τα παιδιά της να γίνονται πρόσφυγες και χρέος των δημοσιογράφων είναι τόσο να διασώζουν την ιστορική μνήμη και να μην αφήνουν έδαφος στην αναβίωση ακραίων ξενόφοβων αντιλήψεων και πρακτικών.

Καλούμε τη διοίκηση της ΕΡΤ και το ΕΣΡ να συμβαδίσουν με τα όσα έγκριτοι νομικοί και η πλειοψηφία του δημοκρατικού κόσμου διεκδικούν, ώστε να σταματήσει η προβολή των νοσταλγών του Χίτλερ”.

Μία εβδομάδα νωρίτερα και σε συνέχεια των κινητοποιήσεων της **ΚΕΕΡΦΑ** και της **ΠΟΣΠΕΡΤ**, που ζητούσαν να σταματήσει η προβολή της Χρυσής Αυγής από την ΕΡΤ,



26/9, Κινητοποίηση στην ΕΡΑ Χανίων ενάντια στην προβολή της Χ.Α.

είχε σταλεί επιστολή των **Β. Γεωργιάδου**, **Λ. Παπαγιαννάκη**, **Κ. Παπαϊωάννου** και **Δ. Χριστόπουλου**, προς τη Διοίκηση της ΕΡΤ που ζητούσαν να σταματήσει να προβάλλει τη ναζιστική οργάνωση Χρυσή Αυγή και τον εμπρηστικό και ρατσιστικό της λόγο. Υπενθυμίζουν το παράδειγμα της αναστολής της κρατικής χρηματοδότησής της από το Κοινοβούλιο, γεγονός που έχει κριθεί από το ΣτΕ συνταγματικό, νόμιμο και σύμφωνο με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ).

Αντίφαση

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΡΤ απάντησε στην επιστολή ότι “υποχρεούται από τον νόμο περί πολυφωνίας να καλύπτει τη δραστηριότητα όλων ανεξαιρέτως των κοινοβουλευτικών κομμάτων, χωρίς να έχει την οιαδήποτε δυνατότητα παρέμβασης. Ωστόσο, δημιουργείται αντίφαση, καθώς στον ιδρυτικό νόμο της ΕΡΤ υπάρχει πρόβλεψη περί μη προβολής ρητορικής ρατσιστικού ή φυλετικού μίσους (άρθρο 3 του Ν. 4173/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τον Ν. 4324/2015)” και ζήτησε από το νέο ΕΣΡ να γνωμοδοτήσει επί του θέματος.

Είναι σκάνδαλο από τη μία η Διοίκηση της ΕΡΤ να θεωρεί ότι ο ιδρυτικός νόμος της ΕΡΤ είναι ο νόμος που ίδρυσε τη **ΝΕΡΙΤ** (Ν. 4173/13 και μετονομάστηκε σε ΕΡΤ, με το νόμο 4324/15) και από την άλλη πετάει το μπαλάκι στο ΕΣΡ. Όπως αναφέρει σε άρθρο του ο **Δημήτρης Ψαρράς** στην Εφ.Συν “Είναι γεγονός ότι μέχρι σήμερα το ΕΣΡ δεν έχει δείξει καμία δημοκρατική ευαισθησία απέναντι στη ναζιστική πρόκληση. Παγιδευμένο σε μια ακατανόητη τυπολατρία, εμφανίζεται να κυνηγάει τα κανάλια για να προβάλλουν περισσότερο τη Χρυσή Αυγή, υιοθετώντας άκριτα την προπαγανδιστική συλλογιστική των ναζιστών και αγνοώντας επιδεικτικά το γε-

γονός ότι υπάρχει τόσο το αμετάκλητο παραπεμπτικό βούλευμα, όσο και ο νόμος 4203/2013, ο οποίος αναστέλλει την κρατική χρηματοδότηση σε κόμματα που διερευνώνται ως εγκληματικές οργανώσεις”.

Η **Πρωτοβουλία Δικηγόρων για την Πολιτική Αγωγή του Αντιφασιστικού Κινήματος**, σε συνέχεια όλων αυτών κάνοντας μία νομικο-πολιτική τοποθέτηση εξηγεί ότι “επί τη βάση του με αριθμό 215/2015 Βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών και τα αναφερόμενα σε αυτό για την κατηγορούμενη ως εγκληματική οργάνωση “Χρυσή Αυγή”, των προαναφερθεισών δικαστικών αποφάσεων, του άρθρου 23 του ν. 4293/2013 και της απόφασης της Βουλής των Ελλήνων για την αναστολή κρατικής χρηματοδότησης της “Χρυσής Αυγής”, της με αριθμό 518/2015 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας που έκρινε νόμιμη την αναστολή χρηματοδότησης μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, αλλά και της πρακτικής των ανώτατων πολιτειακών φορέων της Ελληνικής Δημοκρατίας (Προέδρου της Δημοκρατίας και Πρωθυπουργού), το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΡΤ μπορεί και πρέπει να αποφασίσει την διακοπή προβολής των δραστηριοτήτων της “Χρυσής Αυγής”, ή άλλως την αναστολή της μέχρι την έκδοση δικαστικής απόφασης όσον αφορά την σε βάρος της ποινική δίωξη».

Οι δημοσιογράφοι και όλοι οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ μαζί με δεκάδες φορείς, σωματεία και τον κόσμο του αντιφασιστικού κινήματος έχουν τη δύναμη να επιβάλλουν ότι η προβολή του φασισμού και του ρατσισμού δεν έχει καμία σχέση με την υπεράσπιση της πολυφωνίας αλλά αντίθετα στρώνει το δρόμο στους φασίστες της Χρυσής Αυγής να περάσουν από τη ρητορική του μίσους στη δολοφονική δράση με στόχο την κατάργηση κάθε δημοκρατικού δικαιώματος.

ΔΗΜΟΣ ΘΕΡΜΗΣ Αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης, εκπαίδευση για τα προσφυγόπουλα

Παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης πραγματοποίησε την Τρίτη 29/11 ο δήμος Θέρμης, για να διεκδικήσει τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των προσφύγων στη δομή φιλοξενίας στα Βασιλικά και να απαιτήσει την ομαλή διεξαγωγή του προγράμματος εκπαίδευσης των προσφυγόπουλων.

Όπως αναφέρει το κάλεσμα του δήμου, με ομόφωνο ψήφισμα του δημοτικού συμβουλίου ζητά “από την κυβέρνηση την άμεση υλοποίηση πράξεων για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης εντός των χώρων της δομής, τη λήψη μέτρων για την οδική ασφάλεια επί της ΕΟ Θεσσαλονίκης Πολυγύρου, την απρόσκοπτη και κατάλληλη εκπαίδευση των παιδιών, την επιτάχυνση των διαδικασιών ασύλου και μετεγκατάστασης... Ο δήμος θεωρεί αναφαίρετο το δικαίωμα όλων στη μόρφωση και στην παιδεία και ζητά από το Υπουργείο Παιδείας να υλοποιηθεί το πρόγραμμα της εκπαίδευσης των παιδιών προσφύγων και να υπάρξει η απαραίτητη συνεργασία με το δήμο, ο οποίος θα συμβάλει στην ομαλή διεξαγωγή της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η φοίτηση σε σχολεία της περιοχής να γίνει με διασπορά σύμφωνα με την αριθ. 123/2016 απόφαση του ΔΣ της ΠΕΔΚΜ και με μέριμνα για την αποφυγή της γκετοποίησης τους”.

Αλληλεγγύη

Την κινητοποίηση χαιρετίζει και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσσαλονίκης**. “Η πολιτική των εσωτερικών συνόρων και του βίαιου εγκλωβισμού των προσφύγων με κράτηση σε σκηνές και ύπνο στα λασιόπερα, έχουν βρεθεί στο στόχαστρο των μαζικών αντιρατσιστικών και αντιφασιστικών κινητοποιήσεων του κινήματος αλληλεγγύης”, αναφέρει στο κάλεσμα. “Όσες ανθρωπιστικές δηλώσεις κι αν κάνει ο Τσίπρας, η υλοποίηση της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας έχει ως μόνο στόχο την καταστολή των προσφύγων που επιχειρούν να ξεφύγουν από το θάνατο στη Συρία και στρώνει το δρόμο στους φασίστες. Αυτή η πολιτική είναι η άλλη όψη των μνημονίων που στρώνει σε σφαγείο συντάξεων, μισθών, σε ιδιωτικοποιήσεις στο νερό και το ρεύμα για να πληρωθεί το χρέος. Γι’ αυτό το λόγο, ο αγώνας που δίνουν οι κάτοικοι του Δήμου Θέρμης μαζί με το αντιρατσιστικό κίνημα για ανθρώπινες συνθήκες ζωής και για να ενταχθούν τα προσφυγόπουλα κανονικά στα σχολεία είναι πολύ σημαντικός στη μάχη για μία κοινωνία χωρίς φτώχεια και αποκλεισμούς. Ο μόνος δρόμος είναι ντόπι-οι και πρόσφυγες να συνεχίσουμε να παλεύουμε μαζί για στέγη, σίτιση, περίθαλψη για όλους”.

“Στην παράσταση διαμαρτυρίας συμμετείχε αντιπροσωπεία του Δημοτικού Συμβουλίου, κάτοικοι της περιοχής και πρόσφυγες με πανό του Δήμου και της Λαϊκής Συσπείρωσης”, μας περιγράφει ο **Σάββας Κονέ** από την **ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης**. “Από την πλευρά μας κάναμε παρέμβαση συζητώντας μαζί τους ότι χρειάζεται να παλέψουμε για ανοιχτά σχολεία για την ένταξη των προσφυγόπουλων στην πρωινή ζώνη, να βάλουμε τους φασίστες στη φυλακή και προτείναμε τη συμμετοχή του Δήμου και των προσφύγων στην απεργιακή συγκέντρωση της παραγωγικής στις 8/12”.

Έκρηξη στη Μόρια Κλείστε τα στρατόπεδα Ανοίξτε τα σύνορα

Δύο ακόμα άνθρωποι, μία 60χρονη γυναίκα και ο εγγονός της, Κούρδοι πρόσφυγες από το Ιράκ, δολοφονήθηκαν από τη ρατσιστική πολιτική Μουζάλα, μετά από έκρηξη φιάλης υγραερίου μέσα στη σκηνή τους στο στρατόπεδο συγκέντρωσης προσφύγων στη Μόρια της Λέσβου. Συνολικά τραυματίστηκαν 8 άνθρωποι από τη φωτιά που επεκτάθηκε σε μεγάλο μέρος του Hot Spot και κατέκαψε σκηνές και κοντέινερ. Η μητέρα του νεκρού παιδιού και το αδερφάκι του μεταφέρθηκαν με σοβαρά εγκαύματα στην Αθήνα. Από την έκρηξη, άλλοι 6 πρόσφυγες τραυματίστηκαν και μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο Μυτιλήνης.

Σύμφωνα με ανταπόκριση της ΕΡΤ Αιγαίου «Συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας πραγματοποιήσαν το Σάββατο αλλά και την Κυριακή το απόγευμα πρόσφυγες και μετανάστες στη Μυτιλήνη για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης στο στρατόπεδο της Μόριας και για τον εγκλωβισμό τους στο νησί. Στη συγκέντρωση του Σαββάτου έκλεισαν συμβολικά για λίγη ώρα το δρόμο μπροστά από το δημοτικό θέατρο για να εκφράσουν την οδύνη



τους για το τραγικό περιστατικό στη Μόριας, περιγράφοντας τις άσχημες συνθήκες διαβίωσης στη «φυλακή της Μόριας» όπως έγραφαν στα πανό. Πολλοί πρόσφυγες με τα μικρά παιδιά τους, κρατούσαν φωτογραφίες με το πεντάχρονο αγόρι που έχασε τη ζωή του στο τραγικό δυστύχημα της Μόριας αλλά και το τρίχρονο αδερφάκι του που δίνει μάχη για τη ζωή του σε νοσοκομείο των Αθηνών».

Η πυροσβεστική εκτιμά ότι οι αν

φυσούσε την ημέρα της έκρηξης, όλος ο καταυλισμός θα είχε γίνει παρανάλωμα, αφού οι περίπου 4.500 ανθρώπων που ζουν στη Μόρια, διαμένουν σε σκηνές που ακουμπούν η μια στην άλλη. Παρόλα αυτά μετά τη δολοφονική έκρηξη ο υπεύθυνος του Συντονιστικού Οργάνου για το Προσφυγικό, **Γιώργος Κυρίτσης**, μιλώντας στο ραδιοφωνικό σταθμό Flash 96, είχε το θράσος να υποστηρίξει πως: «Ένα τέτοιο δυστύχημα μπορεί να γίνει σε οποιοδήποτε σπίτι».

ΧΙΟΣ Απάντηση στη Χ.Α.

Αντιφασιστική κινητοποίηση ενάντια στις πρόσφατες δολοφονικές επιθέσεις της Χ.Α. κατά προσφύγων στο στρατόπεδο της Σούδας πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 24/11 στη Χίο. Την πορεία διοργάνωσε η συλλογικότητα «Λάθρα;». Κάλεσμα στην κινητοποίηση απηύθυναν η τοπική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Λαϊκή Ενότητα Χίου, και η «Παρέμβαση» Χίου, ενώ συμμετείχαν η Κοινωνική Κουζίνα, οι Αλληλέγγυοι Χίου και άλλοι.

Σύμφωνα με ανταπόκριση του τοπικού μπλογκ Χίου «αστραπάρης»: «Ξεκινώντας από την κεντρική πλατεία της πόλης, την πλατεία Βουνακίου, όπου έγινε η συγκέντρωση... περίπου 250 έως 300 άνθρωποι κάθε ηλικίας και κυρίως νέοι, έστειλαν το μήνυμα ότι στη Χίο υπάρχει ανθρωπιά, υπάρχει αλληλεγγύη για τους εγκλωβισμένους πρόσφυγες και μετανάστες στο νησί.

Στην συγκέντρωση και στην πορεία, που ξεκίνησε περί τις 7:30 το βράδυ, κυριάρχησαν συνθήματα κατά του ρατσισμού, της Χρυσής Αυγής και του φασισμού, αλλά και κατά της αστυνομίας που κατηγορείται για ολιγωρία στα επεισόδια της προηγούμενης εβδομάδος.

Η πορεία από την πλατεία ακολούθησε την οδό Φιστέλντε Κουλάνς, σταμάτησε στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ, όπου και θυροκολλήθηκε κείμενο διαμαρτυρίας για την κυβερνητική πολιτική και την στάση της τοπικής οργάνωσης του ΣΥΡΙΖΑ και στην συνέχεια από τις οδούς Βενιζέλου, Κοραή, Απλωταριάς, Καλαμπόκα κατέληξε στο κτίριο της διεύθυνσης αστυνομίας Χίου, όπου στην είσοδο είχαν πα-



ραταχθεί δυνάμεις των ΜΑΤ.

Οι συγκεντρωμένοι έμειναν επί αρκετή ώρα μπροστά στο κτίριο, φωνάζοντας συνθήματα, όπως «Πέτρες και φωτιές στου πρόσφυγα το σπίτι πιάστε επιτέλους κι έναν χρυσαυγίτη», για να εκδηλώσουν την διαμαρτυρία τους στην ολιγωρία της αστυνομίας για την σύλληψη των δραστών που πετούσαν πέτρες και μολότοφ στον καταυλισμό της Σούδας.

Οι συγκεντρωμένοι συνέχισαν την πορεία και μέσω της οδού Κουντουριώτη έφτασαν στη προκουμαία και από εκεί πάλι στην πλατεία Βουνακίου, μπροστά στο δημαρχείο, όπου και έληξε λίγο πριν τις 9 το βράδυ η αντιφασιστική εκδήλωση.

Ένα ιδιαίτερο και συγκινητικό στιγμιότυπο εκτυλίχθηκε μπροστά από την Εθνική Τράπεζα, όπου είχε σταματήσει το λεωφορείο με πρόσφυγες και μετανάστες, που κάνει το δρομολόγιο για την ΒΙΑΛ. Οι συγκεντρωμένοι ξέσπασαν σε συνθήματα και χειροκροτήματα, ενώ το ίδιο έγινε και από τους επιβάτες του λεωφορείου, που ανταπέδωσαν με ενθουσιασμό την εκδήλωση συμπάραστασης και αλληλεγγύης των διαδηλωτών».

Ο ρατσιστικός κυνισμός του Μουζάλα

Αντί να εγκαταλείψει τη δολοφονική πλέον πολιτική του εγκλεισμού των προσφύγων στα Hot Spot κολαστήρια, η κυβέρνηση μέσω Μουζάλα, ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει σε άλλα πέντε νέα στρατόπεδα στη Λέσβο, στη Χίο, στη Σάμο, στην Κω και στη Λέρο, μέσα στα οποία θα φυλακίσει τους λεγόμενους «παραβατικούς» πρόσφυγες, αυτούς δηλαδή που εξηγείρονται διαμαρτυρούμενοι για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης τους.

Ο υφυπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής μάλιστα, μία μέρα μετά τη δολοφονική έκρηξη στη Μόρια, δήλωσε κυνικά σε συνέντευξη του στην ΕΡΤ, ότι δεν μπορεί να δώσει στους πρόσφυγες αυτό που δικαιούνται, δηλαδή την ελευθερία τους γιατί: «Εάν φύγουν οι πρόσφυγες, θα πέσει η συμφωνία και από την επόμενη μέρα οι μεταναστευτικές ροές από τη γειτονική Τουρκία θα φτάνουν και τις 4.000 καθημερινά».

Το ίδιο επανέλαβε σε εφ' όλης της ύλης συνέντευξη που παραχώρησε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ. Αναφερόμενος στη Χίο είπε ότι «αν φύγουν αυτοί οι πρόσφυγες και μετανάστες που είναι στα νησιά, τίθεται σε κίνδυνο η Συμφωνία Ευρώπης- Τουρκίας. Αυτό σημαίνει ότι τα νησιά αυτά θα γυρίσουν στην περσινή κατάσταση, όπου οι ροές ήταν από 1.500 μέχρι 2.000 κάθε βράδυ για τη Χίο. Το πρόβλημα επομένως που πρέπει να αντιμετωπίσουμε -και η κυβέρνηση έχει σχέδιο, αλλά μέσα από μία μαύρη προπαγάνδα το σχέδιο παρεμποδίζεται- είναι πώς θα καλύτερευσουν οι συνθήκες και πώς θα επανακτηθεί η ισορροπία ανάμεσα στα δικαιώματα του χιώτικου πληθυσμού και στα δικαιώματα των προσφύγων και μεταναστών».

Στην πραγματικότητα η πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ στο προσφυγικό έχει πάει τόσο δεξιά που ο Μουζάλας δε διστάζει να χρησιμοποιήσει την ρητορική της ακροδεξιάς περί επικείμενης μαζικής εισόδου από την Τουρκία αν αποφασίσει να δώσει την ελευθερία μετακίνησης στους πρόσφυγες από τα νησιά, την ίδια στιγμή που ο πόλεμος σε Συρία και Ιράκ συνεχίζεται. Ο Τσίπρας έφτασε στο σημείο να συνομιλεί με τον Ερντογάν δηλώνοντας ξεδιάντροπα ότι στηρίζει τα αιτήματα του για χρηματοδότηση 6 δις με στόχο την καταστολή των προσφύγων που επιχειρούν να ξεφύγουν από το θάνατο στη Συρία.

Επιλογές Απαρτχάιντ

Όπως η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ επιλέγει να συνταχθεί με τα μνημόνια θυσιάζοντας τις δουλειές, τις συντάξεις, την υγεία και την παιδεία των εργαζόμενων, των συνταξιούχων και της νεολαίας έτσι επιμένει στις επιλογές απαρτχάιντ και βίαιου εγκλωβισμού των προσφύγων μέσα στο κρύο και τα λασπόνερα για να διατηρήσει όρθια τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Έτσι όμως έστρωσε το δρόμο στις χρυσαυγίτικες επιθέσεις στη Χίο και δίνει αέρα στα πανιά των δεξιών δημαρχών στα νησιά να δημαγωγούν για «υποβάθμιση» των νησιών εξαιτίας των προσφύγων.

Αυτή η δεξιά καταράκιλα της κυβέρνησης δεν έχει πάτο, φτάνει σε σημείο να υποστηρίζει της μαζικές απελάσεις των προσφύγων πίσω στο σφαγείο του πολέμου. Συνεχίζοντας το ρατσιστικό του παραλήρημα στην ίδια συνέντευξη ο Μουζάλας ομολογεί: «Το τρίτο ζήτημα που βάζουμε και νομίζουμε ότι η Ευρώπη ολιγωρεί, είναι να φτιαχτεί ένας ευρωπαϊκός μηχανισμός επιστροφών».

Ωστόσο η επιμονή της κυβέρνησης στην πολιτική του εγκλεισμού έχει ξεσηκώσει αντιδράσεις ακόμα και εντός ΣΥΡΙΖΑ. Όπως ανέφερε ο βουλευτής Σάμου του ΣΥΡΙΖΑ, Σεβαστάκης, το άρθρο 14 της συμφωνίας επιτρέπει τη μεταφορά προσφύγων στην ενδοχώρα εφόσον υπάρχουν οι αναγκαίες συνθήκες. Επιπλέον 20 οργανώσεις υπεράσπισης δικαιωμάτων, σε κοινό τους κείμενο καταγγέλλουν την κυβέρνηση ως υπεύθυνη για τις άθλιες συνθήκες στα στρατόπεδα.

Το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και στους μετανάστες στα νησιά, σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη έχει τη δύναμη να απαιτήσει να μπει τέλος στην συμφωνία της ντροπής ΕΕ-Τουρκίας, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, να σταματήσει ο εγκλωβισμός των προσφύγων στα νησιά. Αυτή είναι η δύναμη που θα κόψει τον αέρα στην ακροδεξιά σε όλη την Ευρώπη. Οργανώνοντας τις μάχες σε κάθε χώρα και συντονισμένα στις 18 Μάρτη 2017, μπορούμε να βάλουμε τέρμα στη ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων που δολοφονεί χιλιάδες αθώους πρόσφυγες και μετανάστες είτε στα νερά της Μεσογείου είτε εντός της «πολιτισμένης» ΕΕ.

Κ.Θ.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΙΣ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

«**Η** επιτυχία της απεργίας στις 24/11 άνοιξε το δρόμο της σύγκρουσης με τις μνημονιακές επιθέσεις», τονίζει σε ανακοίνωσή του ο Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια εν όψει της Γενικής Απεργίας στις 8 Δεκέμβρη. Στην Αθήνα καλεί στις 10πμ στο Μουσείο και στις υπόλοιπες πόλεις καλεί τους εργαζόμενους να στηρίξουν τις απεργιακές συγκεντρώσεις των συνδικάτων.

Στην ανακοίνωση-κάλεσμα για την απεργία επισημαίνει ακόμα ότι: «Μετά τις μεγάλες κινητοποιήσεις ενάντια στην επίσκεψη Ομπάμα και τα συλλαλητήρια για το Πολυτεχνείο, το εργατικό κίνημα σήμερα έκανε ένα μεγάλο βήμα, στη σύγκρουση του με την πολιτική των μνημονίων που εφαρμόζει η κυβέρνηση. Φάνηκε ότι χιλιάδες εργαζόμενοι δεν πιστεύουν τις κυβερνητικές φιλολογίες ότι «ανοίγει ο δρόμος για μείωση τους χρέους».

Αυτό που ανοίγει, είναι ο δρόμος για να κλιμακώσουμε απεργιακά την πάλη ενάντια στα μέτρα που φέρνει η δεύτερη αξιολόγηση και ο προϋπολογισμός της λιτότητας. Τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, το ξήλωμα των συλλογικών συμβάσεων, το νόμο ενάντια στις απεργίες, την συνεχιζόμενη διάλυση της Παιδείας της Υγείας και των δημόσιων υπηρεσιών που φέρνουν οι



Στη γενική απεργία στις 4 Φεβράρη (φωτό) αείστηκε η Αθήνα. Η Πανεργατική στις 8 Δεκέμβρη μπορεί να είναι μεγαλύτερη.

περικοπές.

Συνεχίζουμε και κλιμακώνουμε στην Πανεργατική Απεργία στις 8 του Δεκέμβρη όπου θα απεργήσουμε όλοι μαζί, δημόσιος και ιδιωτικός τομέας. Από αύριο το πρωί, «βάζουμε μπροστά τις μηχανές» και οργανώνουμε όλους τους χώρους

δουλειάς για την επιτυχία της πανεργατικής. Και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, σε κάθε χώρο μικρό ή μεγάλο, οργανωμένο ή ανοργανωτο και κάθε πόλη. Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για έναν πανεργατικό ξεσηκωμό που θα τσακίσει τις προθέσεις της κυβέρνησης της ΕΕ και του ΔΝΤ».

Στο δρόμο για την απεργία στις 8/12 ο Συντονισμός θα στηρίξει το παν-αναπηρικό συλλαλητήριο στις 2 Δεκέμβρη, στις 10πμ, στην Ομόνοια (περισσότερα στη σελ.4), ενώ συνεχίζονται καθημερινά οι εξορ-

μήσεις και οι περιοδείες σε χώρους δουλειάς για την οργάνωση της απεργίας. Σταθμός στην κατεύθυνση αυτή θα είναι η πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού στις 4/12 (περισσότερα στις σελίδες 12-13).

Συμμετοχή στις κινητοποιήσεις με απεργία στις 7/12 ανακοίνωσε το συντονιστικό των συνδικαλιστικών ενώσεων στα ΜΜΕ. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί την ίδια μέρα στις 12μες, έξω από το κτήριο της ΕΣΗΕΑ.

Νεκ.Δ.

Σε σύσκεψη με θέμα την προετοιμασία για τη συμμετοχή στην 24ωρη Γενική Πανελλαδική Απεργία καλεί η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων (ΟΙΥΕ) τα Σωματεια-μέλη της. Η σύσκεψη θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 30 Νοέμβρη στις 6μμ, στα γραφεία της Ομοσπονδίας (Ψαρών 2 και Αγ. Κωνσταντίνου, 2ος όροφος).

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Μία από τις μεγάλες μάχες που έρχονται είναι η σύγκρουση με τα σχέδια της κυβέρνησης και των τρoϊκανών για να περάσουν την απελευθέρωση των απολύσεων. Οι τράπεζες είναι ένας από τους χώρους που αναμένεται να βρεθούν στο μάτι αυτού του κυκλώνα. Ο Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια εν όψει της απεργίας στις 8/12 οργανώνει παρεμβάσεις-εξορμήσεις σε μια σειρά τράπεζες για να οργανώσει τη συμμετοχή των τραπεζοϋπάλληλων στην απεργιακή κινητοποίηση.

Ο Παναγιώτης Πολύδωρος, εργαζόμενος στην Alpha Bank μας είπε: «Οι τραπεζοϋπάλληλοι είναι αντιμέτωποι με τις απολύσεις και με το κλείσιμο καταστημάτων που θέλουν να περάσουν οι τραπεζίτες για να σώσουν τα κέρδη τους. Υπάρχει ανησυχία και συζήτηση μέσα στους συναδέλφους σχετικά με τις εξελίξεις. Υπάρχει όμως κόσμος που έχει δώσει παλιότερα νικηφόρες μάχες και έχει εμπειρίες. Ο πρώτος σταθμός είναι η απεργία στις 8 Δεκέμ-

βρη και έπεται συνέχεια. Το επόμενο χρονικό διάστημα θα γίνουν Γενικές Συνελεύσεις για να υπάρξει απάντηση στις επιθέσεις που ετοιμάζουν».

Ο Γιώργος Μαυρίδης, συνταξιούχος τραπεζικός υπάλληλος μας δήλωσε: «Η κατάσταση για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους των τραπεζών είναι τραγική. Θα περίμενε κανείς με μια (αριστερή) κυβέρνηση και με όλα τα δισεκατομμύρια που έχουν δοθεί για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών τον έλεγχο τους να τον έχει το κράτος. Δυστυχώς όμως και οι τράπεζες είναι σε ξένα χέρια και καταπιέζουν με τον υπηρεσιακό μηχανισμό τους εργαζόμενους. Η πίεση έχει φτάσει σε τέτοιο βαθμό που τα καρδιαγγειακά και εγκυφαλικά επεισόδια έχουν αυξηθεί κατά 80% και οι μισθοί έχουν καταβαρυνθεί. Να σημειώσουμε ότι οι συνταξιούχοι έχουν χάσει πάνω από το 67% του συντάξιμου μισθού τους. Για

πρώτη όμως φορά την τελευταία 30ετία οι μεγάλες παρατάξεις, ΠΑΣΚΕ, ΔΑΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ έχασαν τη συνέλευση του Συλλόγου Συνταξιούχων της Εθνικής αφού ο κόσμος συσπειρώθηκε σε ένα πλαίσιο διεκδικήσεων τόσο αγωνιστικών όσο και νομικών. Έπεσε το ΔΣ και θα γίνουν εκλογές στις 9 Δεκέμβρη, μία μέρα μετά τη Γενική Απεργία».

Εξορμήσεις

Εξορμήσεις στους εργατικούς χώρους γύρω από την πλατεία Εθνικής Αντίστασης με κέντρο τις τράπεζες έγιναν τη Δευτέρα 28 Νοέμβρη. Ο Γιάννης Μ. συμμετείχε στην εξορμηση στην Εθνική Τράπεζα: «Κάναμε εξορμηση στην πύλη όπου καλούσαμε τους εργαζόμενους να συμμετέχουν στον πανεργατικό ξεσηκωμό στις 8 Δεκέμβρη, για να σταματήσουμε τις απολύσεις και τα μέτρα που φέρνουν με τη δεύτερη αξιολόγηση. Ένας από τους εργαζόμενους που κάναμε περισσότερη συζήτηση μας ανέφερε ότι πραγματικά υπάρχει η δυνα-

τότητα να τους κοντράρουμε, αλλά χρειάζεται τα συνδικάτα να μπουν μπροστά σε αυτή τη μάχη, να την οργανώσουν».

Η Ιλιρίνα Μ. μας είπε: «Συμμετείχα στο συνηργείο που έκανε εξορμηση στο Notos Gallery και στην Alpha Bank (πρώην Εμπορική). Η αντιμετώπιση της διοίκησης της τράπεζας ήταν απαράδεκτη. Με το που φτάσαμε έστειλαν στελέχη που απαιτούσαν να φύγουμε λέγοντας “δεν είναι εικόνα της τράπεζας αυτή”. Όταν τους είπαμε ότι είναι δικαίωμα μας να μοιράσουμε ανακοίνωση, μας απάντησαν “ποια δικαιώματα; Αυτά τα δικαιώματα μας έφεραν εδώ”. Εμείς κάναμε κανονικά την εξορμηση μας. Οι εργαζόμενοι παρόλο που έμπαιναν βιαστικά κάτω από την πίεση της εργοδοσίας έπαιρναν την ανακοίνωση του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια. Θα κάνουμε νέα παρέμβαση πριν την απεργία, πρέπει να αποκτήσουμε σταθερή σχέση με τους εργαζόμενους των τραπεζών, να συμμετέχουν στην απεργία».

INTRACOM

Την απεργία στις 8 Δεκέμβρη οργανώνουν ήδη οι εργαζόμενοι στην Intracom. Το ΔΣ του σωματείου αποφάσισε ομόφωνα τη συμμετοχή στη Γενική Απεργία και τις απεργιακές συγκεντρώσεις που θα πραγματοποιηθούν εκείνη την ημέρα.

Η Πρωτοβουλία Γένοβα Ιντρακόμ σε ανακοίνωσή της τονίζει ότι η απεργία έχει ως κέντρο της την «επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων με υπερίσχυση των κλαδικών και των ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων σε σύγκρουση με την κυβέρνηση και τους δανειστές».

Για την επιτυχία της απεργίας σημειώνει: «Η ενότητα στη δράση είναι μονόδρομος για να νικήσουν οι αγώνες μας. Οι κριτικές στις συνδικαλιστικές ηγεσίες, κύρια προς την ηγεσία της ΓΣΕΕ πρέπει να είναι αυστηρές, θυμόμαστε και την πρόσφατη παρελκυστική τακτική της ηγεσίας της ΓΣΕΕ για το ασφαλιστικό του Κατρούγκαλου, με τη 48ωρη που όλο και σπρωχνόταν στο μέλλον, στο όνομα της εξοικονόμησης δυνάμεων και της καλύτερης προετοιμασίας, για να μην μπορέσει να βγει έγκαιρα και αποτελεσματικά στο τέλος, τακτική που έδωσε στο άρμα της και τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Αλλά οι κριτικές δεν πρέπει να γίνονται τελεσίγραφο πάνω στην εργατική τάξη και τη δράση της».

Μπορούμε να βαδίζουμε χωριστά και να χτυπάμε μαζί, άλλωστε η καλύτερη απάντηση στις τρικλοποδιές του κάθε Παναγόπουλου, που αναγκάζεται κάτω από την πίεση της βάσης να κηρύξει την απεργία, είναι η μεγαλύτερη συμμετοχή στην απεργία, η μαζική συμμετοχή στην κεντρική απεργιακή συγκέντρωση».

Σε όλες τις πόλεις

Απεργιακές διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις. Η συζήτηση μεταξύ των απεργών κυριαρχούσαν από το ζήτημα της κλιμάκωσης εν όψει και της Γενικής Απεργίας στις 8 Δεκέμβρη.

Στη **Θεσσαλονίκη** η συγκέντρωση των συνδικάτων έγινε στο Άγαλμα Βενιζέλου, ενώ το ΠΑΜΕ έκανε δική του συγκέντρωση στην Αγίας Σοφίας. Ο **Γιάννης Κούτρας** μας μετέφερε την εικόνα: «Έγιναν δύο διαδηλώσεις που είχαν κόσμο. Ειδικά αν το συγκρίνουμε με την προηγούμενη απεργία της ΑΔΕΔΥ. Με πανό συμμετείχαν οι εργαζόμενοι του **Ψυχιατρικού Νοσοκομείου**, οι 5 **ΕΛΜΕ** της πόλης, το **ΕΚΑΒ Σερρών**. Οργανωμένα κατέβηκαν ακόμα οι **Φοιτητικοί Σύλλογοι**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **ΟΚΔΕ** και η **ΛΑ-ΑΑΣ**. Στη συγκέντρωση παρουσία είχαν πολλοί ειδικευόμενοι και επικουρικοί γιατροί που συνεχίζουν τις δικές τους κινητοποιήσεις για μόνιμη και σταθερή δουλειά. Μετά τη συγκέντρωση έγινε πορεία μέχρι το υπουργείο Μακεδονίας και Θράκης. Όλοι οι απεργοί συζητούσαν πώς πρέπει να οργανωθεί η συνέχεια και πώς θα εξασφαλίσουμε μαζική συμμετοχή στην απεργία στις 8 Δεκέμβρη».

Στα **Γιάννενα** διαδήλωσαν περίπου 300 απεργοί. Η **Λουίζα Γκίκα** μας είπε: «Ήταν μια πετυχημένη απεργία. Οργανωμένα κατέβηκαν η **ΑΔΕΔΥ**, η **ΕΛΜΕ**, οι **δασκαλοί**, οι εργαζόμενοι από τους **ΟΤΑ**, ο **Σύλλογος της Φοιτητικής Εστίας** στη Δουρουπή. Συμμετείχαν η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και άλλες οργανώσεις. Κατέβηκε και κόσμος που μπορεί να μην είχε πανό, αλλά είχε κλείσει τις υπηρεσίες που δουλεύει όπως στον **ΟΓΑ**. Οι εργαζόμενοι μας είπαν ότι έκλεισαν το κτίριο, έμεινε μόνο η διευθύντρια. Αντίστοιχα, κατέβηκαν εργαζόμενοι από τη **Νομαρχία** και το **ΙΚΑ**, ενώ και οι εργαζόμενοι των Δήμων κλείσανε αρκετές υπηρεσίες για να συμμετέχουν στην απεργία. Η συζήτηση άνοιξε σε σχέση με την απεργιακή συνέχεια και για την πανελλαδική συνέλευση του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια**. Οι εργαζόμενοι του ΟΓΑ μας κάλεσαν να πάμε στο χώρο τους, να οργανώσουμε μαζί την απεργία».

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες

Η **Γαρυφαλένα** μας μίλησε για την απεργία στην **Πάτρα**. «Η απεργιακή πορεία ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο στην πλατεία Όλγας, διέσχισε όλη την πόλη και επέστρεψε στο Εργατικό Κέντρο. Πολύ κόσμος είχε το μπλοκ της **ΑΔΕΔΥ** με εργαζόμενους από διάφορους χώρους, παρουσία είχε η **ΕΛΜΕ Πάτρας**, πολύ αξιόλογο ήταν το μπλοκ των νοσοκομειακών, ενώ μαζικό ήταν το μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων από τις σχολές **Θεατρικών Σπουδών**, **Χημικό**, **Φυσικό**, **Αρχιτεκτόνων**, **Μηχανολόγων Μηχανικών** και άλλες. Πανό είχαν ακόμα η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ**, το **ΕΕΚ** και το **ΣΕΚ**. Η συζήτηση με όλους τους απεργούς πήγαινε στο πώς θα οργανωθεί η Γενική Απεργία στις 8 Δεκέμβρη, να είναι απεργιακός ξεσηκωμός. Ενημερώσαμε πολύ κόσμο και για τη Συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια».

Στη **Ξάνθη** «έγινε συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της πόλης. Τις προηγούμενες μέρες είχαμε κάνει εξορμήσεις σε δέκα σχολεία, στην Εφορία και αλλού. Οι απεργοί ήταν κατά κύριο λόγο από τους εκπαιδευτικούς και τους υγειονομικούς, ενώ με πανό βρέθηκαν στην απεργία η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΕΛΜΕ** και άλλοι», μας είπε ο **Παντελής Αποστολίδης**.

Συγκέντρωση έγινε στο **Ηράκλειο** στην πλατεία Ελευθερίας, ενώ το ΠΑΜΕ έκανε συγκέντρωση στα Λιοντάρια. «Στη συγκέντρωση των συνδικάτων βρέθηκαν η **ΕΛΜΕ** και οι εργαζόμενοι του **ΠΑΓΝΗ**. Συμμετείχαν ακόμα το **ΣΕΚ**, οι **Παρεμβάσεις** και οι **Αγωνιστικές Κινήσεις**. Κάναμε παρέμβαση και από τη μεριά της **ΚΕΕΡΦΑ** που πήγε πολύ καλά. Άνοιξε η συζήτηση γύρω από το προσφυγικό και την παγκόσμια μέρα δράσης ενάντια στο ρατσισμό στις 18 Μάρτη. Πώς θα υποδεχτούμε τους πρόσφυγες, τίμπορούν να κάνουν τα συνδικάτα για να βοηθήσουν», μας μετέφερε η **Νίκη Ζουγανέλη**.

Στα **Χανιά** «έγινε συγκέντρωση στην πλατεία της Αγοράς με εργαζόμενους από την εκπαίδευση και το νοσοκομείο της πόλης. Η κουβέντα πήγαινε στη συνέχεια με την Πανεργατική Απεργία στις 8 Δεκέμβρη. Προσανατολιζόμαστε να οργανώσουμε σύσκεψη σωματείων για την επιτυχία της απεργίας και τον καλύτερο συντονισμό».



Η αρχή έγινε στις 24Ν

Μαζική ήταν η απεργιακή διαδήλωση στην Αθήνα στις 24 Νοέμβρη στο πλαίσιο της 24ωρης πανδημοσιούπαλληλικής απεργίας. Αρχικά πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος και στη συνέχεια πορεία μέχρι το Σύνταγμα και τη Βουλή.

Πίσω από το πανό της ΑΔΕΔΥ που προπορευόταν και έγραφε «Όχι στον εργασιακό Μεσαίωνα κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ» συγκροτήθηκαν τα μπλοκ των εκπαιδευτικών της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ. Πανό είχαν η Γ' ΕΛΜΕ και οι σύλλογοι δασκάλων «Πλουμπήδης» και «Γληνός».

Ο Φωτής Σουρτζής καθηγητής στο 1ο ΕΠΑΛ Γαλατσίου που διαδήλωνε στο μπλοκ της Γ' ΕΛΜΕ μας είπε: «Τα τελευταία έξι χρόνια πληττόμαστε από τα μέτρα των Μνημονίων, και οι εκπαιδευτικοί και όλοι οι άλλοι εργαζόμενοι. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι υπάρχει το γενικό πρόβλημα της αδιοριστίας στην εκπαίδευση. Ο προηγούμενος υπουργός, ο Φίλης, είχε παραδεχτεί δημόσια ότι λείπουν είκοσι χιλιάδες εκπαιδευτικοί και ενώ υποσχόταν ότι θα διοριστούν σε βάθος τριετίας, μετά από τις συναντήσεις με την Τρόικα δήλωσε ότι δεν τους το επιτρέπουν. Ο κλάδος γεννάει. Δεν υπάρχει ανανέωση σε ανθρώπους και υπάρχουν κενά που προσπαθούν να τα καλύψουν όπως όπως, έχοντας υποταχθεί στη μνημονιακή λογική. Ετοιμάζουν την κινητικότητα και σκληρή αξιολόγηση του κλάδου. Σε καμιά περίπτωση ο σκοπός τους δεν είναι να κρατήσουν τους «ικανούς», που και αυτό σηκώνει μεγάλη συζήτηση. Ο σκοπός τους είναι η ένταση της εργασίας, να υπάρχει πρεσβίαση όπως και στον ιδιωτικό τομέα, να τρέχουν οι εκπαιδευτικοί για σεμινάρια και διάφορα χαρτιά, να μπορούν να επιλέγουν ποιον θα κρατάνε και ποιον θα πετάνε έξω».

Η Γωγώ Σπυροπούλου από την ίδια ΕΛΜΕ συμπλήρωσε: «Τα εργασιακά μας έχουν αλλάξει. Είναι συναδέλφοι που αναγκάζονται να πηγαίνουν σε τέσσερα, πέντε ακόμα και έξι σχολεία. Ακόμα και για μια ώρα. Σε συνθήκες πανικού, μέσα σε ένα τέταρτο να πρέπει να πας σε άλλο σχολείο. Έχει μεγάλο αντίκτυπο στο έργο των εκπαιδευτικών. Επίσης, δεν μπορούν να αποκτήσουν σχέση με το σύλλογο τους, να διεκδικήσουν. Λείπουν ακόμα καθηγητές. Η τακτική του υπουργείου είναι γνωστή. Καλύπτει τρύπες, μία ώρα από εδώ, μία ώρα από εκεί, για να μην πάρει αναπληρωτές, ούτε καν ωρομίσθιους. Αυτό το πράγμα εντείνεται. Φέτος, δεν λειτούργησαν κάποια τμήματα και κάποιες ειδικότητες, κυρίως στα ΕΠΑΛ. Αυτό σημαίνει ότι παιδιά άλλαξαν σχολείο ή άλλαξαν ειδικότητα για να μην φύγουν από τη γειτονιά τους λόγω των αποστάσεων. Φαίνεται ότι έχουν υιοθε-



24/11 Αθήνα

τήσει το διαβόητο κείμενο του Λιάκου για την Παιδεία. Η κατεύθυνση είναι άμα το αντέχουν οι καθηγητές, άμα δεν το αντέχουν να φύγουν και θα βρούμε άλλους».

Κοινό μέτωπο

Μαζί με τους εκπαιδευτικούς διαδήλωσε ο Σπουδαστικός Σύλλογος της ΣΓΤΚΣ του ΤΕΙ Αθήνας. Ο Αντώνης Μιχαλόπουλος, σπουδαστής μας δήλωσε: «Αποφασίσαμε στη Γενική μας Συνέλευση συμμετοχή στην απεργία και την πορεία ως Σύλλογος. Είχε καλή συμμετοχή η συνέλευση αφού έγινε και πριν από το συλλαλητήριο για τον Ομπάμα και το Πολυτεχνείο. Είναι κοινό το μέτωπο φοιτητών και εργατών. Από την ίδια τάξη ερχόμαστε. Πρέπει να υπάρχει συνεργασία. Το ΤΕΙ χρόνο με το χρόνο υποχρηματοδοτείται, όπως όλες οι σχολές. Οι συνθήκες στα εργαστήρια θα έπρεπε να είναι καλύτερες, υπάρχουν ελλείψεις καθηγητών και υλικών».

Ακολουθούσαν τα πανό των υγειονομικών, η ΠΟΕΔΗΝ και τα σωματεία που συσπειρώνονται στο Συντονιστικό των Νοσοκομείων. Οργανωμένα με πανό συμμετείχαν στην πορεία τα σωματεία από το Γεννηματά, τον Άγιο Σάββα, το Παίδων Πεντέλης και το Αγλαΐα Κυριακού. «Δώστε λεφτά για πρόνοια, υγεία, μαζικές προσλήψεις στα Νοσοκομεία» ήταν το σύνθημα που ακουγόταν συνεχώς.

Ο Γιώργος Γραμματικάκης, τραυματιοφορέας στο Γεννηματά μας μίλησε για τις μεγάλες ελλείψεις του κλάδου του, αλλά και συνολικά στην

Υγεία. «Στο νοσοκομείο υπάρχει πάρα πολλή δουλειά και πολύ λίγα άτομα να την βγάλουν. Είναι εξουθενωτική η δουλειά του τραυματιοφορέα αλλά και του νοσηλευτικού και του ιατρικού προσωπικού. Είμαστε 35 τραυματιοφορείς σε ένα από τα μεγαλύτερα νοσοκομεία που εξυπηρετεί πολλές περιοχές. Ο ασθενής δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί, οι συγγενείς αγανακτούν, υπάρχει κίνδυνος για την υγεία των ανθρώπων που έρχονται στο νοσοκομείο. Για μένα η απεργιακή κινητοποίηση πρέπει να έχει συνέχεια για να πετύχει το στόχο. Αν θέλεις δωρεάν Υγεία και προσλήψεις, πρέπει να συμμετέχουν όλοι. Όχι μόνο οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων, αλλά και ο υπόλοιπος λαός», μας τόνισε.

«Το μόνο χρέος που έχουμε εμείς, είναι το χρέος της ανατροπής» ήταν το σύνθημα που φώναζαν επίμονα οι εργαζόμενοι της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Πανό είχαν ο Σύλλογος Εργαζόμενων Δήμου Βριλησίων, καθώς και οι Σύλλογοι εργαζόμενων των δήμων Πύργου-Αρχαίας Ολυμπίας-Ζαχαρώς και της περιοχής Πρωτοδικείου Αμαλιάδας που είχαν ταξιδέψει στην Αθήνα για τη διαδήλωση.

Ακολουθούσαν οι Ρακοσυλλέκτες και ο Σύλλογος Αλληλεγγύη Ρομά. Πριν ξεκινήσει η διαδήλωση, έγινε κάλεσμα από τη μικροφωνική για να στηριχτεί ο αγώνας αξιοπρέπειας των ρακοσυλλεκτών που την επόμενη μέρα οργάνωσαν κινητοποίηση στο Δημαρχείο Αθήνας (περισσότερα στη σελίδα 5).

Πιο πίσω έρχονταν οι αγωνιστές και τα σωματεία που συσπειρώνον-

ται στο Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια. Πανό είχαν οι εργαζόμενοι από το πρώην ΥΠ.ΑΝ, ο Σύλλογος Εκτάκτων ΥΠΠΟ, οι εργαζόμενοι από το Βυζαντινό-Χριστιανικό Μουσείο.

Ο Θωμάς Κατσαρός, συντηρητής αρχαιοτήτων από το Βυζαντινό-Χριστιανικό Μουσείο μας δήλωσε εν όψει της Γενικής Απεργίας στις 8/12: «Όσο υποχωρούμε σε αυτές τις πολιτικές δίνουμε το έδαφος και τη δυνατότητα στην πλευρά που εφαρμόζει αυτή τη στιγμή απαρέγκλιτα το Μνημόνιο να επεκτείνουν τα μέτρα λιτότητας. Η παρουσία μας εδώ έχει σκοπό να δώσουμε μήνυμα ανακοπή. Η Γενική Απεργία στις 8 Δεκέμβρη απαιτεί συντονισμό. Είναι χρέος όχι των συνδικαλιστικών ηγεσιών, αλλά των ίδιων των εργαζόμενων να κλιμακώσουν και να γενικεύσουν την κίνησή τους προς αυτή την κατεύθυνση. Δεν μπορούμε να δεχτούμε και να επιτρέψουμε τα νέα μέτρα που ετοιμάζουν».

Εκεί διαδήλωσαν και οι ναυτεργάτες της ΠΕΝΕΝ στο πλαίσιο της 24ωρης απεργίας που κράτησε τα πλοία δεμένα στα λιμάνια. Την ανάγκη για κλιμάκωση επισήμανε στη δήλωσή του ο Απόστολος Μπανάσιος: «Η σημερινή απεργία έχει 100% επιτυχία. Πολλά παράπονα όμως ακούγονται από τους συναδέλφους γιατί είναι μόνο 24ωρη. Η ηγεσία της ΠΝΟ, ο πρόεδρος Γιάννης Χαλός βάζει εμπόδια σε αυτή την κατεύθυνση. Στο Λιμάνι υπάρχει 55% ανεργία, αιωρούνται οι απειλές να μην μιλάς γιατί θα πας σπίτι σου. Είναι μια «ζούγκλα» αφού υπάρχει κό-

σμος που δουλεύει 14-17 ώρες. Δεν πληρώνονται όλες τις ώρες. Υπάρχουν εταιρίες που δεν δίνουν τα βασικά, ούτε δώρο. Χρειάζεται να παρθεί απόφαση για 48ωρη ή δύο 48ωρες άμεσα».

Πιο πίσω διαδήλωναν η Πανελλήνια Ομοσπονδία εργαζόμενων στα Ασφαλιστικά Ταμεία, ο Α' Σύλλογος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ο Σύλλογος εργαζόμενων ΙΚΑ, η Ριζοσπαστική Παρέμβαση ΙΚΑ και πανό οργανώσεων και σχημάτων της αριστεράς.

Από το υπουργείο Εργασίας ξεκίνησαν τη διαδήλωση η Ομοσπονδία Συλλόγων του υπουργείου, η Ομοσπονδία Υπαλλήλων του ΟΑΕΔ, το Σωματείο Μισθωτών Μηχανικών. Στο υπουργείο έφτασε μετά από συμβολική κατάληψη στα γραφεία του ΟΑΕΔ η Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων για συντονισμό. Εκεί βρέθηκαν ο Σύλλογος Δασκάλων «Κ. Σωτηρίου», η ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων-Ζεφειρίου-Φυλής, το Συντονιστικό Αναπληρωτών. Προσυγκέντρωση στα Προπύλαια έκαναν σύλλογοι φοιτητών από το Πολυτεχνείο, τη Νοσηλευτική, τη ΝΟΠΕ και τη ΦΜΣ. Την πορεία έκλειναν τα πανό της Ανοιχτής Συνέλευσης Μηχανικών και της ΕΜΔΥΔΑΣ.

Το ΠΑΜΕ οργάνωσε ξεχωριστή συγκέντρωση στην Ομόνοια και στη συνέχεια διαδήλωσε προς τη Βουλή, ανηφορίζοντας την Πανεπιστημίου. Φωτορεπορτάζ από την ημέρα της απεργίας μπορείτε να βρείτε στο sekonline.gr.

Νεκτάριος Δαργάκης

36ο Συνέδριο ΑΔΕΔΥ Εμπρός για κλιμάκωση

Το 36ο συνέδριο της ΑΔΕΔΥ, που ξεκίνησε την Τρίτη 29/11, είναι εξαιρετικά κρίσιμο. Γίνεται σε μια περίοδο που κλιμακώνονται οι επιθέσεις από τη μεριά της κυβέρνησης και οι απαιτήσεις του κουαρτέτου αφορούν όλη την κοινωνία, μαζί και τους δημόσιους υπαλλήλους.

Για το Δημόσιο συγκεκριμένα, μόλις κατατέθηκε και πέρασε ο νόμος για την κινητικότητα: μπορεί εύκολα να εξελιχθεί σε αναγκαστικές μετακινήσεις και να ρίξει στις πλάτες των εργαζόμενων τα προβλήματα από τις περικοπές και τη διάλυση των υπηρεσιών που ετοιμάζονται και τις τεράστιες ελλείψεις που ήδη υπάρχουν.

Υπάρχει ανάγκη για προσλήψεις σε σχολεία, νοσοκομεία, δήμους, ακόμη και σε υπουργεία και κεντρική διοίκηση. Η προοπτική του συνεδρίου είναι όχι μόνο να αντισταθεί, αλλά να βγει επιθετικά και να βάλει το ζήτημα των προσλήψεων, αίτημα και των εργαζόμενων και της κοινωνίας. Νικηφόρες μάχες, όπως αυτή για την αξιολόγηση που πέταξε τον ψηφισμένο νόμο στα σκουπίδια, έδειξαν τη δυναμική του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος.

Το Συνέδριο διεξάγεται ανάμεσα στην πανεργατική στις 8 Δεκέμβρη και στην απεργία της 24ης Νοέμβρη που έδειξε το πόσο μπορεί να προχωρήσει μια απεργία όταν τα πράγματα κινούνται από τα κάτω. Χτίζοντας ένα τέτοιο κίνημα από τα κάτω,

με το Συντονιστικό Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Επιτροπών Αγώνα και εργαζόμενων στα Νοσοκομεία, αναγκάστηκαν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες να βγάλουν κινητοποιήσεις και αυτό οδήγησε στη μεγάλη επιτυχία των καραβανιών της Υγείας.

Στις 8/12 δε θα είναι στο δρόμο μόνο ο ιδιωτικός τομέας, θα είναι η ΕΥΔΑΠ, τα λιμάνια, η ΔΕΗ που αντιμετωπίζουν ιδιωτικοποιήσεις. Δίπλα σε αυτόν τον κόσμο θα πρέπει να βρεθούν και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Το Γενικό Συμβούλιο, που προηγήθηκε του Συνεδρίου και έγινε τη Δευτέρα 28/11, αναλώθηκε σε κόντρες συμμετοχής ή αποκλεισμού ομοσπονδιών και δεν πήρε απόφαση για τις 8 Δεκέμβρη, παρά τη δέσμευση της ΑΔΕΔΥ στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 24/11.

Ωθηση

Παρέπεμψε την απόφαση στο Συνέδριο, όπου είναι καθήκον της Αριστεράς να απαιτήσει και να κερδίσει την πανεργατική. Μια κοινή, μεγάλη πανεργατική απεργία θα δώσει την ώθηση ώστε να κλιμακωθεί η μάχη.

Δεύτερο μεγάλο στοιχείο του συνεδρίου είναι η μάχη για τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των συμβασιούχων. Να μην παραπεμφθεί το ζήτημα πάλι στις καλές όψεις όπως στο προηγούμενο καταστατικό συνέδριο, που η συζήτηση αναλώθηκε στη διάρκεια του απαιτούμενου χρονικού διαστήματος παραμονής σε μια υπη-

ρεσία. Οι ιδιωτικοποιήσεις σημαίνουν ότι σε πολλές υπηρεσίες οι εργαζόμενοι είναι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Πλέον για να μπορούν να είναι δυνατές οι απεργίες, πρέπει η ΑΔΕΔΥ και τα πρωτοβάθμια/δευτεροβάθμια όργανα, να τους καλύπτουν, καθώς και να έχουν δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι σε αυτά.

Οι δυνατότητες του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος μπορούν να απλωθούν με ενωτική δράση της Αριστεράς. Αυτή τη στιγμή η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ μέσα από τις μνημονιακές επιλογές έχει αποδεσμεύσει ένα τεράστιο κομμάτι κόσμου που φεύγει προς τα αριστερά του. Αυτό έχει εκφραστεί και μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα των δημοσίων. Θα ήταν δύναμη και για το συνδικαλιστικό κίνημα να μπορεί να εκφραστεί αυτό το φαινόμενο ακόμα και εκλογικά. Θα είναι μια ώθηση και θα μπορεί να στείλει το μήνυμα ότι υπάρχει μια μεγάλη αριστερή πλειοψηφία.

Τέλος, οι σύνεδροι των Παρεμβάσεων θα διεκδικήσουν να παρθεί απόφαση και για κλιμάκωση του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού αγώνα. Μετά τις αντιφασιστικές απεργίες να δοθεί συνέχεια στη μάχη για την καταδίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Να πάρει απόφαση η ΑΔΕΔΥ να καλέσει για τις 18 Μάρτη, την παγκόσμια αντιφασιστική και αντιρατσιστική κινητοποίηση.

Αφροδίτη Φράγκου



ΠΝΟ 48ωρες απεργίες

Κλιμακώνουν τον αγώνα οι ναυτεργάτες με 48ωρη απεργία 2-4 Δεκέμβρη. Οι ναυτεργάτες ήταν εκείνος ο κλάδος του ιδιωτικού τομέα, που επέλεξε να απεργήσει και να διαδηλώσει μαζί με τους εργαζόμενους στο δημόσιο στις 24/11.

Ο συναγερμός που οδήγησε στη νέα απεργιακή κλιμάκωση σήμανε όταν, σύμφωνα με πληροφορίες, μέσα στα παζάρια της διαπραγματεύσης μεταξύ κυβέρνησης και θεσμών τέθηκε ζήτημα υπερφορολόγησης των ναυτικών. Όπως επισημαίνουν οι ίδιοι, την ίδια στιγμή που οι εφοπλιστές φοροαπαλλάσσονται, οι θεσμοί απαιτούν να φορολογείται το εισόδημά των ναυτικών ακόμα και με 45% "στο οποίο ποσοστό αν προστεθεί και η ήδη καταβαλλόμενη ειδική εισφορά αλληλεγγύης που αγγίζει το ποσοστό 10%, τότε, ο κλάδος των ναυτεργατών οδηγείται στην πλήρη εξαφάνιση του, αφού το μισό και πλέον του εισοδήματός του θα εισπράττεται προκαταβολικά από το κράτος". Οι ναυτεργάτες ήδη έχουν ανακοινώσει συμμετοχή στη γενική απεργία της 8ης Δεκέμβρη ενώ ανοιχτό είναι το ενδεχόμενο να συνεχίσουν απεργιακά μέχρι τότε, καθώς η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία θα συνεδριάσει στις 3/12 για να αποφασίσει την πορεία των κινητοποιήσεων.

Έξω ο Μοσκοβισί

Σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο 7ο δημοτικό Γέρακα κάλεσαν ο Σύλλογος ΠΕ Ανατολικής Αττικής "Κώστας Σωτηρίου", ο Σύλλογος ΠΕ "Αλέξανδρος Δελμούζος" και η Ε' ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής, την Τρίτη 29/11, ενάντια στην επίσκεψη του επίτροπου Οικονομικών της ΕΕ Πιερ Μοσκοβισί στα εγκαίνια του σχολείου (που αποτελεί ένα από τα πρώτα που κατασκευάστηκαν με ΣΔΙΤ που υπογράφηκε το 2014).

Η ανακοίνωση των Συλλόγων και της ΕΛΜΕ αναφέρει: «Αυτοί που έκλεισαν τον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων (ΟΣΚ) που κατάργησαν και συγχώνευσαν πάνω από 2500 σχολεία... δείχνουν ξεκάθαρα πώς αντιμετωπίζουν την Παιδεία και στο θέμα της σχολικής στέγης. Σε μια τεράστια μπίζνα».

Η επίσκεψη Τσίπρα στη Θράκη

Κατά την επίσκεψή του στην Θράκη ο Τσίπρας έκανε την επιλογή να επισκεφτεί το 1ο Μειονοτικό Γυμνάσιο-Λύκειο της Ξάνθης. Δεν ήταν τυχαία η επιλογή να πάει στο συγκεκριμένο σχολείο. Μιλάμε για ένα σχολείο με περισσότερα από 400 παιδιά και πάνω από 40 παιδιά ανά τάξη. Αίτημα της μειονότητας εδώ και χρόνια είναι να δημιουργηθεί ένα καινούριο κτήριο σε έναν βακουφικό χώρο που ήδη έχει γίνει δωρεά. Στην ομιλία του ο πρωθυπουργός έταξε επιπλέον τάξεις, όμως δεν είπε λέξη για το καινούριο σχολείο.

Λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά, αλλά από πίσω κρύβεται -πέρα από τις μνημονιακές επιταγές λιτότητας- και η κεντρική επιλογή του βαθύ κράτους να συρρικνώνει την μειονοτική εκπαίδευση. Τον Σεπτέμβρη η κυβέρνηση έκλεισε 9 δημοτικά μειονοτικά σχολεία. Είχαμε αναφερθεί στην Εργατική Αλληλεγγύη σχετικά. Τα είχαν κλείσει χωρίς να προβλέψουν την μεταφορά των παιδιών. Η μεταφορά στο κοντινότερο σχολείο έγινε μετά από κατάληψη των γονέων στο **Δήμο Νίκης**, από τα σχολεία που κλείσανε στο **Ζουμπούλι** και στον **Κύκνο**.

Ο Τσίπρας μιλώντας στους μαθητές, τούς προέτρεψε να πάνε στο Πανεπιστήμιο, τους είπε

πως πρέπει να προοδεύσουν εδώ στον τόπο τους και στην χώρα τους. Όμως ουσιαστικά ο τελευταίος νόμος που ψηφίσαν οι Σαμαροβενιζέλοι, ο 4310 που τρέχει τώρα ο Τσίπρας να τον εφαρμόσει, είναι μια διάκριση αισχρή που απαγορεύει σε μουσουλμάνους να διδάξουν ελληνικά στα μειονοτικά σχολεία. Πώς λοιπόν να προοδεύσουν αυτά τα παιδιά χωρίς καμιά δυνατότητα να βρουν δουλειά; Και επιπλέον αν δούμε την αναλογία μεταξύ μουσουλμάνων και χριστιανών αποφοίτων διαφόρων σχολών που εργάζονται στο δημόσιο τα ποσοστά είναι συντριπτικά μικρά για τους μουσουλμάνους δημόσιους υπάλληλους.

Επίσης ο Τσίπρας έβαλε ταφόπλακα στο χρόνο αίτημα της μειονότητας για δημιουργία μειονοτικών νηπιαγωγείων παρόλο που πριν γίνει κυβέρνηση υποσχόταν ότι θα προχωρήσει στην δημιουργία τους. Ήρθε στην Θράκη να μας μιλήσει για ανάπτυξη αλλά για άλλη μια φορά η υποκρισία και τα ψέματά του περίσσεψαν. Απέναντι στη δεξιά κατολίσθηση της κυβέρνησης του Τσίπρα η απάντηση δεν μπορεί να είναι άλλη από κλιμάκωση της αντίστασης σε όλα τα μέτωπα.

Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Εκλογές στους Συλλόγους Δασκάλων

Εκλογές για νέα ΔΣ πραγματοποιήθηκαν στους Συλλόγους Δασκάλων Αμαρουσίου και «Σεφέρη» (Νέας Ιωνίας-Ηρακλείου-Μεταμόρφωσης και Λυκόβρυσης). Στο Μαρούσι πρώτη δύναμη για άλλη μια φορά αναδείχθηκε το σχήμα που στηρίζουν οι Παρεμβάσεις, Διέξοδος.

Συγκεκριμένα, τα αποτελέσματα έχουν ως εξής (σε παρένθεση τα αποτελέσματα των εκλογών του 2015): Ψήφισαν: 643, άκυρα-λευκά 49. Πήραν: Διέξοδος 326 ψήφους και 4 έδρες (293 και 4), ΔΑΚΕ 161 ψήφους και 2 έδρες (109 και 1), ΑΣΕ (ΠΑΜΕ) 107 ψήφους και 1 έδρα (110 και 1). Στις προηγούμενες εκλογές συμμετείχε και η ΑΚΣΥΑ που τώρα δεν κατέβηκε, είχε πάρει 78 ψήφους και 1 έδρα.

Στο «Σεφέρη» την πρώτη θέση πήρε η παράταξη που στηρίζει το ΠΑΜΕ. Αναλυτικά, σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2015: Ψήφισαν: 671, άκυρα-λευκά 45. Πήραν: ΑΣΕ (ΠΑΜΕ) 339 ψήφους και 4 έδρες (299 και 4), ΔΑΚΕ 116 ψήφους και 1 έδρα (59), ΑΚΣΥΑ 107 ψήφους και 1 έδρα (118 και 2), ΑΣΕ (Παρεμβάσεις) 64 ψήφους και 1 έδρα (68 και 1).

«Ο Άλλος Άνθρωπος» γιορτάζει

Η κοινωνική κουζίνα "Ο Άλλος Άνθρωπος" κλείνει 5 χρόνια ζωής και την Κυριακή 4 Δεκέμβρη στις 6μμ το γιορτάζει με ένα μεγάλο γλέντι μπροστά στο "σπίτι" του (Πλαταιών και Παραμυθίας, Μεταξουργείο).

"Έχοντας προσφέρει πάνω από 2 εκατομμύρια δωρεάν μερίδες φαγητό σε όλους, χωρίς διακρίσεις, ανεξαιρέτως θρησκείας, εθνικότητας και χρώματος, ανεξαιρέτως εργασίας, τόπου διαμονής ή ηλικίας ο "Άλλος Άνθρωπος" γιορτάζει και σας καλεί όλους στη γιορτή του", αναφέρει στην ανακοίνωσή της.

Πανελλαδική Συνάντηση για το Νερό

Με τη συμμετοχή δεκάδων αγωνιστών κι αγωνιστριών από όλη τη χώρα πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 26/11, η 3η Πανελλαδική Συνάντηση για το Νερό. Στη συζήτηση ήρθαν εμπειρίες από τους αγώνες ενάντια στο ξεπούλημα του νερού από όλη τη χώρα, αλλά και διεθνώς. Από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και το Βόλο, μέχρι την Κοτσαμπάμπα και την Ιρλανδία. Την πρωτοβουλία για την οργάνωση της συνάντησης πήρε το ΣΕΚΕΣ - ΕΥΔΑΠ, στο πλαίσιο των δράσεων της Πανελλαδικής Συμμαχίας για το Νερό.

Μιλήσαμε με τον **Μανώλη Μαστοράκη** από το ΣΕΚΕΣ ενώ η διαδικασία βρισκόταν σε εξέλιξη:

“Η Πανελλαδική Συνάντηση έχει μεγάλη επιτυχία. Συμμετέχουν πλήθος κινημάτων, σωματείων, οικολογικών κινήσεων, εκπροσώπων φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης κλπ. Δεν θέλουμε να είμαστε υπερασπιστές αλλά νομίζω ότι το ζήτημα του νερού θα σηκωθεί και θα αποτελέσει τη μεγαλύτερη κοινωνική μάχη το επόμενο διάστημα. Δίνουμε τη μάχη για να την κερδίσουμε και θα την κερδίσουμε. Το άμεσο επόμενο διάστημα πέρα από την ενημέρωση του κόσμου, που και η Εργατική Αλληλεγγύη μας βοηθάει πάρα πολύ σε αυτό, είναι η συνέλευση των μετόχων την 1η Δεκεμβρη στην οποία πάνε να επιστρέψουν 43 εκατομμύρια – όπως ακούστηκε – στους ιδιώτες. Είναι το επόμενο βήμα για να προχωρήσει η ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ και θα ακολουθήσει αρχές Γενάρη η παραχώρηση των μετοχών στο νέο υπερταμείο. Θα προσπαθήσουμε να αντιδράσουμε όσο πιο δυναμικά γίνεται και στις δύο αυτές ημερομηνίες. Παράλληλα είναι σημαντικό ότι θα συντονιζόμαστε πανελλαδικά και η Πανελλαδική Συμμαχία θα μπορεί να μπαίνει μπροστά. Θα πρέπει να συνταχτούν μαζί μας και οι υπόλοιπες ΔΕΚΟ. Αυτό που φαίνεται κι από το σημερινό είναι ότι όταν οι εργαζόμενοι απευθύνονται στην κοινωνία έχουν απήχηση. Προφανώς θα δώσουμε το παρών στην απεργία στις 8/12 με το παρό μας και οργανώνουμε και ενημερωτική καμπάνια για την απεργία. Να περιμένετε ότι το κίνημα του νερού θα έχει δυναμική παρου-



Στιγμιότυπο από την παρέμβαση του Τάσου Αναστασιάδη εκ μέρους του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, στην Πανελλαδική Συνάντηση για το νερό

σία στους αγώνες από δω και πέρα”.

Παρέμβαση από τη μεριά του **Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια** έκανε ο **Τάσος Αναστασιάδης**, ο οποίος είπε μεταξύ άλλων: “Δεν πρέπει να χάσουμε τη μάχη της ιδιωτικοποίησης της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ. Πρέπει να κρατήσουμε τις εμπειρίες από τις μάχες που δώσαμε ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις το τελευταίο διάστημα και κάποιες από αυτές τις χάσαμε. Το λιμάνι του Πειραιά πουλήθηκε στην Κόσσο, τα αεροδρόμια στη Φραπόρτ, το Ελληνικό στο Λάτση και η ΤΡΑΙΝΟΣΕ στους Ιταλούς. Χρειάζεται να δούμε τι έγινε λάθος ώστε αυτή τη φορά, στη μάχη για το νερό (και συνολικά τα κοινωνικά αγαθά), να κερδίσουμε και να βάλουμε έναν άλλο δρόμο συνολικά για τους από τα κάτω. Δύο πράγματα χρειάζεται να αποφύγουμε.

Καμία αναμονή

Πρώτον το να περιμένουμε τις κυβερνητικές πρωτοβουλίες. Το πότε δηλαδή θα κάνει το επόμενο βήμα η κυβέρνηση για να απαντήσουμε. Χρειάζεται το επόμενο διάστημα σε γειτονιές κι εργατικούς χώρους να κάνουμε εκδηλώσεις, για να ενημερωθεί ο κόσμος, να χτιστούν οι κοινωνικές συμμαχίες, να βρεθούν δίπλα-δίπλα τα κομμάτια που αντιμετωπίζουν

την απειλή της ιδιωτικοποίησης.

Δεύτερο πράγμα που πρέπει να αποφύγουμε είναι το να δώσει ο καθένας τη μάχη μόνος του. Οι εργαζόμενοι στο λιμάνι του Πειραιά ήταν ηρωικότατοι. Ένα μήνα απεργία κάνανε. Μόνοι τους όμως. Χρειάζεται να απλώσουμε ένα μεγάλο εργατικό μέτωπο που να έχει μέσα κόσμο από τις γειτονιές, τα περιβαλλοντικά κινήματα και πάνω απ’ όλα τα εργατικά συνδικάτα που θα μπορεί να βγάλει σε απεργίες και κινητοποιήσεις χιλιάδες ανθρώπους ενάντια στο ξεπούλημα του νερού. Όχι μόνο τους εργαζόμενους σε ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ, αλλά και τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ, την Κόσσο, τις αστικές συγκοινωνίες κλπ.

Στις 8/12 υπάρχει πανεργατική απεργία. Θα είναι μόνη της η ΕΥΔΑΠ σε αυτή την κινητοποίηση ή θα κάνουμε την προσπάθεια όλοι όσοι ασχολούνται με το ζήτημα του νερού να είναι σε ένα μεγάλο μπλοκ εργαζομένων, ακτιβιστών και νεολαίας που θα λείνει μήνυμα και στις συνδικαλιστικές ηγεσίες και στην κυβέρνηση. Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια πρόκειται να πάρει τέτοιες πρωτοβουλίες και γι’ αυτό σας καλούμε όλες και όλους στην Πανελλαδική Συνέλευση Εργατικής Αντίστασης που οργανώνουμε στις 4/12 στην ΕΣΗΕΑ”.

Ε.Α.Σ Συγκέντρωση στο ΥΠΕΘΑ

Συγκέντρωση στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας την Πέμπτη 1/12 καλούν οι εργαζόμενοι των Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων στις 12.30μμ. Την κινητοποίηση στηρίζει η Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Χημικής Βιομηχανίας (ΟΕΧΒΕ).

Στην ΠΥΡΚΑΛ του Υμηττού οι εργαζόμενοι έχουν προχωρήσει σε κατάληψη των κεντρικών γραφείων με αίτημα να πληρωθούν και να αρχίσει η εταιρία να παίρνει παραγγελίες. Ο **Γιώργος Πατρώνας** μας είπε: «Μετά από διαβούλευση των σωματείων, έχει γίνει κατάληψη στα γραφεία της διοίκησης. Εδώ και ενάμιση χρόνο αργούμε να πληρωθούμε. Μας χρωστάνε 2,5 μήνες σε όλους και τμήματα του μισθού από περασμένους μήνες, όπως τον Απρίλιο. Εν τω μεταξύ, πάνε να πουλήσουν και το εργοστάσιο στην Ελευσίνα. Έχουμε βάλει κινητοποίηση την Πέμπτη 1 Δεκεμβρη στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας και θα συμμετέχουμε στην απεργία στις 8 Δεκεμβρη. Δεν έχει βγει ακόμα άλλο πρόγραμμα κινητοποιήσεων, αλλά το συζητάμε με τους συναδέλφους, πως θα συνεχίσουμε».

Η ΟΕΧΒΕ στην ανακοίνωσή της καταγγέλλει ότι θέλουν να ξεπουλήσουν το εργοστάσιο της Ελευσίνας στα ΕΛΠΕ. Συγκεκριμένα αναφέρει «Οι διαδικασίες ξεπουλήματος της Ελευσίνας βλάπτουν τα συμφέροντα της εταιρείας και εκθέτουν ανεπανόρθωτα τη Διοίκηση, την Κυβέρνηση που πιθανόν να απασχολήσουν και τη Δικαιοσύνη».

Η κυβέρνηση της Αριστεράς, όπως θέλει να λέγεται, προσφέρει χωρίς διαγωνισμό στα ιδιωτικά συμφέροντα ένα εργοστάσιο που το 2010 είχε εκτιμηθεί περίπου στα 60 εκατομμύρια. Επίσης το 2009 τα ΕΛΠΕ ζήτησαν την ενοικίαση 100 στρεμμάτων για 25 χρόνια αντί του ποσού των 25 εκατομμυρίων ευρώ, σήμερα χαρίζονται 550 στρέμματα στα 23 εκατομμύρια ευρώ, και μάλιστα απαλλαγμένο από πρόσθετα βάρη!».

Οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ, ξανά απλήρωτοι, ξεκίνησαν επίσκεψη εργασίας το Σάββατο 26/11 αλλά τελικά ανέστειλαν τις κινητοποιήσεις τους από Δευτέρα 28 μέχρι και την Τετάρτη 30 Νοεμβρίου.

Αυτή η απόφαση πάρθηκε στην έκτακτη γενική συνέλευση που πραγματοποιήθηκε το πρωί της Κυριακής 27 Νοεμβρίου 2016, ύστερα κι από τη δέσμευση του Αλέξη Τσίπρα, που σε συνάντηση στη Θεσσαλονίκη με φορείς της πόλης δεσμεύτηκε για άμεση καταβολή των δεδουλευμένων των εργαζομένων, τις πρώτες ημέρες της εβδομάδας. Οι εργαζόμενοι στον ΟΑΣΘ που συμμετείχαν στη συνέλευση, έκαναν δεκτή την εισήγηση του προέδρου του Συνδικάτου, **Δημήτρη Τσερμενίδη** και αποφάσισαν να δώσουν στην κυβέρνηση περιθώριο, ώστε να ολοκληρωθεί η διαδικασία καταβολής των δεδουλευμένων τους. Όμως σε αντίθετη περίπτωση θα προχωρήσουν εκ νέου σε επίσκε-

ΟΑΣΘ

ση εργασίας, εντός της εβδομάδας.

Στη πραγματικότητα η ψηφοφορία ήταν αμφιλεγόμενη αφού μετρήθηκαν μόνο όσοι ήταν στην αίθουσα (περίπου 300) κι όχι όλοι οι εργαζόμενοι που ήταν στο εργατικό κέντρο αλλά δε χωρούσαν μέσα (περισσότερα από 500 άτομα). Με βαριά καρδιά δέχτηκαν την απόφαση και όλοι όσοι συμμετείχαν ήταν αγανακτισμένοι από την κοροϊδία της κυβέρνησης.

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια ήταν εκεί στηρίζοντας την πρόταση για συνέχιση των κινητοποιήσεων και με την προκήρυξη για την πανεργατική απεργία στις 8 Δεκεμβρη. Παρά την αναστολή πολλοί εργαζόμενοι έλεγαν ότι θα τα πούμε την Πέμπτη, αν δεν τηρηθούν οι υποσχέσεις αλλά και στις 8 Δεκεμβρη γιατί μόνο οι εργατικοί αγώνες μπορούν να βάλουν τέλος στα μνημόνια, στις κοροϊδίες και την απληρωσιά που αντιμετωπίζουν εδώ και δύο χρόνια.

Νίκος Χατζάρας

ΕΟΠΥΥ

Ολοκληρώθηκαν οι εκλογές για το Σύλλογο Επιστημονικού-Υγειονομικού Προσωπικού Αττικής ΕΟΠΥΥ και ΠΕΔΥ Αττικής για νέο ΔΣ και για εκπροσώπους στην Ομοσπονδία. Για πρώτη φορά συμμετείχε στις εκλογές το Νυστέρι, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο υγειονομικών.

Αναλυτικά τα αποτελέσματα: Για το ΔΣ: Ψήφισαν: 658, άκυρα-λευκά 21. Πήραν: Αγωνιστικό Μέτωπο (ΣΥΡΙΖΑ) 392 ψήφους και 8 έδρες, Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση Ιατρών ΠΕΔΥ (ΝΔ) 165 ψήφους και 4 έδρες, ΔΗΠΑΚ (ΚΚΕ) 54 ψήφους και 1 έδρα, ΑΡΣΙ 14 ψήφους, Νυστέρι 8 ψήφους.

Για την Ομοσπονδία: Ψήφισαν: 642, άκυρα-λευκά 2. Πήραν: Αγωνιστικό Μέτωπο (ΣΥΡΙΖΑ) 394 και 13 αντιπροσώπους, Ανεξάρτητη Ενωτική Κίνηση Ιατρών ΠΕΔΥ (ΝΔ) 173 ψήφους και 6 αντιπροσώπους, ΔΗΠΑΚ (ΚΚΕ) 50 ψήφους και 2 αντιπροσώπους, ΑΡΣΙ 13 ψήφους, Νυστέρι 10 ψήφους.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΙ

24ωρη Πανελλαδική Απεργία έχει προκηρύξει για την Τετάρτη, 30 Νοεμβρίου 2016, ημέρα ψήφησης του σχεδίου νόμου «Νέο θεσμικό πλαίσιο για την ασκήση οικονομικής δραστηριότητας και άλλες διατάξεις» ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων.

Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή του: «Το επίμαχο σχέδιο νόμου απομειώνει σημαντικά, έως εκμηδενισμού, τη δυνατότητα προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς και καθιστά την ελληνική επικράτεια ανεξέλεγκτο πεδίο, από άποψη αρχαιολογικού ελέγχου της σύγχρονης δραστηριότητας».

Χαρακτηριστικό είναι ότι οι διατάξεις του σχεδίου νόμου δεν θεωρούν την αποτροπή έμμεσης ή ακόμη και άμεσης βλάβης σε μνημεία ως στοιχείο που μπορεί να περιλαμβάνεται στην έννοια του δημοσίου συμφέροντος...» Στόχος και αυτού του νόμου να προχωρούν ανεξέλεγκτα τα fast track ξεπουλήματα της δημόσιας περιουσίας.

Η αντικαπιταλιστική αριστερά της Αργεντινής για τον θάνατο του Φιντέλ

Τα νέα του θανάτου του Φιντέλ Κάστρο προκάλεσαν παγκόσμια αίσθηση. Ο κουβανικός λαός πενθεί. Εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο κλαίει για έναν ηγέτη που ηγήθηκε άμεσα, μαζί με τον Τσε, της κουβανέζικης επανάστασης το 1959 και υπήρξε παράδειγμα για τους επαναστάτες και τους αγωνιστές του κόσμου. Στεκόμαστε πλάι στην λύπη του κουβανικού λαού και των αγωνιστών της παγκόσμιας αριστεράς, παρότι εμείς ως θέσεις του Φιντέλ Κάστρο και της ηγεσίας του Κουβανικού Κομμουνιστικού Κόμματος.

Αποκhrύσσουμε κάθε έκφραση των αντιδραστικών του πλανήτη, ιδίως της σκουληκοφωλιάς του Μαϊάμι και του Ντόναλντ Τραμπ, που βγήκαν να πανηγυρίσουν το θάνατό του.

Ο Φιντέλ με τον οποίο όλοι οι αντιιμπεριαλιστές και σοσιαλιστές αγωνιστές ταυτίστηκαν είναι αυτός που μαζί με τον Τσε και τον Καμίλο Σιενφουέγος ηγήθηκε του λαϊκού θριάμβου που τσάκισε τη δικτατορία του Μπατίστα το Γενάρη του '59. Είναι ο Φιντέλ της αγροτικής μεταρρύθμισης, ο Φιντέλ που έσπασε με τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και απαλλοτρίωσε τις πολυεθνικές της ζάχαρης και του πετρελαίου, την αστική τάξη και τους Κουβανούς γαιοκτήμονες. Μέτρα που έδωσαν τη δυνατότητα στον κουβανικό λαό να απολαύσει μεγάλες κατακτήσεις στην υγεία και την εκπαίδευση. Είναι ο Φιντέλ που πολέμησε ενάντια στην αμερικάνικη εισβολή στη παραλία Χιρόν και αυτός που στη δεύτερη διακήρυξη της Αβάνας, το Φλεβάρη του '62 ανακήρυξε το σοσιαλισμό στην Κούβα και είπε πως "το καθήκον κάθε επαναστάτη είναι να κάνει επανάσταση".

Αλλη πλευρά

Όμως, δυστυχώς, υπήρξε κι άλλη πλευρά του Φιντέλ Κάστρο και δεν μπορούμε να μην υποδείξουμε τη στιγμή του θανάτου του. Ξέρουμε ότι κάτι τέτοιο μπορεί να φέρει σε δύσκολη θέση χιλιάδες αγωνιστές που συνεχίζουν να πιστεύουν σε αυτόν.

Η σοσιαλιστική πορεία που περιγράψαμε διακόπηκε με τη συμφωνία του Φιντέλ Κάστρο με τη γραφειοκρατία του Κομμουνιστικού Κόμματος της ΕΣΣΔ. Από τα μέσα της δεκαετίας του '60 ο Φιντέλ αποδέχθηκε την σταλινική πολιτική της "ειρηνικής συνύπαρξης" με τον ιμπεριαλισμό και της εγκατάλειψης της πολιτικής του Τσε, για επέκταση της σοσιαλιστικής επανάστασης στην αμερικάνικη ήπειρο και τον κόσμο. Από εκείνο το σημείο, ο Φιντέλ Κάστρο βρέθηκε απέναντι στα προχωρήματα κάθε επανάστασης. Σταθεροποιήθηκε ένα μονοκομματικό, γραφειοκρατικό καθεστώς που διατηρείται ως σήμερα.

Όταν ο λαός της Τσεχοσλοβακίας ξεσηκώθηκε ενάντια στη σταλινική δικτατορία, το 1968, ο Φιντέλ υποστήριξε την εισβολή των ρώσικων τανκς που έπνιξαν στο αίμα εκείνη την αντιγραφειοκρατική επανάσταση. Στη Νικαράγουα, όταν το 1979 ανατράπηκε ο δικτάτορας Σομόσα, ο Φιντέλ υποστήριξε ότι οι Σαντινίστας έπρεπε να κάνουν συγκυβέρνηση με τους αστούς αντίπαλους του Σομόσα και να μην προχωρούσαν σε κινήσεις απαλλοτρίωσης, συμβουλευόντάς τους "να μην κάνουν τη Νικαράγουα καινούργια Κούβα". Πιο πρόσφατα, στη Βενεζουέλα, ο Φιντέλ υποστήριξε τον ψευδή "Σοσιαλισμό του 21ου αιώνα" του Τσάβες και του Μαδούρο, προσπαθώντας να πείσει ότι η χώρα "έχτιζε σοσιαλισμό" όταν αυτό που γίνεται είναι το αντίθετο. Ο τσαβισμός διατήρησε την καπιτα-

λιστική δομή, έσπασε μεικτές επιχειρήσεις στο πετρέλαιο, κάνοντας συμφωνίες με τις πολυεθνικές όπως οι Chevron, Total και Repsol, τροφοδοτώντας μια "μπολι-μπουρζουαζία" (Μπολιβαριανή αστική τάξη), ποινικοποιώντας τις διαμαρτυρίες και αφήνοντας στην πείνα τον βενεζολάνικο λαό. Τα ίδια χρόνια, ο Φιντέλ και η κουβανική ηγεσία στήριξαν τις ψευτοπροοδευτικές κυβερνήσεις του Λούλα και της Ντίλμα στη Βραζιλία, του Έβο Μοράλες και των Κίρτονερ που επέβαλαν προγράμματα προσαρμογής στους λαούς τους. Και στο εσωτερικό της Κούβας, οι κατακτήσεις της επανάστασης εξαφανίζονταν με το πέρασμα των χρόνων.

Από τα τέλη του περασμένου αιώνα, άρχισε να προωθείται η πολιτική της εμπιστοσύνης προς το ξένο κεφάλαιο, ανοίγοντας την κουβανική οικονομία στις καναδέζικες και ευρωπαϊκές πολυεθνικές, αποκαθιστώντας τον καπιταλισμό.

Μοιραζόμαστε τον πόνο του κουβανικού λαού αυτές τις στιγμές. Και συνεχίζουμε να τον καλούμε να παλέψει για να ξανασηκώσει τις σημαίες της επανάστασης του '59 και το μήνυμα του Τσε: "είτε σοσιαλιστική επανάσταση είτε καρικατούρα επανάστασης". Υποστηρίζουμε το δικαίωμά του στην ανεξάρτητη οργάνωση -συνδικαλιστική, φοιτητική και πολιτική- κόντρα στο μονοκομματικό καθεστώς.

Η Κούβα χρειάζεται μια νέα σοσιαλιστική επανάσταση με δημοκρατία για τον εργαζόμενο λαό, που θα ξαναγίνει φάρος για τους αντικαπιταλιστές και αντιιμπεριαλιστές αγωνιστές της Λατινικής Αμερικής και του κόσμου.

Χουάν Κάρλος Τζορντάνο

Επικεφαλής της "Σοσιαλιστικής Αριστεράς" (Αργεντινή)
και βουλευτής του Μετώπου της Αριστεράς
26 Νοέμβρη 2016

Διεξοδος

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 26 Νοέμβρη στην Πάντσιο η εκδήλωση της Πρωτοβουλίας Αποδέσμευσης από την ΕΕ Διεξοδος, με πολλή συζήτηση πάνω σε μια σειρά από θεματικές ενότητες στις οποίες αναλύθηκαν σε βάθος οι αρνητικές επιρροές των πολιτικών της.

Ιδιαίτερη συμμετοχή και ενδιαφέρον είχε η συζήτηση με θέμα την ελαστικοποίηση εργασίας και την ΕΕ. Ο Δημήτρης Τζαμουράνης, πρόεδρος του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών και ο Κώστας Πίπτας, γραμματέας Ομοσπονδίας Εργαζομένων στο Υπουργείο Ανάπτυξης μίλησαν για τις επιθέσεις όπως ξεδιπλώνονται στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ενώ η συζήτηση άνοιξε πάνω στις πρωτοβουλίες και τις δράσεις που πρέπει να αναλάβει το εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα. Η Φλώρα Νικολιδάκη, περιφερειακή σύμβουλος Αττικής έφερε συγκεκριμένα παραδείγματα σε τι μεταφράζονται οι μνημονιακές πολιτικές στις περιφέρειες όπου κονδύλια για τις κοινωνικές ανάγκες περικόπτονται για να καταλήξουν σε επιχειρηματικούς κύκλους. Το ίδιο ενδιαφέρουσα ήταν η συζήτηση με θέμα ασφάλεια και ΕΕ, την οποία άνοιξε ο Νίκος Χαράλαμπίδης μέλος του Δικτύου Σπάρτακος, πάνω στα ζητήματα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής και της Ευρώπης-Φρούριου.



Τάκης Τσίτσος, 1970-2016

Έφυγε την Δευτέρα 28/11, σε ηλικία 46 χρονών ο σύντροφος Τάκης Τσίτσος, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του Γραφείου της Πολιτικής Επιτροπής του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, μετά από μακροχρόνια μάχη με τον καρκίνο. Η κηδεία του πραγματοποιήθηκε την Τρίτη στον Πύργο Ηλείας.

«Πρωταγωνιστική υπήρξε η συμβολή του στην διαμόρφωση της πολιτικής φυσιογνωμίας και λειτουργίας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από την ίδρυσή της, ενώ εκλέχτηκε δύο φορές μέλος της Κεντρικής Συντονιστικής Επιτροπής της» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα η ανακοίνωση της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. «Ο σύντροφος Τάκης, παρά το σοβαρό πρόβλημα υγείας, υπήρξε συνεπής και ακούραστος αγωνιστής, ταγμένος στην υπόθεση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μέχρι και την τελευταία του πνοή. Θα λείψουν σε όλους μας η πολιτική του οξυδέρκεια, το χιούμορ και η ζωντάνια του. Το κενό που αφήνει είναι δυσαναπλήρωτο».

«Ο Τάκης Τσίτσος γεννήθηκε στις 16 Ιουλίου του 1970 στον Πύργο της Ηλείας από εργατική οικογένεια» αναφέρει στην ανακοίνωση της η Π.Ε του ΝΑΡ. «Στα μαθητικά του χρόνια εντάχθηκε στην ΚΝΕ στο σχολείο του στον Πύργο. Το 1989 περνάει στη Νομική σχολή του Α.Π. Θεσσαλονίκης, και δραστηριοποιείται στην Οργάνωση Σπουδάζουσας. Δίνει τη μάχη ενάντια στη συναίνεση και την υποταγή που εκδηλώθηκαν με τις κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα, μαζί με χιλιάδες άλλα μέλη και φίλους της ΚΝΕ και του ΚΚΕ... Το 1997 έρχεται στην Αθήνα και εργάζεται ως δικηγόρος. Σημαντική είναι η προσφορά του στην Οργάνωση Δικαιοσύνης του ΝΑΡ, αλλά και σε μια σειρά άλλα μέτωπα και πρωτοβουλίες του ΝΑΡ...

Ιδιαίτερα αγαπητός σύντροφος και φίλος, γιός του αείμνηστου εργάτη κομμουνιστή Γιώργου Τσίτσου, για χρόνια προέδρου του Εργατικού Κέντρου Πύργου, μέλος του ΚΚΕ και μετέπειτα του ΝΑΡ. Ο Τάκης είχε ιδιαίτερη αγάπη στους ανθρώπους του μόχθου και του αγώνα, στη λαϊκή μουσική και την παρέα, στέκονταν πάντα αλληλέγγυος σε φίλους, συντρόφους και συναγωνιστές. Ιδιαίτερα, ο μάχιμος τρόπος, ο βαθιά ανθρωπίνος και ακατάβλητος, που έδωσε την μάχη με τον καρκίνο, πάντα όρθιος και με το χαμόγελο, συγκλόνησε όλους όσους γνώριζαν τον αγώνα που έδινε».

Έφυγε αιφνίδια από τη ζωή ο Πέτρος Μπάτσιαρης, ζωγράφος και εκπαιδευτικός

«Με οδύνη και θλίψη, ο Σύλλογός μας αντιμετωπίζει την είδηση για τον αιφνίδιο θάνατο του Πέτρου Μπάτσιαρη. Ενόσ αγαπητού συναδέλφου δασκάλου, με ανήσυχο πνεύμα και ευαισθησίες, καλού φίλου, συντρόφου και συνοδοιπόρου στους αγώνες για μια καλύτερη Παιδεία, μια καλύτερη κοινωνία» αναφέρουν στον αποχαιρετισμό τους οι εκπαιδευτικοί του Σύλλογου ΠΕ "η Αθηνά". «Ο Πέτρος, που ήταν και σπουδαίος ζωγράφος, υπηρέτησε για πολλά χρόνια στα σχολεία των περιοχών του συλλόγου "Αθηνά" και συμμετείχε ενεργά στους αγώνες του κλάδου και σε όλες τις διαδικασίες του Συλλόγου μας. Εδώ και ένα χρόνο υπηρετούσε σε σχολείο του Θησείου. Εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στους φίλους και στους συναδέλφους του, όλους όσους βρέθηκαν μαζί του στο σχολείο, στην καλλιτεχνική του πορεία, στο κίνημα, στους κοινωνικούς κι εκπαιδευτικούς αγώνες. Θα τον θυμόμαστε πάντα».

Ενάντια στη σεξιστική βία



Το μπλοκ των LGBTQ+ και η ομάδα γυναικών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη διαδήλωση στις 25/11

Με μια δυναμική διαδήλωση άνοιξε πλατιά το ζήτημα της σεξιστικής βίας μέσα στο γυναικείο, φεμινιστικό και lgbtq+ κίνημα. Εκατοντάδες συμμετείχαν στην κινητοποίηση που έγινε με αφορμή την παγκόσμια ημέρα Εξάλειψης της Βίας κατά των Γυναικών στις 25 Νοέμβρη για να δείξουν ότι «η νύχτα μας ανήκει», ενώ διαδήλωσαν και ενάντια στην ομοφοβία, την τρανσφοβία, το ρατσισμό, το φασισμό.

Κάλεσαν μια σειρά από οργανώσεις, μεταξύ των οποίων η **Καμία Ανοχή**, το **Μωβ**, η ομάδα **LGBTQ+** και η **Γυναικεία Ομάδα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **φέμιν@tre**, το **Φύλο Συκής** κ.α. Ξεκινώντας με μικροφωνική και πικετοφορία στην πλατεία Καπνικαρέας, ακολούθησε διαδήλωση που ξεσήκωσε τις γειτονιές από τις οποίες πέρασε (Ψυρρή, Μεταξουργείο, Εξάρχεια). Στην κεφαλή ήταν οι **Quilombo**, το γνωστό συγκρότημα κρουστών που έχει στηρίξει και άλλες κινητοποιήσεις, όπως την περσινή 19 Μάρτη. Τις συμμετέχουσες και τους συμμετέχοντες στην πορεία καθώς και τον κόσμο γύρω, ενθουσίασε το σύνθημα «Άντρες και γυναίκες παλεύουμε μαζί, ενάντια σε σεξισμό και καταπίεση». Η πορεία κατέληξε σε συγκέντρωση στην πλατεία Εξαρχείων.

Την ίδια ώρα, στην **Ιστανμπούλ** γινόταν η αντίστοιχη διαδήλωση που κινητοποίησε χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες, ενώ λίγες ημέρες πριν, οι μαζικές διαδηλώσεις ανάγκασαν τον Ερντογάν να πάρει πίσω το νόμο που προέβλεπε μη δίωξη του βιαστή ανήλικου παιδιού αν ο θύτης παντρευόταν το θύμα. Στην **Αργεντινή** εκατοντάδες χιλιάδες διαδήλωσαν ενάντια στη σεξιστική βία τον περασμένο μήνα, ενώ νωρίτερα στην **Πολωνία** οι μαζικές διαδηλώσεις των γυναικών έκαναν την

κυβέρνηση να κάνει πίσω στο νόμο που ετοιμάζε για συνολική απαγόρευση των εκτρώσεων.

Παγκόσμια

Τα πρόσφατα αυτά γεγονότα σε παγκόσμια κλίμακα δημιουργούν την ανάγκη να βαθύνει η συζήτηση για το τι ευθύνεται για την καταπίεση των γυναικών και συνεπακόλουθα για τη σεξιστική βία και πώς μπορούμε να τη σταματήσουμε.

Κάποιες θεωρίες πατριαρχίας ανάγουν το φαινόμενο της σεξιστικής βίας στην κυριαρχία των ανδρών πάνω στις γυναίκες. Άλλες αναγνωρίζουν ότι η εκμετάλλευση μέσα στον καπιταλισμό είναι υπαρκτή και επηρεάζει τις σχέσεις και τους ρόλους των δύο φύλων, αλλά αντιμετωπίζουν την έμφυλη βία και την οικονομική εκμετάλλευση σαν δύο ξεχωριστά και αυτοτελή φαινόμενα.

Ωστόσο η αντικαπιταλιστική Αρι-

στερά δίνει την ερμηνεία της αλλοτρίωσης: η κλοπή της εργασίας των εργαζόμενων από τα αφεντικά είναι η κυρίαρχη μορφή καταπίεσης μέσα στον καπιταλισμό. Οι εργάτες και οι εργάτριες δίνουν το χρόνο και τη δημιουργικότητά τους για την παραγωγή, με αντάλλαγμα ένα πολύ μικρότερης αξίας αντίτιμο σε χρήματα. Η αλλοτρίωση στην εργασία περνάει και σε όλα τα φάσματα της ζωής, άρα και στις σχέσεις.

Η πυρηνική οικογένεια, η μορφή οικογένειας που δημιούργησε ο καπιταλισμός, είναι το λίκνο της απλήρωτης εργασίας των γυναικών (φροντίδα σπιτιού, παιδιών, μαγειρική, καθαριότητα) και πηγή περεταιρίω εκμετάλλευσής τους. Είναι ταυτόχρονα μια υπόσχεση για χωρίς όρους αποδοχή, αγάπη και υποστήριξη που μένει ανεκπλήρωτη, για όλους αυτούς τους λόγους. Οι άντρες δεν επωφελούνται

από την καταπίεση των γυναικών όσο πιστεύεται, και σίγουρα επωφελούνται πολύ λιγότερο απ' όσο βλέπονται και οι ίδιοι.

Οι αλλοτριωμένες - διαλυμένες σχέσεις, η μοναξιά, η απογοήτευση και όλα όσα στοιχίζει στα καταπιεζόμενα στρώματα η εκμετάλλευσή τους, οδηγούν στα γενικευμένα φαινόμενα σεξιστικής βίας.

Χωρίς να δίνεται κανένα συγχωροχάρτι στους θύτες της σεξιστικής βίας, και με ξεκάθαρη στάση υπέρ του θύματος απέναντι στο δικαστικό σύστημα και τα ΜΜΕ που κατά κανόνα στέκονται εμπόδιο στην απονομή δικαιοσύνης, η ερμηνεία της αλλοτρίωσης σαν αίτιο της σεξιστικής βίας προσφέρει δύο πράγματα στο κίνημα και στη συζήτηση αυτή: πρώτο, επιχειρεί να πείσει και μέσα στην ίδια την Αριστερά ότι η μάχη ενάντια στο σεξισμό είναι μια μάχη του σήμερα, κι όχι κάτι το οποίο θα λυθεί από τη μια στιγμή στην άλλη στο απροσδιόριστο μέλλον του κομμουνισμού.

Δεύτερο και σημαντικότερο δίνει μια απάντηση στο πώς μπορεί να σταματήσει η σεξιστική βία, αντιμετωπίζοντας τα πραγματικά αίτια της και δουλεύοντας πάνω στην ενότητα της εργατικής τάξης. Μέσα από τους αγώνες, σπάζουν στα μυαλά αντρών και γυναικών τα σεξιστικά στερεότυπα και ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα φύλα.

Η ομάδα LGBTQ+ ΑΝΤΑΡΣΥΑ δίνει τη συνέχεια και καλεί σε ανοιχτή εκδήλωση με θέμα «Σεξιστική βία: ποιος ευθύνεται και πώς θα τη σταματήσουμε», την Πέμπτη 15/12, ώρα 6μμ στη Νομική (παλιό κτήριο, 1ος όροφος, αίθουσα Χατζηδάκη).

Α.Φ.

ΣΧΟΛΕΣ

Οι φοιτητές συμμετείχαν στην απεργία στις 24/11 με αποφάσεις από δέκα περίπου συνελεύσεις. Ανάμεσά τους, σχολές από το ΕΜΠ, από τη ΝΟΠΕ κι από τη ΣΓΤΚΣ του ΤΕΙ Αθήνας.

Συνεχίζουμε την κλιμάκωση για πανεργατικό ξεσηκωμό ενάντια στα μέτρα που προωθεί η κυβέρνηση, η ΕΕ και το ΔΝΤ. Οργανώνουμε γενικές συνελεύσεις σε όλους τους συλλόγους αυτή τη βδομάδα και στις αρχές της επόμενης, για μαζική συμμετοχή στην πανεργατική απεργία 8/12. Στις συνελεύσεις καλούμε για καταλήψεις και κοινή συμμετοχή με τα εργατικά σωματεία στο Μουσείο στις 10πμ. Η αρχή γίνεται αυτή τη βδομάδα στη Νομική και το Πολιτικό την Τετάρτη. Στη συνέχεια υπάρχουν καλέσματα για τη ΣΓΤΚΣ, τις σχολές του ΕΜΠ και την ΑΣΚΤ.

Από τη δική μας πλευρά ανοίγουμε τη συζήτηση ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή. Στις συνελεύσεις θα καλέσουμε για να παρθούν αποφάσεις για την παγκόσμια αντιρατσιστική/αντιφασιστική διαδήλωση της 18 Μάρτη. Οι εξελίξεις, με την εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ, τις εκλογές στην Αυστρία, τα ρατσιστικά μέτρα κυβέρνησης και ΕΕ ενάντια στους πρόσφυγες, καθιστούν επιτακτική ανάγκη το να μπου οι φοιτητές στην πρώτη γραμμή. Ήδη η αρχή έγινε από την Τρίτη 29/11 όπου φοιτητές από διάφορες σχολές έκαναν συγκέντρωση έξω από το Εφετείο για τη δίκη της Χρυσής Αυγής μετά από κάλεσμα του Συλλόγου Σπουδαστών της ΣΓΤΚΣ.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Διαδηλώσεις και κινητοποιήσεις μετά μουσικής πραγματοποιήσαν μαθητές Μουσικών Σχολείων σε Πρέβεζα, Κομοτηνή, Χανιά, Ηράκλειο, Κατερίνη, Σέρρες, Ξάνθη, Άρτα, στα πλαίσια της Πανελλήνιας Μουσικής Διαμαρτυρίας, τη Δευτέρα 28/11, με πανό και συνθήματα για δημόσια δωρεάν παιδεία, χρηματοδότηση και προσλήψεις.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες που διαδήλωσαν ζητούν την πλήρη κάλυψη των ωρών διδασκαλίας των μουσικών μαθημάτων, την εφαρμογή του νόμου πιστοποίησης μουσικών γνώσεων, τη δωρεάν παροχή βιβλίων μουσικής, την επαναφορά των μουσικών αγώνων, τη μοριοδότηση, δωρεάν σίτιση και μεταφορά των μαθητών, ανέγερση ή συντήρηση κατάλληλων κτιριακών εγκαταστάσεων και στέγαση.

Οι μαθητές της Αττικής θα πάρουν τη σκυτάλη, διαδηλώνοντας τη **Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου, 10πμ στο Σύνταγμα.**

Ντοκιμαντέρ από και για τους πρόσφυγες



Σύριοι πρόσφυγες που δέχτηκαν να γυρίσουν κάποιες σκηνές. Κάναμε γυρίσματα για μία εβδομάδα μαζί τους. Τους κινηματογραφήσαμε στην απεργιακή συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ που προσπάθησαν να πάρουν συνεντεύξεις από απεργούς. Δυστυχώς δεν μας επέτρεψαν να κάνουμε γυρίσματα μέσα στο στρατόπεδο.

Το περασμένο Σάββατο πήραμε μία σκηνή και τη στήσαμε έξω από το στρατόπεδο των Διαβα-

τών, για να κάνουμε τα γυρίσματα. Εκεί που τραβούσαμε ήρθαν 2 μηχανές της ομάδας ΔΙΑΣ και δύο περιπολικά και κρατώντας όπλα μας ζήτησαν τα χαρτιά μας. Ήμασταν δύο Έλληνες, δύο Ιταλοί και τρεις Σύριοι πρόσφυγες. Οι Σύριοι δεν είχαν πάρει μαζί τα χαρτιά τους και μας έκαναν προσαγωγή στο ΑΤ Πολίχνης όπου μας κράτησαν παράνομα για 6 ώρες, χωρίς κατηγορητήριο. Δεν μας άφησαν ούτε καν να πάμε στα Διαβατά να φέρουμε τα χαρτιά τους. Ήταν η μέρα που θα γυρίζαμε τις τελευταίες σκηνές του ντοκιμαντέρ γιατί οι Ιταλοί συνάδελφοι θα έπρεπε να γυρίσουν στην Ιταλία. Οι πρόσφυγες από τα Διαβατά έχασαν το συσσίτιο για τους ίδιους και τις οικογένειές τους. Δεν εγκαταλείψαμε την προσπάθεια. Το ντοκιμαντέρ θα ολοκληρωθεί παρά τις δυσκολίες και τα εμπόδια που μας έβαλαν οι αρχές, προκειμένου να δώσουμε δύναμη και ελπίδα στους ίδιους τους πρόσφυγες αλλά και να δυναμώσουμε το κίνημα αλληλεγγύης στο πλευρό τους".

Ένα ντοκιμαντέρ που έχει στόχο να καταγράψει μία πρωτοβουλία προσφύγων «δημοσιογράφων», που προσπαθούν με αυτοσχέδια μέσα να προβάλλουν τα προβλήματά και τις ιστορίες των προσφύγων που ζουν μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην περιοχή της Θεσσαλονίκης, ξεκίνησαν να γυρίζουν η **Αλεξάνδρα Σιαφάκα**, φοιτήτρια του Τμήματος Κινηματογράφου και απόφοιτη του Τμήματος Δημοσιογραφίας & ΜΜΕ του ΑΠΘ και μέλος της ΚΕΕΡΦΑ και ο **Ιταλός κινηματογραφιστής, Φρανσίσκο Γιάλα.**

«Μάθαμε για την πρωτοβουλία Σύρων προσφύγων που είχε ξεκινήσει από την Ειδομένη, τα Διαβατά και τη Σόφτεξ να πάρουν συνεντεύξεις από άλλους πρόσφυγες με ψεύτικα μικρόφωνα και χαρτόκουτα που τα είχαν μετατρέψει σε κάμερες. Το έκαναν για να διασκεδάσουν αλλά και για να δώσουν ελπίδα και αυτοπεποίθηση στους πρόσφυγες στέλλοντας το μήνυμα ότι θα παλέψουν με όλα τα μέσα για μια καλύτερη ζωή», μας είπε η **Αλεξάνδρα Σιαφάκα.**

«Μπήκαμε στη διαδικασία να κάνουμε ένα ντοκιμαντέρ μικρού μήκους με πρωταγωνιστές

Ο θάνατος του Φιντέλ Κάστρο συγκίνησε εκατομμύρια αγωνιστές σε ολόκληρο τον κόσμο. Για ολόκληρες γενιές αγωνιστών, ο Φιντέλ υπήρξε ένα διαρκές σύμβολο της ασυμβίβαστης πάλης με τον ιμπεριαλισμό. Στην κορύφωση του ψυχρού πολέμου, σε μια εποχή που οι ΗΠΑ ήταν ικανές να κινούν νήματα και να οργανώνουν πραξικοπήματα από την Ελλάδα μέχρι την Ινδονησία, φαινόταν ανέκδοτες να παρέμβουν 150 χιλιόμετρα από τις ακτές της Φλόριντα. Το καθεστώς της Κούβας, αποτέλεσμα της επανάστασης του 1959 στεκόταν όρθιο, παρά τις πολλαπλές προσπάθειες ανατροπής του, και το ασφυκτικό εμπάργκο που ήθελε να καταδικάσει τον απλό κόσμο στην πείνα.

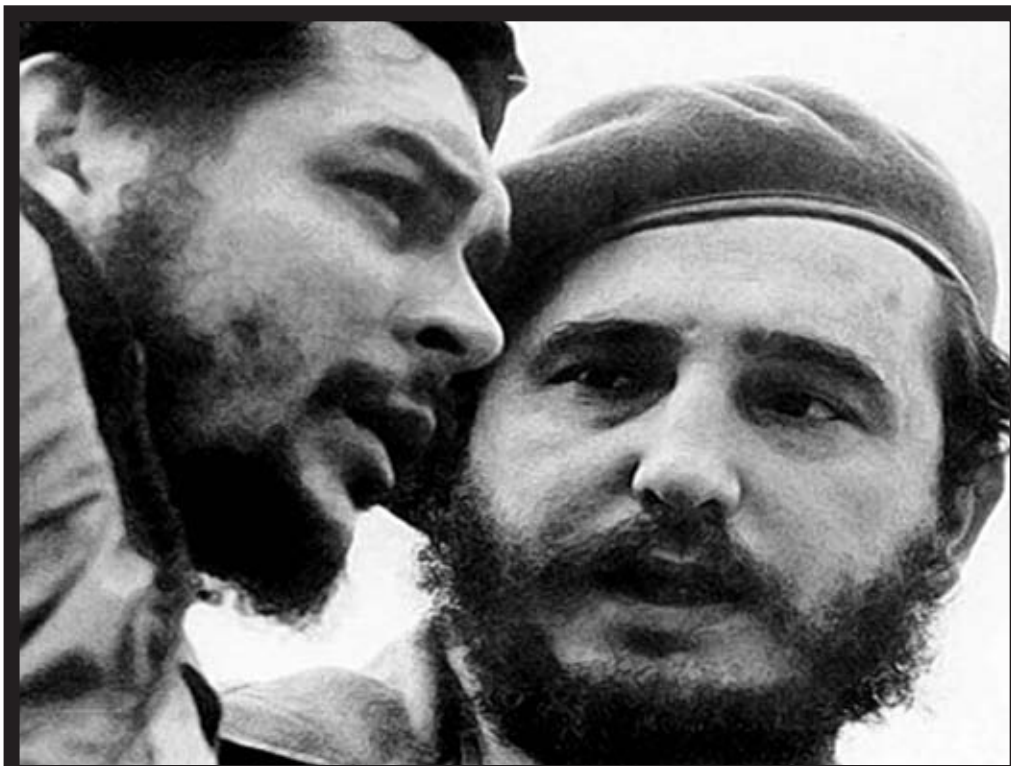
Όσοι τόσο εύκολα μιλάνε για τον “ξένο δάκτυλο”, το χάος και όποια άλλη καταστροφή θα προκληθεί αν μια χώρα όπως η Ελλάδα έρθει σε ρήξη με το ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν σαν μια πρώτη απάντηση τα πάνω από 50 χρόνια εμπάργκο στην Κούβα. Σήμερα ο ιμπεριαλισμός, πόσω μάλλον οι ετοιμόρροποι θεσμοί της ΕΕ, είναι σε πολύ χειρότερη θέση από το 1961, όταν ο “αγαθός” πρόεδρος Κένεντι οργάνωνε την επέμβαση στον Κόλπο των Χοίρων, προσπαθώντας να ξαναβάλει στη θέση της όλη τη σαπίλα που είχε βρεθεί εκτός εξουσίας μετά την επανάσταση.

Μετά την Πρωτοχρονιά του 1959, όταν ο δικτάτορας Μπατίστα, βλέποντας τους αντάρτες σε απόσταση αναπνοής, εγκατέλειψε τη χώρα, τον ακολούθησαν σχεδόν μισό εκατομμύριο Κουβανοί και Κουβανές. Ανάμεσά τους, αρκετά γρήγορα, δέκα χιλιάδες νταβατζήδες και 25 χιλιάδες κρουπιέρηδες. Ακολούθησαν πιο “αξιόσεβαστοι” επιχειρηματίες, στρατιωτικοί, γραφειοκράτες και γαιοκτήμονες. Δεν τους απέλασε κανείς. Ήταν όμως συνηθισμένοι να ζουν με την Κούβα ένα απέραντο καμπαρέ και μπαρμπούταδο. Οι αμερικάνικες εταιρείες είχαν στα χέρια τους την οικονομία, οι караβανάδες τους δρόμους, συμμορίες μπράβων έλεγχαν τα συνδικάτα και ο Μπατίστα την κυβέρνηση.

Όλος αυτός ο συρφετός, τα παιδιά και τα εγγόνια τους πλέον, είναι αυτοί που βγήκαν στους δρόμους του Μαϊάμι με τα πολυτελή τους αυτοκίνητα την περασμένη βδομάδα για να πανηγυρίσουν το θάνατο του Κάστρο.

Ο απλός κόσμος ανάσανε όταν οι αντάρτες πήραν την εξουσία το 1959. Εξάλλου, η ανατροπή του Μπατίστα ήρθε μετά από 25 χρόνια εμπειρίες. Το 1933 ήταν με επανάσταση που ανατράπηκε ο προηγούμενος δικτάτορας, Ματσάδο. Κεντρικό ρόλο είχαν παίξει οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία, με μια απεργία που απλώθηκε σε όλα τα μέσα μεταφοράς και μετατράπηκε σε εξέγερση. Ο Μπατίστα ανήκει στη φουρνιά πολιτικών και στρατιωτικών που πάτησαν πάνω στην επανάσταση του 1933, υποτίθεται εκφράζοντας τα οράματά της: δικαιώματα, κατώτατο μισθό, αναδιανομή της γης, περιορισμό στον ξένο έλεγχο της οικονομίας, δημόσια εκπαίδευση. Το Σύνταγμα του 1940 θεωρείται από τα πιο προοδευτικά εκείνης της εποχής. Το Κομμουνιστικό Κόμμα υποστήριξε μάλιστα τον Μπατίστα και συμμετείχε με υπουργό στην κυβέρνηση του ‘40.

Μετά τον πόλεμο, το εργατικό κίνημα βγαίνει ξανά με ορμή. Η Κούβα στη δεκαετία του ‘50 είχε το μεγαλύτερο ποσοστό συνδικαλισμένης εργατικής τάξης σε ολόκληρη τη Λατινική Αμερική. Ο επίσημος συνδικαλισμός είναι ελεγχόμενος, αλλά οι απεργίες οργανώνονται με πρωτοβουλίες από τα κάτω, με αποκορύφωμα την απεργία εκατοντάδων χιλιάδων εργατών ζάχα-



Διδάγματα από την Κούβα του Φιντέλ

ρης το Νοέμβρη του 1955. Οι ελπίδες των επίσημων κομμάτων που βγήκαν από την επανάσταση του 1933 ότι θα ισορροπήσουν ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές, την άρχουσα τάξη και τους εργάτες κατέρρεαν. Ο Μπατίστα κηρύσσει δικτατορία το 1952. Για να παραμείνει στην εξουσία εξαπολύει κύμα άγριας καταστολής στα συνδικάτα, που πολύ γρήγορα μετατράπηκε σε καταστολή εναντίον όλων.

Αντάρτικο

Ο Κάστρο ήταν ένας από τους πολλούς νέους που πολιτικοποιήθηκαν μέσα σε εκείνη την περίοδο και έψαχναν τρόπο να βγάλουν την Κούβα από τα διπλά δεσμά του ιμπεριαλισμού και του διεφθαρμένου αυταρχισμού. Το “Ορθόδοξο” Κόμμα του οποίου ήταν μέλος, ήταν ένα από τα δύο μεγάλα κόμματα που διεκδικούσαν την παράδοση του ‘33. Η νεολαία των “Ορθόδοξων” ωστόσο στρέφεται όλο και περισσότερο προς πιο μαχητικές μεθόδους, που στις πόλεις σημαίνει ένα κύμα βομβιστικών επιθέσεων με στόχο να αποσταθεροποιηθεί το καθεστώς και στην ύπαιθρο σήμαινε αντάρτικο. Για τη ριζοσπαστικοποιημένη αυτή, μορφωμένη, νεολαία, η εργατική τάξη και οι αγώνες της δεν ήταν η δύναμη που μπορούσε να αλλάξει την κοινωνία.

Η επίθεση του Κάστρο και των συντρόφων του στο στρατόπεδο της Μονκάδα το 1953 κατέληξε σε αποτυχία. Ο ίδιος φυλακίστηκε και τελικά κατέφυγε στο Μεξικό, όμως εκεί αναδιοργάνωσε αυτό που ονομάστηκε “Κίνημα της 26ης Ιουλίου”, στρατολογώντας ανάμεσα σε άλλους έναν αργεντινό γιατρό, που έγινε γνωστός ως Τσε Γκεβάρα. Ενώ οι “ψύχραιμες” φωνές έλεγαν ότι το κίνημα έχει τσακιστεί, ο Κάστρο συνέχισε να βλέπει την ασάθεια του καθεστώτος και τις ευκαιρίες, φτάνοντας στην απόβαση στη Σάντα Κλάρα το 1958. Όσο ο Μπατίστα σφυροκοπούσε το κίνημα στις πό-

λεις, τόσο οι ελπίδες ακόμη και της εργατικής τάξης στρέφονταν προς την ανατροπή από τα έξω -με τη βοήθεια των ανταρτών. Οι αντάρτες μπήκαν στις πόλεις κέρδισαν τη στήριξη της εργατικής τάξης και η επανάσταση νίκησε.

Τα αποτελέσματα στη ζωή των απλών ανθρώπων ήταν άμεσα. Οι μισθοί ανέβηκαν γρήγορα, μειώθηκε η ανεργία, τα νοίκια έπεσαν στο μισό, το ίδιο και οι τιμές των πιο αναγκαίων αγαθών. Το καθεστώς επισήμως δεν είχε τίποτα “κομμουνιστικό”. Ο ίδιος ο Κάστρο το Μάη του ‘59 λέει: “Η επανάστασή μας δεν είναι ούτε καπιταλιστική, ούτε κομμουνιστική... Ο καπιταλισμός θυσιάζει τον άνθρωπο, ο κομμουνισμός με τις ολοκληρωτικές του αντιλήψεις θυσιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα... Εμείς δεν συμφωνούμε ούτε με το ένα ούτε με το άλλο.. Η επανάστασή μας δεν είναι κόκκινη αλλά πράσινη, όπως οι στολές των ανταρτών της Σιέρα Μαέστρα”.

Δυο παράγοντες ήρθαν για να αλλάξουν αυτή την τοποθέτηση δυο χρόνια μετά την επανάσταση. Αφενός οι ΗΠΑ, τρομοκρατημένες όχι μόνο από τις μεταρρυθμίσεις που γίνονταν σε βάρος τους στο νησί, αλλά κυρίως από τα πολιτικά αποτελέσματα που μπορεί να έχει στην περιοχή το παράδειγμα της επανάστασης, βάζουν μπρος να πνίξουν το νέο καθεστώς. Η ΕΣΣΔ ήρθε να καλύψει το κενό, αγοράζοντας την κουβανέζικη ζάχαρη, σε αντάλλαγμα για βιομηχανικά αγαθά και όπλα. Η επανάσταση κηρύχθηκε “σοσιαλιστική” με δυο χρόνια καθυστέρηση.

Από την άλλη, το επαναστατικό καθεστώς βρέθηκε γρήγορα μπροστά στο ερώτημα πώς θα ξεπεράσει την εξάρτηση της οικονομίας από την παραγωγή ζάχαρης και θα λύσει το φαύλο κύκλο της υπανάπτυξης. Οι “επιχειρηματίες”, δεν ήταν ούτε πρόθυμοι ούτε ικανοί να λύσουν το πρόβλημα επενδύοντας, ιδίως με τους μισθούς να έχουν ανέβει. Το κουβανέ-

ζικο καθεστώς στράφηκε στην εθνικοποίηση ολόκληρης της οικονομίας, ώστε να μπορέσει να αναδιοργανώσει την παραγωγή κάτω από κεντρικό σχεδιασμό.

Απομόνωση

Η Κούβα έγινε πόλος έλξης για εκατομμύρια νεολαίους σε όλο τον κόσμο ιδίως στα τέλη της δεκαετίας του ‘60, όταν πρωτοστατούσε στην υπεράσπιση των εθνικοαπελευθερωτικών κινήσεων σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Τσε Γκεβάρα, ανάμεσα σε ολόκληρη την κουβανέζικη ηγεσία, είχε κατανοήσει περισσότερο την αναγκαιότητα να σπάσει η απομόνωση της Κούβας μέσα από τη διεθνοιστική αλληλεγγυή.

Όμως, το παράδειγμα των ανταρτών της Σιέρα Μαέστρα δεν μπορούσε απλώς να αντιγραφεί σε χώρες όπου ο κρατικός μηχανισμός δεν ήταν τόσο διαλυμένος όπως του Μπατίστα. Η κουβανική εκδοχή του “κομμουνισμού” δεν είχε να προσφέρει απαντήσεις στα συγκεκριμένα ερωτήματα που έβγαιναν από την ταξική πάλη στο εργατικό κίνημα της Λατινικής Αμερικής. Ο Τσε δολοφονείται το ‘67 στη Βολιβία, στην τελευταία από τις ηρωικές του προσπάθειες να εξαγάγει το κουβανικό αντάρτικο.

Ο τρόπος με τον οποίο τελικά συνέχισε το καθεστώς εντός Κούβας ήταν αναπαράγοντας όλο και περισσότερο τις δομές των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης. Για την επιβίωση του καθεστώτος χρειάζεται συσσώρευση κεφαλαίου, και για τη συσσώρευση χρειάζεται εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Η Κούβα είχε μετατραπεί σε έναν κρατικό καπιταλισμό. Μαζί με την εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης, ήρθε και η καταπίεση σε άλλες σφαίρες της δημόσιας και ιδιωτικής ζωής, καθώς ο κρατικός μηχανισμός ήθελε να επιβάλει την κυριαρχία του.

Ακόμη και σε αυτό το σημείο, η εργατική τάξη ήξερε πως το κίνητρο όλης αυτής της διαδικασίας δεν ήταν ο προσωπικός πλουτισμός της νέας ηγεσίας -και γι’αυτό σε μεγάλο βαθμό συνέχισε η παθητική υποστήριξη.

Ήταν η κατάρρευση της ΕΣΣΔ στις αρχές της δεκαετίας του ‘90 που άνοιξε δρόμο για την επιστροφή του καπιταλισμού στην κλασική εκδοχή του. Το καθεστώς επιβίωσε μέσα στα πιο δύσκολα χρόνια, μέσα όμως από το άνοιγμα προς το ξένο κεφάλαιο. Σε πολλές περιπτώσεις οι απόγονοι των νταβατζήδων του Μπατίστα επανήλθαν ως σωτήρες και “επενδυτές”. Ο Φιντέλ παρέδωσε την εξουσία στον Ραούλ το 2008, επισημοποιώντας αυτή τη στροφή. Η ανισότητα, η κερδοσκοπία και η περιθωριοποίηση επανήλθαν όχι από το παράθυρο αλλά από την κυρίως είσοδο.

Ο Φιντέλ Κάστρο συμβολίζει ένα από τα υψηλότερα σημεία που έφτασαν τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα του 20ου αιώνα -αψήφησαν στα ίσα τον ιμπεριαλισμό και έκφρασαν τις ελπίδες εκατομμυρίων. Είναι για τον ίδιο λόγο που συμβολίζει την τραγωδία που σήμανε για το εργατικό κίνημα η σταλινική αντεπανάσταση. Ο σταλινισμός είχε θάψει την καρδιά του μαρξισμού, τη βασική αρχή ότι η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας. Άφησε έτσι όχι μόνο την εργατική τάξη παρατηρητή των φωτισμένων μειοψηφιών που υποτίθεται θα έχτιζαν τον σοσιαλισμό για χάρη της, αλλά καταδίκασε και τα πιο γνήσια εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, όπως αυτό της Κούβας, να μείνουν στα μισά του δρόμου.

Νίκος Λούντος

Η χρονιά που έρχεται σημαδεύεται από μια ξεχωριστή επέτειο, τα 100 χρόνια από την Ρώσικη Επανάσταση. Τον Φλεβάρη του 1917 οι εργάτες και οι φαντάροι της Πετρούπολης ανέτρεψαν το απολυταρχικό καθεστώς του Τσάρου. Όμως η επανάσταση δεν σταμάτησε εκεί. Τον Οκτώβρη τα σοβιέτ, τα εργατικά συμβούλια με την ηγεσία των μπολσεβίκων πήραν την εξουσία. Ο κόσμος είχε «γυρίσει ανάποδα»: μέσα στο σφαγείο του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, οι εργάτες και οι εργάτριες της Ρωσίας έκαναν «έφοδο στον ουρανό» στη πρώτη γραμμή ενός επαναστατικού κύματος που συγκλόνισε τον καπιταλισμό παγκόσμια.

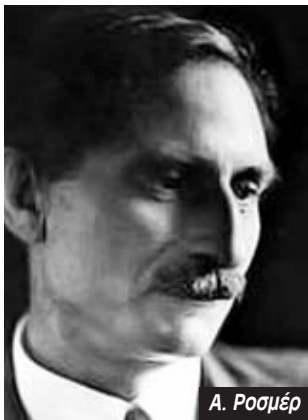
Το **Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο** θα τιμήσει αυτή την επέτειο με την έκδοση δυο βιβλίων που θα κυκλοφορήσουν για πρώτη φορά σε ελληνική μετάφραση. Πρόκειται για το «**Έτος Πρώτο της Ρώσικης Επανάστασης**», γραμμένο από τον **Βίκτορ Σερζ** και το βιβλίο «**Η Μόσχα του Λένιν**», από τον **Αλφρέντ Ροσμέρ**. Είναι βιβλία που ξεχωρίζουν τόσο για το περιεχόμενό τους όσο και για τους συγγραφείς τους.

Ο Βίκτορ Σερζ είναι πιο γνωστός στο αναγνωστικό κοινό στην Ελλάδα. Αναρχικός επαναστάτης από τα νεανικά του χρόνια, με αγώνες και φυλακίσεις, το 1919 πήγε στην Ρωσία για να στηρίξει με έργα την επανάσταση. Έγινε μπολσεβίκος και τα επόμενα χρόνια συμμετείχε στη δουλειά της **Κομιντέρν**. Τάχτηκε με την **Αριστερή Αντιπολίτευση** και τον **Τρότσκι** και εξορίστηκε γι' αυτή την επιλογή.

Το Έτος Πρώτο είναι ένα σπουδαίο βιβλίο. Καλύπτει την περίοδο από τη νίκη της Επανάστασης του Οκτώβρη μέχρι τον Γενάρη του 1919 και τη ματωμένη καταστολή της «εξέγερσης των Σπαρτακιστών» στο Βερολίνο. Στις σελίδες του βιβλίου ο Σερζ ξεδιπλώνοντας τα γεγονότα παρουσιάζει το πανόραμα της Ρώσικης Επανάστασης και την αγριότητα της αντεπανάστασης.

Το βιβλίο είναι μια παθιασμένη υπε-

«Έτος Πρώτο» και «Μόσχα του Λένιν»



Α. Ροσμέρ



Β. Σερζ

ράσπιση του Κόκκινου Οκτώβρη ως μιας γνήσιας εργατικής επανάστασης και του ρόλου του μπολσεβίκικου κόμματος, του «νευρικού συστήματος» της εργατικής τάξης. Ταυτόχρονα, δεν ωραιοποιεί ανθρώπους και καταστάσεις, αλλά βάζει τις σκληρές τους επιλογές στο ιστορικό τους πλαίσιο. Ολόκληρα βιβλία έχουν γραφτεί για τις «εξουσιαστικές» τάσεις των μπολσεβίκων που γέννησαν την παντοδύναμη Τσεκά (μυστική αστυνομία), αλλά σήμερα έχει ξεχαστεί ότι η «κόκκινη τρομοκρατία» ήταν η απάντηση στη σφαγή περίπου είκοσι χιλιάδων εργατών στη Φινλανδία την άνοιξη του 1918 από τους «πολιτισμένους» και «δημοκράτες» αστούς.

Αγωνιστής

Ο Αλφρέντ Ροσμέρ ήταν κι αυτός αγωνιστής του ρεύματος που έμεινε στην ιστορία ως «**αναρχοσυνδικαλισμός**» και ανήκε στο βασικό πυρήνα που έκδιδε το περιοδικό **Vie Ouvriere** (Εργατική Ζωή) από το 1909. Κράτησε αντιπολεμική διεθνιστική στάση όταν ξέσπασε ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος συνεργάστηκε με τον Τρότσκι και άλλους διεθνιστές στο Παρίσι. Συνέβαλε στην πρώτη αντιπολεμική διάσκεψη του Τσίμερβαλντ το 1915 και συμμετείχε στην ίδρυση του Κομμουνιστικού Κόμματος στη Γαλλία το 1920. Διαγράφτηκε το 1924 ως «τροτσκιστής» και παρά τις διαφωνίες τους η φιλία του με τον Τρότσκι συνεχίστηκε μέχρι τη δολοφονία του δεύτερου.

Ο Ροσμέρ πέθανε το 1964, πιστός στις ιδέες του και αταλάντευτος διεθνιστής. Μια από τις τελευταίες πολιτικές

πράξεις του ήταν η υπογραφή του **Μανιφέστου των 121**, μια διακήρυξη διανοούμενων ενάντια στα εγκλήματα του γαλλικού ιμπεριαλισμού στην Αλγερία.

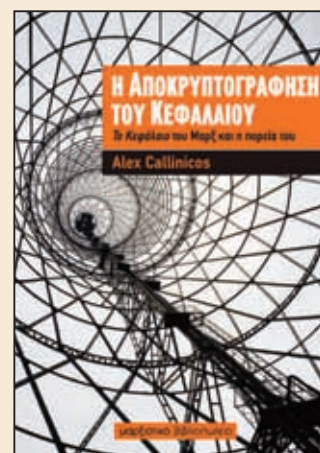
Στο βιβλίο του ο Ροσμέρ καταθέτει τις εμπειρίες του από το 1920 όταν ταξίδεψε στην Ρωσία για να πάρει μέρος στο Δεύτερο Συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς μέχρι και το 1923. Ο Ροσμέρ ήταν από τους πρωταγωνιστές των συζητήσεων και των διεργασιών που έκαναν τόσο πλούσια τη ζωή της Κομιντέρν στην επαναστατική της περίοδο, πριν ο σταλινισμός βάλει ταφόπλακα και στην εσωτερική της ζωή και στην επαναστατική της στρατηγική.

Ο Ροσμέρ έγραψε το βιβλίο στα τέλη της δεκαετίας του '40, σε μια περίοδο που η προοπτική του σοσιαλισμού από τα κάτω, ως έργο της ίδιας της εργατικής τάξης έμοιαζε χαμένη οριστικά. Το έγραψε για να απαντήσει στο ψέμα που μοιράζονταν οι απολογητές του δυτικού καπιταλισμού και του σταλινισμού ότι ο **Στάλιν** ήταν η φυσική συνέχεια του Λένιν.

Όπως έγραψε στο πρόλογό του: «Η μοίρα της Ρώσικης Επανάστασης, οι καθημερινές ακροβασίες των πρόσφατων χρόνων που περνάνε για 'μαρξισμός λενινισμός', θέτουν σημαντικά ερωτήματα: είναι ο Στάλιν ο συνεχιστής του Λένιν; Είναι το ολοκληρωτικό καθεστώς μια άλλη μορφή αυτού που αποκαλούνταν δικτατορία του προλεταριάτου; ... Για να απαντήσουμε, χρειάζεται πριν απ' όλα να γνωρίζουμε τα γεγονότα, τις ιδέες, τους ανθρώπους, όπως πράγματι ήταν στα ηρωικά χρόνια της επανάστασης. Μια ανασκαφή είναι απαραίτητη, γιατί όλα αυτά έχουν θαφτεί κάτω από διαδοχικά στρώματα ψεμάτων. Η δουλειά μου πρέπει να βοηθήσει στην αποκατάστασή τους. Θα πω απλά: ήμουν εκεί, συνέβησαν αυτά».

Ο Σερζ και ο Ροσμέρ μας βοηθάνε να πιάσουμε το νήμα της πιο συγκλονιστικής επανάστασης στην ιστορία που κοιτάει στο μέλλον.

Λεάνδρος Μπόλαρης



Παρουσίαση της «Κρίσης στην ΕΕ» στο Art Polis café

Την Τρίτη 13 Δεκέμβρη στις 6.30μμ το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο οργανώνει εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου «**Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική**» στο κέντρο της Αθήνας στο **Art Polis cafe** (Πεσματζόγλου & Σταδίου). Ομιλητές ο **Νίκος Στραβελάκης**, καθηγητής οικονομικών στη ΝΟΠΕ, ο **Γρηγόρης Καλομοίρης** από την ΕΕ της ΑΔΕΔΥ και η **Μαρία Στύλλου** υπεύθυνη του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Μετά τις εισηγήσεις θα ακολουθήσει συζήτηση.



Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Gimme Danger

του Τζιμ Τζάρμους

Ο Ίγκι Ποπ είναι σήμερα πασίγνωστος σε όλες και όλους. Τα τραγούδια του ακούγονται ανελλιπώς στα ΜΜΕ, στα πάρτι και στα ακουστικά εκατομμυρίων ανθρώπων, οι ζωντανές εμφανίσεις του ίδιου και του συγκροτήματός του, Stooges, αποτελούν καλλιτεχνικό γεγονός. Το ντοκιμαντέρ του Τζιμ Τζάρμους «Gimme Danger» ξεδιπλώνει την ιστορία των The Stooges όχι μέσα από προσωπικές διαδρομές, κουτσομπολιά και σκάνδαλα (αν και είχε κάθε ευκαιρία να το κάνει), αλλά μέσα από πολιτιστικό, πολιτικό, ιστορικό και μουσικό πρίσμα.

Η ταινία παρακολουθεί τις περιπέτειές τους, τις σχέσεις μεταξύ των μελών, τα «κατορθώματά» τους, τους λόγους πίσω από τις επιτυχίες όπως και τις μουσικές εμπνεύσεις τους σαν κομμάτι των κοινωνικών εξελίξεων που επηρέασαν την κουλτούρα και τη μουσική στις ΗΠΑ και διεθνώς. Έτσι γίνεται κατανοητή η τεράστια κληρονομιά που άφησαν στη ροκ μουσική.

Οι Stooges ήταν ένα rock 'n' roll συγκρότημα που ξεπήδησε μέσα από την «πολιτιστική επανάσταση» της δεκαετίας του '60. Τα μέλη του κατάγονταν από το Αν Άρμπορ του Μίσιγκαν, καρδιά της βαριάς βιομηχανίας των ΗΠΑ αλλά και της πιο πλούσιας μουσικής σκηνής (Ντιτρόιτ), όπου η ροκ συναντούσε τη μούρη μουσική -μπλουζ, r'n'b και free jazz. Ο Ίγκι και οι Stooges όμως ανέτρεψαν τις κυρίαρχες μουσικές φόρμες της περιόδου: Έσπασαν την αφήγηση, τη μελωδία, τη συνέχεια μέσα στο μουσικό κομμάτι με δυναμικό και επιθετικό ήχο -για κάποιους στα όρια της κακοφωνίας-, που σκόπιμα έβαλε φωτιά στο μουσικό τοπίο της εποχής.



Οι Stooges ανήκαν στα «κακά παιδιά» της μουσικής σκηνής: Ψυχεδέλεια, ναρκωτικά, «απρέπειες» επί σκηνής ήταν βασικά στοιχεία του ύφους τους. Ο Ίγκι εμφανιζόταν ημίγυμνος και φορώντας ένα κολάρο σκύλου. Ουσιαστικά φύτεψαν τον σπόρο για το πανκ, το alternative rock, τα μουσικά είδη που επρόκειτο να εμφανιστούν τις επόμενες δεκαετίες. Οι ίδιοι δεν μιλούσαν ανοιχτά πολιτικά, ούτε συνδέονταν με κάποιο πολιτικό χώρο, αλλά οι συμπάθειές τους δεν κρύβονταν. «Εί-

μασαν έφηβοι κομμουνιστές - μοιραζόμασταν ό,τι είχαμε», αφηγείται ο Ίγκι. Οι πρώτες λάιβ εμφανίσεις τους ήταν σαν support στους MC5, το μεγάλο γκρουπ με τις γνωστές αναφορές στην αριστερά, το κίνημα και αργότερα τους Μαύρους Πάνθηρες. Οι MC5, οι Velvet Underground και η Nico, οι Stooges, οι Big Brother & the Holding Company, ο Ζάππα και οι Mothers of Invention έκφραζαν με τον ήχο τους τη γενιά της εξέγερσης στα τέλη της δεκαετίας του '60, άλλωστε συμμετείχαν σε όλες τις μεγάλες στιγμές και συναυλίες όπου η ροκ συνάντησε το αντιπολεμικό κίνημα, τα κινήματα των φοιτητών, των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Το ντοκιμαντέρ του Τζάρμους στέκεται με σεβασμό σε αυτή την τεράστια πολιτιστική κληρονομιά με σημερινές αφηγήσεις του Ίγκι και των συντρόφων του, με παλιότερο οπτικοακουστικό υλικό και ευρηματικές βινιέτες που συμπληρώνουν την εικόνα. Παρακολουθεί με συμπάθεια την έλλειψη επαγγελματισμού, τις επακόλουθες καταρρεύσεις και τα πισωγυρίσματα, τα ταξίδια στην Ευρώπη, τις συνεργασίες με τον Λου Ριντ, τον Μπάουι και τις γέφυρες που οδηγούν στη γέννηση του πανκ, γιατί η μεγαλύτερη συνεισφορά του Ίγκι και των Stooges υπήρξε η επανεφεύρεση του ροκ ήχου μέσα από τη ρήξη με τις φόρμες του παρελθόντος και τη συνέχεια με καινούργια υλικά που φτάνουν μέχρι το σήμερα.

Δήμητρα Κυρίλλου

Beastie Boys Ούτε στο Μπρούκλιν, ούτε πουθενά

Στις 3 Μάη του 2013 το πάρκο-παιδική χαρά Palmetto του Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης μετονομάστηκε σε Adam Yauch Park στη μνήμη του Adam "MCA" Yauch μέλους του εμβληματικού χιπ χοπ συγκροτήματος της περιοχής Beastie Boys, που είχε πεθάνει ένα χρόνο πριν. Η πολυεθνική και πολυπολιτισμική γειτονιά, όπως και όλη η πόλη, είχε αποκρυσταλλωθεί σε όλη τη μουσική διαδρομή του συγκροτήματος. "Brooklyn, Bronx, Queens and Staten / From the Battery to the top of Manhattan / Asian, Middle-Eastern and Latin / Black, White, New York you make it happen" τραγούδαγαν στους στίχους του "An Open Letter To NYC" το 2004.

Αυτό το πάρκο δέχθηκε επίθεση βανδαλισμού δυο βδομάδες πριν, λίγο μετά την εκλογή Τραμπ στην προεδρεία των ΗΠΑ. Η επίθεση έγινε από ακροδεξιούς οπαδούς του Τραμπ που το έβαψαν με ρατσιστικά συνθήματα, σβάστικες και συνθήματα στήριξης στον Τραμπ. Η απάντηση ήταν άμεση καθώς τα άλλα δυο μέλη του διαλυμένου πια συγκροτήματος, και πιο ενεργά ο AD Rock, κάλεσαν σε αντιρατσιστική συγκέντρωση απάντησης στην επίθεση ενώνοντας μουσουλμάνους, εβραίους, μαύρους, οργανώσεις δικαιωμάτων και αντιρατσιστικά κινήματα σε μια συγκέντρωση μνήμης και αντίστασης. Λαμπρή στιγμή στη συγκέντρωση ήταν αυτή που ο AD Rock στην ομιλία του κατέδειξε το ρατσιστικό και σεξιστικό περιεχόμενο που η

εκλογή Τραμπ δίνει στη δράση των ακροδεξιών και ταυτόχρονα ότι η μόνη λύση είναι η άρνηση της πολιτικής του και η μάχη ενάντια της, από τώρα χωρίς αναμονή.

Η επίθεση στο πάρκο δεν είναι τυχαία. 18 χρόνια πριν, σίγουρα πολύ πριν η ισλαμοφοβία γίνει βασική ρατσιστική πολιτική των αρχουσών τάξεων και στην πιο απρόσμενη περίπτωση, οι Beastie Boys άφησαν με το στόμα ανοιχτό τις ελίτ στις ΗΠΑ παραλαμβάνοντας το βραβείο τους στα βραβεία VMA του γνωστού MTV το 1998. Ο μουσικός του οποίου το όνομα φέρει το πάρκο παίρνοντας το βραβείο είχε χαρακτηριστικά αναφέρει στο κοινό και σε ζωντανή σύνδεση ότι: "Ήταν λάθος να βομβαρδιστεί η Μέση Ανατολή (...) οι άνθρωποι στη Μέση Ανατολή δεν είναι τρομοκράτες, με τις βόμβες το μόνο που κάνουμε (σ.σ. οι ΗΠΑ) είναι να τρέφουμε την τρομοκρατία και το άλλο είναι ότι η Αμερική πρέπει να σκεφτεί το ρατσισμό που έρχεται μέσα από τη χώρα μας, που κατηγορεί τους μουσουλμάνους, τους άραβες γενικά, και αυτό πρέπει να σταματήσει, αν θέλουμε να βρεθεί λύση". Αυτός ήταν ο Adam "MCA" Yauch. Το κίνημα που αντιπαλεύει τον Τραμπ στις γειτονιές της Αμερικής, έχει μια παρακαταθήκη κόντρας με το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία που συνεχίζει. Και αυτή είναι μια μεγάλη εγγύηση ότι θα τα καταφέρει να κερδίσει γεμίζοντας τους δρόμους.

Βασίλης Μυρσιιάς, Renegade Instruments

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Μονότονο εμβατήριο
(εικόνα απ' το μέλλον)

Μονότονο εμβατήριο
βήματα στρατιωτών βαριά
στους δρόμους της άνεργης πόλης
φοβίζουν τα παιδιά
φοβίζουν τα όνειρα,
κάπου σ' ένα τοίχο φθαρμένο
ανάμεσα σε σπίτια χαμηλά
κι ατέλειωτους χειμώνες
το παλιό σύνθημα
δονεί τις στέρες παρατάξεις
«το Πολυτεχνείο ξει...»

Δικαίωση

Στη Ν.Κ., για πολλοστή φορά

Μέσα στη νύχτα γεννιούνται οι έρωτες
κρυφοί, φοβισμένοι, ανέστιοι
μέσα στη νύχτα ξυπνάνε τα αισθήματα
γυμνά, πονεμένα, αιώνια
αλλά είναι που το ξ(ημέρωμα)
αντίσταση σηκώνουν μαζική
σε τανκς, χαφιέδες και συνταγματάρχες
ελπίδα δίνοντας στους καταπιεσμένους
ναι, αγάπη μου, μην φοβάσαι
η ελπίδα θα 'ρθεί
η δικαίωση θα 'ρθεί
να σπάσει τις αλυσίδες μας
και την Ιστορία να γράψει
πάλι απ την αρχή.

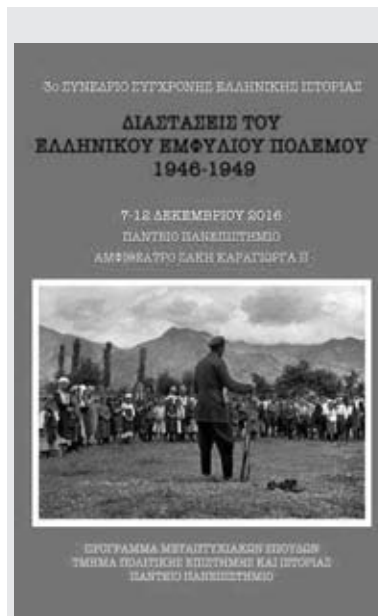
Ειρηναίος Μαράκης

• Ο Ειρηναίος Μαράκης έχει εκδόσει μικρά πεζά, διηγήματα και ποιήματα σε διάφορα λογοτεχνικά ιστολόγια. Διατηρεί τα ιστολόγια **Λογοτεχνία και Σκέψη** και **Κίβδηλη Αντιόχεια**. Δραστηριοποιείται στα κοινά μέσα από τον χώρο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Τα Γεγονότα

Ο χρόνος περνάει αργά.
Άλλοτε πάλι γρήγορα.
Έτσι κι αλλιώς σίγουρα θα περάσει.
Κάποτε όμως συμβαίνει να σταματά.
Όσο κι αν δε μπορείς να το πιστέψεις
κάποτε συμβαίνει να σταματά.
Είναι στο μυαλό σου,
προπαντός στο χέρι σου
να σταματήσεις το χρόνο.
Να μην ξεχνάς αυτό ποτέ:
Τα γεγονότα, φίλε μου, το μπορούν,
και τότε γράφουν ιστορία.
Θυμήσου, όμως, να υπάρχουν κι εσύ μέσα σ'αυτά.

Αντώνης Θ. Παπαδόπουλος



Από τις 7 έως τις 12 Δεκέμβρη θα διεξαχθεί στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στο αμφιθέατρο Σάκη Καράγιωργα, το 3ο Συνέδριο Σύγχρονης Ελληνικής Ιστορίας με τίτλο: «Διαστάσεις του Ελληνικού Εμφυλίου Πολέμου 1946-1949».

• Ο Αντώνης Παπαδόπουλος έχει εκδώσει 8 ποιητικές συλλογές, έχει δεκάδες δημοσιεύσεις ποιημάτων σε εφημερίδες και λογοτεχνικά περιοδικά, έχει δώσει πάνω από 30 διαλέξεις πάνω σε ζητήματα λογοτεχνίας ενώ υπήρξε για πολλά χρόνια εκλεγμένο μέλος του ΔΣ της Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών ενώ από το 1993 έως το 1995 διετέλεσε και Γενικός Γραμματέας της. Στην προδικατορική περίοδο υπήρξε στέλεχος του Αδέσμευτου Κινήματος Ειρήνης.

“Σταδιακή” ή σοσιαλιστική επανάσταση

Η προοπτική της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού προκαλούσε πάντοτε μεγάλες αντιπαράθεσεις μέσα στην αριστερά. Από την εποχή του Μαρξ και του Ένγκελς μέχρι σήμερα, το ερώτημα αν είναι ώριμες οι συνθήκες για να προχωρήσει η εργατική τάξη στη σοσιαλιστική επανάσταση ή αν προηγούνται κάποια άλλα “στάδια” πριν τον “μακρινό” αυτό στόχο ήταν και είναι κεντρικό.

Το ίδιο ακριβώς ζήτημα τέθηκε σε όλες τις δυνάμεις της Αριστεράς το Φλεβάρη του 1917 στη Ρωσία. Η αυθόρμητη επανάσταση των εργατών είχε μέσα σε μερικές μέρες ανατρέψει τη μοναρχία του Τσάρου. Δίπλα στην αστική κυβέρνηση που είχε προκύψει από την κατάρρευση του απολυταρχικού καθεστώτος, έκαναν ξανά την εμφάνισή τους μετά το 1905 τα Σοβιέτ, τα εργατικά συμβούλια. Ποια ήταν η προοπτική της ρώσικης επανάστασης; Ήταν το προχώρημα και η μετατροπή της σε σοσιαλιστική ή «έπρεπε να εδραιώσει τη δημοκρατία»;

Οι μενσεβίκοι και η τότε πλειοψηφία της Αριστεράς απέρριπταν ξεκάθαρα την πρώτη προοπτική. Το επιχείρημα ήταν η καθυστέρηση της Ρωσίας, η ανάγκη για μια περίοδο καπιταλιστικής ανάπτυξης πριν μπορέσει κανείς να μιλήσει για το σοσιαλισμό. Το συμπέρασμά τους ήταν ότι προηγείται η δημοκρατία, το κοινοβούλιο, οι εκλογές. Ο αγώνας της εργατικής τάξης δεν μπορούσε να προχωρήσει πέρα από αυτό το στάδιο. Καθήκον της Αριστεράς αλλά και των Σοβιέτ ήταν να στηρίζουν την «προσωρινή» αστική κυβέρνηση.

Αυτή η συλλογιστική έχει επαναληφθεί πολλές φορές από τότε, χωρίς να παραδέχεται ότι η ρίζα της βρίσκεται στη ρεφορμιστική πολιτική των μενσεβίκων. Στις αρχές της δεκαετίας του 1930, η ηγεσία του ΚΚΕ προσχώρησε σε αυτή την αντιμετώπιση και ο Παντελής Πουλιόπουλος αναγκάστηκε να γράψει την περίφημη πολεμική του με τίτλο «Δημοκρατική ή σοσιαλιστική επανάσταση στην Ελλάδα»; Η κριτική του Πουλιόπουλου στηρίχτηκε στις επιλογές του Λένιν.

Για το Λένιν η εργατική τάξη δεν είχε κανένα λόγο να σταματήσει στα μισά του δρόμου. Η δική του απάντηση ήταν ότι η πάλη των εργατών για ειρήνη, ψωμί, ελευθερία συνδεόταν άμεσα με την επαναστατική προοπτική. Μόνο οι ίδιοι μπορούσαν να ικανοποιήσουν τα αιτήματά τους. Μόνο οι ίδιοι μπορούσαν να σταματήσουν τον πόλεμο, να εθνικοποιήσουν τη γη, να δώσουν το δικαίωμα της αυτοδιάθεσης στους καταπιεσμένους, να διαγράψουν τα πολεμικά χρέη.

Για το Λένιν η αστική τάξη και η κυβέρνησή της εξακολουθούσε να είναι μια αντιδραστική δύναμη, δεμένη με χίλια νήματα με το παλιό καθεστώς. Κι όχι μόνο αυτό, ο φόβος της για την εργατική τάξη ήταν μεγαλύτερος από το “προοδευτικό” της ρόλο, τα συμφέροντά της όχι μόνο δεν συνδέονταν αλλά ήταν διαμετρικά αντίθετα με τα αιτήματα των εργατών, των στρατιωτών και των αγροτών.

Οι εργάτες έπρεπε να πάρουν την εξουσία οι ίδιοι, με όργανό τους το Σοβιέτ. Στο πρώτο



από τα πέντε «Γράμματα από μακριά» που έγραψε μεταξύ της 7ης και της 26ης Μαρτίου του 1917, πριν ακόμα καταφέρει να επιστρέψει στη Ρωσία, ο Λένιν παρατηρούσε: «Το Σοβιέτ των Αντιπροσώπων των Εργατών είναι μια οργάνωση των εργατών, το έμβρυο μιας εργατικής κυβέρνησης, ο αντιπρόσωπος των συμφερόντων όλης της μάζας του φτωχού κομματιού του πληθυσμού δηλαδή των 9/10 του πληθυσμού που παλεύει για ειρήνη, ψωμί και ελευθερία... η μόνη εγγύηση της ελευθερίας και της πλήρους καταστροφής του τσαρισμού βρίσκεται στον οπλισμό του προλεταριάτου, στην ενίσχυση, το άπλωμα και την ανάπτυξη του ρόλου, της σημασίας και της ισχύος του Σοβιέτ των Αντιπροσώπων των Εργατών».

Για τον Λένιν, η δυναμική της εργατικής

τάξης και της πάλης της έβαζε τις βάσεις για το προχώρημα της επαναστατικής διαδικασίας. Στο πέμπτο γράμμα προχωρούσε ακόμα περισσότερο γεφυρώνοντας το “χάσμα” ανάμεσα στα άμεσα αιτήματα και το σοσιαλισμό λέγοντας «Το προλεταριάτο μπορεί και πρέπει σε συμμαχία με το φτωχότερο κομμάτι της αγροτιάς να κάνει βήματα προς τον έλεγχο της παραγωγής και της διανομής των βασικών προϊόντων... Στο σύνολό τους και στην εξέλιξη αυτά τα βήματα θα σημάδουν τη μετάβαση στο σοσιαλισμό, που δεν μπορεί να επιτευχθεί στη Ρωσία άμεσα, μ’ ένα βήμα, χωρίς μεταβατικά μέτρα αλλά που είναι επιτεύξιμος και απόλυτα αναγκαίος ως αποτέλεσμα τέτοιων μεταβατικών μέτρων».

Με αυτή την πολιτική στρατηγική επέστρεψε στη Ρωσία για να εξοπλίσει, με τις “Θέσεις του Απριλίου” και κεντρικά συνθήματα “κάτω η προσωρινή κυβέρνηση, όλη η εξουσία στα σοβιέτ”, το μπολσεβίκικο κόμμα. Σύμμαχός του σε αυτή τη μάχη ήταν τα πιο πρωτοπόρα κομμάτια της εργατικής τάξης και του κόμματος που ήδη κινούνταν σε αυτή την κατεύθυνση. Όπως περιγράφει ο **Τόνι Κλιφ** στο δεύτερο τόμο της βιογραφίας του για το Λένιν, ο προσανατολισμός αυτός στηρίχτηκε στην Επιτροπή της συνοικίας Βίμποργκ όπου βρισκόνταν οι πιο σύγχρονοι βιομηχανίες που αποτελούσαν κλειδιά για τον έλεγχο της Πετρούπολης και όπου οι μπολσεβίκοι σ’ όλη τη περίοδο μεταξύ του Φλεβάρη και του Οκτώβρη του 1917 είχαν την πλειοψηφία στο τοπικό Σοβιέτ:

«Στις 27 Φλεβάρη, κατά τη διάρκεια της επανάστασης, η Επιτροπή είχε εκδώσει μια προκήρυξη που καλούσε για την εκλογή Σοβιέτ, την επαναστατική ανατροπή της απολυταρχίας και τη μεταβίβαση της εξουσίας στο Σοβιέτ. Τέτοιες αποφάσεις που πρότειναν τη μεταβίβαση της εξουσίας στο Σοβιέτ πέρασαν σχεδόν ομόφωνα σε συνελεύσεις στα εργοστάσια. Η γενική συνέλευση των μπολσεβίκων του Βίμποργκ τη 1η Μάρτη υιοθέτησε μια απόφαση που καλούσε τα Σοβιέτ να πάρουν την εξουσία αμέσως και να καταργήσουν την Προσωρινή Επιτροπή της Δούμας».

Ήταν η υιοθέτηση αυτής της στρατηγικής από τη μεριά του Λένιν που έκανε τον Τρότσκι, τον μόνο που είχε καταλήξει στα ίδια συμπεράσματα για το χαρακτήρα της επανάστασης ήδη από το 1905, να ενταχτεί στις γραμμές του μπολσεβίκικου κόμματος το Μάη του 1917. Και βοήθησε τους μπολσεβίκους να αποδείξουν στην πράξη τους επόμενους μήνες, με κορύφωση την ανάληψη της εξουσίας τον Οκτώβρη του 1917, ότι η επανάσταση είναι διαρκής.

Λένα Βερδέ



Διαβάστε
επίσης



Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Πιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Πάνω από 5000 κόσμος, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μαζεύτηκαν την περασμένη Δευτέρα 21 Νοεμβρίου στο γήπεδο της Τσεντίν Καγιά στη νεκρή ζώνη στη Λευκωσία σε ένα πρωτοφανές συλλαλητήριο ειρήνης και επανένωσης του νησιού.

Η εκδήλωση καλέστηκε από την ΠΕΟ και την τουρκοκυπριακή «πλατφόρμα για ειρήνη και επανένωση» και στηρίχτηκε από 120 οργανώσεις, κόμματα, συνδικάτα, κοινωνικούς φορείς και από τις δύο πλευρές. Η εκδήλωση καλέστηκε την ίδια ώρα που διεξάγονταν ο τελευταίος γύρος διαπραγματεύσεων μεταξύ **Αναστασιάδη** και **Ακκιντζί** στο **Μον Πελεράν** με στόχο να δώσει την ευκαιρία στο κόσμο να εκφράσει την επιθυμία για ειρήνη και επανένωση και να στείλει ένα μήνυμα ενθάρρυνσης προς τους δύο ηγέτες.

Η συμμετοχή ξεπέρασε κάθε προσδοκία των οργανωτών που έκαναν διευθετήσεις για 500 με 1000 άτομα. Ήταν η μεγαλύτερη δικοινοτική συγκέντρωση που έγινε ποτέ με στόχο την ενθάρρυνση των δύο ηγετών. Σε αυτές τις συγκεντρώσεις συνήθως μαζεύονταν 150 – 200 άτομα, περίπου τα ίδια κάθε φορά. Αυτή τη φορά είδαμε πολύ νεολαία και από τις δύο πλευρές και για πρώτη φορά ίσως οι Ελληνοκύπριοι να ήταν όσοι και οι Τουρκοκύπριοι ή και περισσότεροι.

Ήταν μια εκδήλωση που με εξαίρεση ένα ψήφισμα προς τους δύο ηγέτες δεν είχε άλλες ομιλίες, μόνο συνθήματα, μουσική και χορό, πολύ χορό. Ήταν πραγματικά ένα πανηγύρι ειρήνης, συμφιλίωσης και επαναπροσέγγισης που ξεπέρασε κατά πολύ τα όρια της ενθάρρυνσης και της επιδοκιμασίας των δύο ηγετών. Ήταν ένα γεγονός που έβαζε την πίε-

ΛΕΥΚΩΣΙΑ Συλλαλητήριο Ειρήνης και Επανένωσης



ση τόσο προς τους ηγέτες όσο και προς τους εθνικιστικές και τους απορριπτικούς και των δύο πλευρών.

Δεν είναι τυχαίο ότι αργότερα, τα χαράματα που κατέρρευσαν οι συνομιλίες, ο Ακκιντζί προσπάθησε να το υποβαθμίσει μιλώντας για μερικές εκατοντάδες ενώ ο Αναστασιάδης το χρησιμοποίησε για να του ασκήσει πίεση παρά το ότι το κόμμα του δεν το στήριξε ουσιαστικά.

Είναι σίγουρο ότι κάποιος κόσμος από αυτούς που συμμετείχαν, που έφυγαν με την αυτοπεποίθηση και την ελπίδα στα ύψη, την επόμενη μέρα θα βούλιαξαν ξανά στην απογοήτευση και την απαισιοδοξία. Πολύς κόσμος όμως για πρώτη φορά συνειδητοποιούσε ότι δεν φτάνουν τα χειροκροτήματα και η ενθάρρυνση στους δύο ηγέτες αλλά όταν κλώνουν «χρειάζονται και μια κλωτσιά στον πσιονό» όπως έγραφε και η **Εργατική Δημοκρατία** πριν την κατάρρευση του Μον Πελεράν.

Είναι φανερό ότι και οι δυο ηγέτες είχαν τις κόκκινες γραμ-

μές τους και έπαιζαν διπλωματικά παιχνίδια και παζάρια προσπαθώντας να επιβάλουν τις δικές τους «εθνικές επιδιώξεις». Το ίδιο και οι «μητέρες πατρίδες» που κατάφεραν αυτή τη φορά προβάλλοντας τις δικές τους επιδιώξεις να τουμπάρουν την όλη διαδικασία.

Μπορεί ο Έλληνας υπουργός Εξωτερικών Κοτζιάς με το «μη έγγραφο» του -που δήλωνε ότι το κυπριακό είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής και ότι πάει σε διαπραγματεύσεις μόνο για κατάργηση των εγγυήσεων- να είναι η πιο ξεφωνημένη περίπτωση αλλά και οι Τσίπρας και Αναστασιάδης παίζουν στο ίδιο ταμπλό, όπως φυσικά και οι Ερντογάν και Ακκιντζί που υπαναχώρησε στο εδαφικό και την επιστροφή της Μόρφου.

Πολύς κόσμος βλέπει σήμερα πιο ξεκάθαρα ότι δεν φτάνει να χειροκροτούμε και να ενθαρρύνουμε τους δύο ηγέτες αλλά χρειάζεται να κτίσουμε τον δικό μας πόλο πίεσης από τα κάτω. Χρειάζεται Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι να κτίσουμε ένα κοινό μέτωπο δρά-

σης που να πιέσει τους δύο ηγέτες να εγκαταλείψουν τις κόκκινες γραμμές, των «εθνικών επιδιώξεων» και να προβάλει τις δικές του θέσεις και αιτήματα στη διαμόρφωση του σχεδίου συμφωνίας για τη διευθέτηση του κυπριακού.

Αιτήματα που να ενώνουν τους απλούς ανθρώπους των δύο πλευρών, όπως η πλήρης αποστρατιωτικοποίηση του νησιού, η δημιουργία ενός ενιαίου συστήματος υγείας, κοινωνικών ασφαλίσεων, και εργασιακών σχέσεων. Κάτι που πρόβαλαν και τα συνδικάτα των δύο πλευρών σε κοινή διακήρυξη τους τον περασμένο Γενάρη. Ένα τέτοιο ταξικό, διεθνιστικό κίνημα θα είναι και η μόνη πραγματική εγγύηση που μπορούμε να έχουμε όχι μόνο για την ειρηνική εφαρμογή μιας κοινά αποδεκτής συμφωνίας αλλά και απέναντι στους εθνικιστές που θα καιροφυλαχτούν για να βρουν την ευκαιρία να τα τινάξουν όλα στον αέρα όπως έκαναν τόσες φορές στο παρελθόν.

Το συλλαλητήριο ειρήνης και επανένωσης στις 21 Νοέμβρη ήταν ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση. Αξιοποιώντας αυτή την ευκαιρία η Εργατική Δημοκρατία ξεκίνησε ήδη ένα κύκλο συναντήσεων με αυτό το στόχο με τουρκοκυπριακές οργανώσεις της αριστεράς. Την περασμένη Παρασκευή είχαμε συνάντηση με το κίνημα **Dayanisma** (Αλληλεγγύη) και συμφωνήσαμε σε μια τέτοια κοινή γραμμή δράσης. Θα ακολουθήσουν και άλλες.

Ντίνος Αγιομαμίτης



Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2016 στην Κύπρο

Με επιτυχία έγινε το διήμερο Μαρξισμός 2016 που οργάνωσε στις 18 και 19 Νοέμβρη στη Λευκωσία η Εργατική Δημοκρατία (αδελφή οργάνωση του ΣΕΚ στην Κύπρο).

Το διήμερο άνοιξε με τη συζήτηση για τη Δίκη της Χρυσής Αυγής και τη πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή. Μεγάλο ενδιαφέρον και συμμετοχή είχε η συζήτηση για τις εξελίξεις στο Κυπριακό που γινόταν στη σκιά των διαπραγματεύσεων στον Μον Πελεράν με εισηγητές το **Νίκο Τριμικλιιώτη** στέλεχος του **ΑΚΕΛ** και το **Ντίνιο Αγιομαμίτη** από την Εργατική Δημοκρατία. Την εισήγηση για τις εξελίξεις στην Τουρκία, έκανε ο **Κυριάκος Κυλιάρης**, τουρκολόγος και μετέφερε την εικόνα που υπάρχει σήμερα στην Τουρκία μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα και το κύμα διώξεων που επέβαλε ο Ερντογάν.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον είχε η συζήτηση για την αντίσταση στη λιτότητα που έγινε με τη συμμετοχή του **Θεόδωρου Πετέλη** εκπρόσωπου της **ΠΑΣΥΝΟ** των νοσηλευτών, που οργάνωσαν την φανταστική απεργία των 18 ημερών που τάραξε τα νερά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και συντάραξε την κυβέρνηση. Στη συζήτηση συμμετείχε και **Αντώνης Σαρρής** συνδικαλιστής δασοπόνος. Μια πολύ ζωντανή συζήτηση με τη συμμετοχή και άλλων συνδικαλιστών από τους εκπαιδευτικούς που κατέδειξε τη σημασία της αλληλεγγύης στις απεργίες και την ανάγκη για συντονισμό των αγώνων. Στην τελευταία συζήτηση τονίστηκε η ανάγκη για μια άλλη αριστερά που να στηρίζει τους αγώνες της εργατικής τάξης, που να στηρίζεται σε αυτή και να βάζει την προοπτική της ανατροπής του καπιταλισμού.

«Ο «Μαρξισμός» της οργάνωσης Εργατική Δημοκρατία οργανώθηκε σε μια περίοδο που οι συζητήσεις για το Κυπριακό είναι σε κρίσιμη καμπή» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** από τους δικηγόρους της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α που βρέθηκε στην Κύπρο σαν ομιλητής στην πρώτη συζήτηση. «Αυτό, όμως, που συνήθως δεν περνάει στις ειδήσεις είναι το τι γίνεται από τα κάτω. Το άνοιγμα των συνόρων από το 2003 και μετά έχει δημιουργήσει μια νέα κατάσταση στη ζωή των δύο κοινοτήτων: χιλιάδες Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι έχουν περάσει στην άλλη πλευρά των οδοφραγμάτων και έχουν γνωριστεί με τους «γειτόνες» τους στο νησί. Οι κινήσεις επαναπροσέγγισης, που αρχικά ήταν πεδίο δράσης κάποιων μικρών διεθνιστικών μειοψηφιών, έχουν πλέον αγκαλιάσει πλειοψηφικά κομμάτια. Εκτός από αυτή την εικόνα, είχαμε για πρώτη φορά στη νότια Κύπρο έναν εξαιρετικά μαχητικό και μαζικό συνδικαλιστικό αγώνα των νοσηλευτριών/νοσηλευτών (ΠΑΣΥΝΟ) ενάντια στη λιτότητα. Και βέβαια την ίδια στιγμή, η κοινωνική και πολιτική πώλωση σημαίνει και την εμφάνιση του ΕΛΑΜ (της Χρυσής Αυγής Κύπρου) που θέτει αυξημένα καθήκοντα για το αντιφασιστικό κίνημα».

ΑΛΒΑΝΙΑ Διαδηλώσεις ενάντια στη διάλυση των Πανεπιστημίων

Φοιτητές, καθηγητές, γονείς και ακτιβιστές διαδήλωσαν ενάντια στις μεταρρυθμίσεις που προσπαθεί να περάσει το αλβανικό Υπουργείο Παιδείας που θα έχει σαν αποτέλεσμα την έμμεση επιβολή διδασκτρων στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Με κάλεσμα της οργάνωσης «Κίνημα για το Πανεπιστήμιο» στις 23 Νοέμβρη και κεντρικό σύνθημα «Παραίτησου» (απευθυνόμενο στην Υπουργό Λιντίνια Νικόλα) δηλώνουν την αγανάκτησή για τη συστηματική υποτίμηση που υφίστανται τα δημόσια Πανεπιστήμια.

Πρόκειται για μια προσπάθεια που έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια, να χρηματοδοτούνται τα δημόσια Πανεπιστήμια από τους φοιτητές και τις οικογένειές τους, με αποτέλεσμα τη συστηματική υποτίμησή τους προς όφελος των ιδιωτικών. Η Βίκι, μέλος του «Κινήματος για το Πανεπιστήμιο» δήλωσε:

«Η Νικόλα προσπαθεί να μετατρέψει το Πανεπιστήμιο σε μια επιχείρηση, όπου θα πωλούνται διπλώματα και θα αντιμετωπίζονται οι φοιτητές ως πελάτες. Η απογοήτευση από τα δημόσια πανεπιστήμια είναι



τέτοια, που μαθητές που θα έμπαιναν φέτος στο Πανεπιστήμιο είτε έχουν μείνει εκτός σχολών παρά τα υψηλά τους αποτελέσματα στις τελικές εξετάσεις, είτε έχουν πάει σε ιδιωτικές σχολές».

ΑΥΣΤΡΙΑ Στους δρόμους ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες

Στις 26 Νοέμβρη -λίγες μέρες πριν από την επανάληψη των προεδρικών εκλογών στην Αυστρία- χιλιάδες αντιρατσιστές-στριες κατέβηκαν στους δρόμους της Βιέννης για να υπερασπιστούν τους πρόσφυγες ενάντια στις απελάσεις. Οι εκλογές, που ορίστηκαν μετά την ακύρωση του προηγούμενου αποτελέσματος στο οποίο ο φασίστας Νόρμπερτ Χόφερ είχε ηττηθεί με μικρή διαφορά, είναι στις 4 Δεκέμβρη. Το κείμενο που ακολουθεί μας έστειλε ο David Albrich, ηγετικό μέλος της επαναστατικής σοσιαλιστικής οργάνωσης Linkswende, («Αριστερή Στροφή») αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Αυστρία.

Μια βδομάδα πριν από τις προεδρικές εκλογές, το αντιρατσιστικό κίνημα στην Αυστρία έστειλε ένα φανταστικό μήνυμα αλληλεγγύης. Στις 26 Νοεμβρίου πάνω από 5.000 πρόσφυγες και συμπαραστάτες κατέβηκαν στους δρόμους της Βιέννης για να διαδηλώσουν ενάντια στις απελάσεις και να απαιτήσουν το δικαίωμά τους να μπορούν να επιστρέψουν στην Αυστρία.

«#Let them stay» απάντησαν οι διαδηλωτές εξοργισμένοι με την κυβέρνηση που έχει απελάσει εκατοντάδες πρόσφυγες στην Κροατία και άλλες χώρες τις τελευταίες βδομάδες. Η αστυνομία βγάζει με τη βία παιδιά και έφηβους πρόσφυγες από τα σχολεία, βαριά άρρωστους πρόσφυγες μέσα από τα νοσοκομεία και τους βάζει μέσα σε αεροπλάνα για απέλαση. Το συλλαλητήριο οργανώθηκε από την «Πλατφόρμα για μια πολιτική ανθρωπιστικού ασύλου», ένα μέτωπο από 150 πρωτοβουλίες βοήθειας στους πρόσφυγες, ΜΚΟ και πολιτικές οργανώσεις όπως το Κόμμα των Πρασίνων και άλλες.

Πρόσφυγες που έχουν απελαθεί στο Ζάγκρεμπ συνδέθηκαν ζωντανά με το συλλαλητήριο και δηλώνοντας ότι τους έδωσε ελπίδα. Πολλές μικρές κοινότητες και πόλεις κινητοποιήθηκαν σε ολόκληρη τη χώρα για να συμμετέχουν στις διαμαρτυρίες τις βδομάδες που προηγήθηκαν του συλλαλητηρίου. Οργανώθηκαν Μέρες Δράσης ενάντια στις απελάσεις σε



Βιέννη 26/11



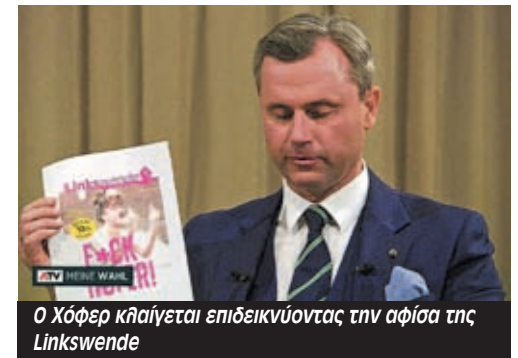
15 διαφορετικά μέρη στην Αυστρία. Πάρα πολλοί ακτιβιστές πήραν το λόγο για να μιλήσουν ενάντια στην άθλια ρατσιστική καμπάνια της οποίας ηγετίαι η κυβέρνηση και άδραξαν την ευκαιρία να επιτεθούν στο φασιστικό Κόμμα Ελευθερίας. Κάτω από τη συνεχή πίεση των φασιστών ο κυβερνητικός συνασπισμός των Σοσιαλδημοκρατών (SPO) και των Συντηρητικών τους τελευταίους μήνες στρέφεται όλο και πιο δεξιά.

Με τη νίκη του Τραμπ στις ΗΠΑ να τον ευνοεί, ο φασίστας υποψήφιος του Κόμματος Ελευ-

θερίας, **Νόρμπερτ Χόφερ** θα μπορούσε να κερδίσει τις επαναληπτικές εκλογές, πατώντας πάνω στην ίδια βάση, την πλατιά απόρριψη του πολιτικού κατεστημένου. Όπως φαίνεται, ο Καγκελάριος της Αυστρίας που ανήκει στο SPO έχει ήδη προεξοφλήσει τη νίκη του Χόφερ. Λίγες μόλις μέρες πριν την κινητοποίηση στις 26 Νοέμβρη, έκανε ειρήνη με τον αρχηγό των φασιστών **Heinz-Christian Strache** ζωντανά στην τηλεόραση, δηλώνοντας ότι θα σταματήσει τον αποκλεισμό και θα έχει ανοιχτές σχέσεις με το Κόμμα Ελευθερίας. Πρόκειται για μια δραστική αλλαγή- ακόμα και για τα δεδομένα της Αυστρίας που έχει μακρόχρονη παράδοση υποτίμησης του φασισμού.

Μερικοί μέσα στη ριζοσπαστική αριστερά κάνουν ακριβώς το ίδιο θανάσιμο λάθος να πιστεύουν ότι οι αντιφασιστικές κινητοποιήσεις και η σύγκρουση θα σφραγίσουν την επιτυχία του Χόφερ. Αυτό είναι γελοίο. Η οργάνωση **Linkswende**, στην οποία ανήκω, απαντάει σε αυτό το καταστροφικό λάθος με μια επίθεση ενάντια στους φασίστες. Οργανώνουμε την κινητοποίηση «F*ck Hofer» («Γ...μήστε τον Χόφερ»), μια μέρα πριν από τις εκλογές, στις 3 Δεκεμβρίου. Και επίσης προετοιμαζόμαστε για μια άμεση απάντηση στους δρόμους στην περίπτωση που ο Χόφερ εκλεγεί.

Ο Χόφερ ήδη κλαίγεται μιλώντας για την πιθανή αντίσταση που θα συναντήσει στην προεδρία του. Μιλώντας στην καλωδιακή τηλεόραση διαμαρτυρήθηκε ενάντια στην προγραμ-



Ο Χόφερ κλαίγεται επιδεικνύοντας την αφίσα της Linkswende

ματισμένη «F*ck Hofer» κινητοποίηση και επέδειξε στις κάμερες πλακάτ της οργάνωσής μας που γράφουν «Οι πρόσφυγες να μείνουν! Κινηγήστε τον Χόφερ!». Ένα σάιτ που υποστηρίζει το Κόμμα Ελευθερίας στο ίντερνετ παραπονέθηκε γιατί οι αφίσες «F*ck Hofer» έφτασαν από ακτιβιστές ακόμα και μέσα στη γενέτειρα πόλη του Χόφερ.

Η αντίσταση είναι απίστευτα σημαντική όπως και το να δώσουμε μια αριστερή εναλλακτική λύση που να μπορεί να οδηγήσει την οργή των καθημερινών ανθρώπων μακριά από το ρατσισμό και την ακροδεξιά. Όμως είναι σημαντικό να απαντήσουμε καθαρά στο άμεσο ερώτημα: Αν εκλεγεί ο Χόφερ, ο φασισμός θα βρεθεί στην εξουσία;

Όχι. Θα πρέπει να είμαστε ακριβείς σχετικά με αυτό. Δεν θα είχαμε φασισμό, ακόμα και αν το Κόμμα Ελευθερίας κερδίσει τις επόμενες κοινοβουλευτικές εκλογές και μπει στην κυβέρνηση (ο Πρόεδρος από μόνος του έχει περιορισμένες εξουσίες. Το ίδιο θα μπορούσε να λεχθεί για το Εθνικό Μέτωπο στη Γαλλία ή το AFD στη Γερμανία).

Δεν βρισκόμαστε στον Ιανουάριο του 1933 όταν οι γερμανικοί καπιταλιστές και στρατοκράτες ήταν τόσο απελπισμένοι και δεν είχαν άλλη λύση από το να παραδώσουν στον Χίτλερ τα χαλινάρια της εξουσίας. Η ολική καταστροφή της δημοκρατίας, είναι προς το παρόν, ενάντια στα συμφέροντα της οικονομικής και στρατιωτικής ελίτ. Ακόμη περισσότερο, σε αντίθεση με τις δεκαετίες του '20 και του '30, δεν υπάρχει πλατιά αποδοχή των φασιστικών συμμοριών στους δρόμους.

Από την άλλη πλευρά υπάρχει ο κίνδυνος να υποτιμήσει κανείς τον κίνδυνο με τον οποίο βρισκόμαστε αντιμέτωποι. Τα φασιστικά κόμματα δεν είναι ακριβώς το ίδιο με τα άλλα νεοφιλελεύθερα συντηρητικά ή σοσιαλδημοκρατικά κόμματα που διαχειρίζονται την κρίση κάνοντας ιδιωτικοποιήσεις και περικοπές στους μισθούς και χτυπώντας τα εργατικά δικαιώματα.

Παίρνοντας την κυβέρνηση ή την προεδρία, οι φασίστες μπορεί να μην ιδρύσουν ένα φασιστικό καθεστώς, αλλά μπορούν να ψηφίσουν ρατσιστικούς νόμους, να παρεισφρήσουν ακόμα περισσότερο στην κρατική μηχανή αυξάνοντας την επιρροή τους στην αστυνομία και να δημιουργήσουν ένα κλίμα μίσους και φόβου μέσα στο οποίο θα μπορέσουν να πλαστογραφήσουν ένα πολιτικό μαζικό κίνημα (εκλογικό και στους δρόμους) το οποίο θα μπορέσει να σπείρει τον τρόμο στην εργατική τάξη, στους Μουσουλμάνους, στους πρόσφυγες και στους μετανάστες - το είδος της δύναμης που εγγυήθηκε την επιτυχία του Χίτλερ.

Οι Σοσιαλιστές θα πρέπει να πάρουν πολύ σοβαρά υπόψη αυτήν την εξέλιξη αλλά την ίδια στιγμή να αρπάξουν την ευκαιρία για να χτίσουν την αντίσταση και την αντικαπιταλιστική εναλλακτική. Σήμερα αυτό είναι πιο επείγον από ποτέ.

Νέα απεργία στη Λουφτχάνσα

Νέα διήμερη απεργία για τις 29-30 Νοεμβρίου έχουν εξαγγείλει οι πιλότοι της Lufthansa μετά την τετραήμερη απεργία που πραγματοποίησαν την προηγούμενη βδομάδα και τη μη συμφωνία στη συνάντησή με την εργοδοσία.

Η τετραήμερη απεργία της προηγούμενης βδομάδας μεταφράστηκε σε ακύρωση 2.800 πτήσεων, επηρέασε 350.000 επιβάτες και κόστισε στην εταιρία 10 εκατομμύρια ευρώ τη μέρα.

Πρόκειται για την 15η απεργία στη σειρά που έχουν πραγματοποιήσει οι πιλότοι από τον Απρίλη. Διεκδικούν μέση ετήσια αύξηση στο μισθό 3,7% για τα 5.400 μέλη τους

που σέρνεται από το 2012. Η Lufthansa τους πρότεινε 2,4% αύξηση το 2016 και αύξηση 2% το 2017 και σχεδόν δύο μισθούς στο χέρι.

Ο διευθυντής προσωπικού της Lufthansa δήλωσε ότι το μέλλον της εταιρίας απειλείται αν συμφωνήσει με το αίτημα των πιλότων γιατί θα μπορούσε να μετατρέψει πολλούς από τους προορισμούς σε «μη κερδοφόρους». «Πρέπει να συζητήσουμε» δήλωσε η εκπρόσωπος τύπου της εταιρίας Bettina Volkens για τους απεργούς. «Ελπίζω το συνδικάτο να αλλάξει τελικά την αδιαπραγμάτευτη στάση του. Δεν μπορεί να μας εξαναγκάσει με απεργίες».